

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

Nr. 14

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

1 JUNI 1993

INHOUDSOPGAVE

Blz.

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	721
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	721
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	733
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	742
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	743
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	752

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	753
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	757
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	760
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	761

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	763
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	764
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	768
J. Sauwens, Vlaamse minister van verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	768

REGISTER	772
---------------------------	-----

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 73
van 26 april 1993
van de heer J. DE MOL

Duurzame ontwikkeling — Omzetting Agenda 21 in actieprogramma's

Eén van de uitkomsten van de UNCED-conferentie, die van 3 tot 14 juni 1992 in Rio de Janeiro plaatsvond, is de zogenaamde Agenda 21. Agenda 21 is een globaal actieprogramma rond alle aspecten van duurzame ontwikkeling. Rond 39 specifieke thema's werden programma's uitgewerkt met gevolgen tot ver in de 21e eeuw. De omzetting van een deel van de thema's van dit actieprogramma behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse regering.

Graag vernam ik van de minister-president welke Vlaamse ministers verantwoordelijk zijn voor de omzetting van Agenda 21 in concrete actieprogramma's.

Antwoord

De opvolging van de Conferentie van Rio valt onder de bevoegdheid van mijn collega, de heer Norbert De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting, die betrokken is geweest bij de voorbereiding van het Belgische standpunt en de aanduiding van de Vlaamse delegatieleden voor de conferentie.

Vraag nr. 75
van 28 april 1993
van de heer L. STANDAERT

Externe betrekkingen — Betekenis

Vermits de minister niet bevoegd is om een interpellatie omtrent Salman Rushdie te beantwoorden en vermits ik de minister via de beeldbuis zie verschijnen in Nederland en Tsjechië, had ik graag geweten waarvoor de woorden "externe betrekkingen" in zijn titel staan.

Antwoord

Ik verwijs het lid naar de beleidsbrieven inzake de externe betrekkingen die ik respectievelijk op 28 april 1992 en 5 november 1992 aan de Vlaamse Raad heb voorgelegd.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN HUISVESTING

Vraag nr. 154
van 20 april 1993
van de heer X. BUISSERET

Sociale woningen — Voorrang voor Vlamingen bij toekenning

De Vlaamse Huisvestingsmaatschappij keurde enige tijd geleden de bouw en aankoop goed van 486 sociale woningen, voor een totaal bedrag van 1,25 miljard frank. Eerder werd reeds beslist over de bouw en renovatie van 304 sociale woningen voor een bedrag van 800 miljoen frank. Deze bouwprojecten passen in het urgentieprogramma voor de sociale woningbouw van de Vlaamse regering.

1. Hoe en aan wie worden deze sociale woningen toegekend ?
2. Kan de minister mij bevestigen dat bij de toekenning van deze woningen er voorrang wordt verleend aan het eigen volk, de Vlamingen ?

Antwoord

De verhuring van de woningen die door de erkende vennootschappen van de VHM gebouwd, aangekocht en/of gerenoveerd worden in het kader van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting, wordt beheerst door het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 november 1990 tot reglementering van het sociale huurstelsel in toepassing van artikel 80ter van de huisvestingscode.

De toewijzing van die woningen gebeurt volgens de bepalingen van artikel 5 van voormeld besluit, dit wil zeggen volgens de chronologische volgorde van de inschrijvingen in het register van de kandidaat-huurders en rekening houdend met een rationele bezetting op grond van de gezinssamenstelling.

Van de chronologische volgorde wordt echter afgeweken, wanneer de volgende prioriteiten van toepassing zijn :

- a. Absolute prioriteiten
  1. Is een kandidaat-huurder of een gezinlid getroffen door een bepaalde handicap en is een beschikbare woning speciaal opgevat voor de huisvesting van een gezin waarvan een of meer leden getroffen zijn door die handicap, dan geniet deze kandidaat-huurder een absolute voorrang voor die woning.
  2. De kandidaat-huurder, wiens verhaal ontvankelijk en gegrond werd bevonden, beschikt over een volstrekt recht van voorrang voor de toewijzing van de eerste aangepaste woning die vrijkomt.

b. Gewone prioriteiten

1. In dezelfde gemeenten hetzij een ongezonde woning ontruimt die hij reeds betrok op de datum van de onbewoonbaarverklaring of ongezond-erkenning, hetzij een woning ontruimt die hij betrok op de datum waarop deze het voorwerp is van een onteigeningsbesluit of van een beval tot sloping.
2. Ten minste één jaar in het werkgebied van de vennootschap woont en verblijft of er ten minste één jaar verbleven heeft in de periode van vijf jaar voor de toewijzing.

Bij de toewijzing van sociale woningen wordt verder geen onderscheid gemaakt tussen de verschillende nationaliteiten.

**Vraag nr. 155
van 19 april 1993
van de heer L. APPELTANS**

Luchtpollutie verbrandingsovens — Uitvoering EG-richtlijn

In opvolging van de EG-richtlijn van 1989 inzake luchtpollutie door verbrandingsovens voor huisvuil werd ook in Vlaanderen bepaald dat de ovens dienden te worden aangepast. Het besluit hiertoe werd echter uitgesteld tot 31 december 1992. De verantwoordelijke instanties hebben dus ruim de tijd gekregen om hun installaties aan te passen.

1. Werden al de verbrandingsovens in Vlaanderen aangepast aan deze richtlijn ?
2. Zijn al de exploitatievergunningen van de verbrandingsovens aangepast aan deze richtlijn ?
3. Wordt door de bevoegde overheid effectief toezicht uitgeoefend op de nieuwe exploitatievoorwaarden ?
4. Plant de minister de sluiting van verbrandingsovens die niet voldoen aan de richtlijn ?

Antwoord

1. Bij verschillende huisvuilverbrandingsinstallaties zijn talrijke technische aanpassingswerken in uitvoering of gepland.
2. De EG-richtlijnen 89/369/EEG van 8 juni 1989 ter voorkoming van de door nieuwe installaties voor de verbranding van stedelijke afval veroorzaakte luchtverontreiniging en 89/429/EEG van 21 juni 1989 ter vermindering van door bestaande installaties voor de verbranding van stedelijke afval veroorzaakte luchtverontreiniging werden in de Vlaamse reglementering omgezet door titel II van het Vlarem. Met name zijn de desbetreffende milieuvorwaarden vastgesteld door de artikelen 236 tot en met 257 van deze titel II. Overeenkomstig bedoelde EG-richtlijn zijn daarbij in de artikelen 254, 255 en 256 tevens specifieke emissiegrenswaarden alsmede de termijnen waarbinnen deze moeten worden geëerbiedigd, vastgesteld voor de bestaande installaties mede in functie van de nominale capaciteit van de

installaties. De voormelde reglementaire bepalingen zijn volgens titel II van het Vlarem automatisch van toepassing op alle bestaande installaties zonder dat deze strengere milieuvorwaarden in de individuele milieuvergunningen expliciet zijn opgenomen.

3. en 4. Ingevolge de bepalingen opgenomen in het Afvalstoffenplan 1991-1995, goedgekeurd door de Vlaamse Executieve op 20 februari 1991, moeten volgende verbrandingsovens vóór eind 1995 worden gesloten : Ronse, Willebroek, Knokke-Heist, Heist-op-den-Berg, Izegem en Merksem. Hiervan zijn Willebroek en Merksem niet meer operationeel sedert respectievelijk 24 oktober 1991 en 1 januari 1993. Voor de overige verbrandingsovens zijn de te nemen maatregelen thans in voorbereiding.

**Vraag nr. 156
van 19 april 1993
van de heer L. APPELTANS**

N. v. Tessenderlo Chemie — Exploitatie waterwachtbekken

In antwoord op onze vraag nummer 218 van 28 februari 1990 stelde minister Kelchtermans dat Tessenderlo Chemie een vergunning heeft voor het exploiteren van een waterwachtbekken in Tessenderlo. De minister stelde eveneens dat het bedrijf tweemaal per jaar watermonsters ontleedt afkomstig uit de afwateringskanalen rond de bekkens. In de exploitatievergunning is opgenomen dat het bedrijf maatregelen dient te nemen om bodemverontreiniging te voorkomen. Uit een onderzoek, uitgevoerd door nv. Betech, blijkt echter dat dit waterwachtbekken zware waterverontreiniging veroorzaakt.

1. Welke maatregelen werden door het bedrijf bij aanvang van de exploitatie genomen om bodemverontreiniging tegen te gaan ?
2. Welke maatregelen werden getroffen (bij aanvang van de exploitatie of erna) om de kwaliteit van het grondwater in de omgeving te controleren ?
3. Wat gebeurt er met de zware metalen, bezinkbare stoffen en zwevende stoffen die neerslaan in het bekken ? Worden deze stoffen verzameld en afgevoerd ? En zo ja, waarheen ?
4. Worden er onderzoeken uitgevoerd naar de stoffen die vanuit het bekken verdampen en zo in de lucht in de omgeving terecht komen ?

Antwoord

1. Bij de aanleg van het afvalwaterbekken, circa 40 jaar geleden, werden geen speciale voorzieningen getroffen om bodemverontreiniging tegen te gaan. Ook na het verlenen van de exploitatievergunning van 9 april 1981 werden geen specifieke maatregelen genomen.

Het bedrijf begon in 1990 met de nodige werkzaamheden (afdammen en buiten gebruik stellen van het achterste gedeelte van het waterwachtbekken, ontwateren van dat gedeelte van het bekken, afvoeren

van een gedeelte van het aanwezige slib naar de eigen vergunde stortplaats langs de Spoorwegstraat) om op termijn het bekken van een bodemfolie te kunnen voorzien. Door de weigering van 3 april 1992 tot verdere uitbating van de bedoelde stortplaats in de Spoorwegstraat, zijn de genoemde werken opgeschort.

2. Voor het waterwachtbekken werden, in de verleende exploitatievergunning van 9 april 1981, geen controlemetingen opgelegd. Wel werd voor het nabijgelegen slibbekken in dezelfde vergunningen opgelegd dat minstens 2 maal per jaar monsters van afwateringskanalen en inspectiekuilen rond het slibbekken dienden te worden genomen en ontleed. De exploitant noteert de meetresultaten in een register dat ter inzage ligt van de toezichthoudende ambtenaar.

Ook peilpunten gelegen rond de aanpalende stortplaats van TCT worden bemonsterd.

3. Tot op heden werden circa 4.000 ton ruimingsslib van de Laak dat in de periode februari-maart 1989 in het waterwachtbekken werd gestort, en circa 2.000 ton slib voortkomende uit de bezinking van de eigen afvalwaters naar de daartoe ingerichte, nabijgelegen stortplaats van TCT langs de Spoorwegstraat afgevoerd. Het afvoeren van slib is eveneens opgeschort, gelet op de weigering tot verder exploiteren van deze stortplaats.
4. Er werden tot op heden geen onderzoeken uitgevoerd naar het verdampen van stoffen vanuit het waterwachtbekken.

Vraag nr. 157
van 19 april 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Sparrenbos van De Haan — Herstel duinenvallei

Het sparrenbos gelegen tussen Klemskerke (De Haan) en Wenduine vraagt dringend om een herwaardering van de natuurlijke duinvegetatie.

De recreatieve overdruk is de laatste jaren sterk toegenomen. Slechts 18 hectaren van de 150 hectaren zijn thans beschermd als natuurreservaat.

Op de overige plaatsen hebben de prille kruiden en de grondplanten geen schijn van kans. Volgens sommige milieudeskundigen zijn er teveel dennenvariëteiten die de bodem verzuren en de natuurlijke duinvegetatie vernietigen.

Daarom is een herstel van de natuurlijke situatie noodzakelijk. Voldoende uitgestippelde paden en lage omheiningen zouden hier kunnen helpen.

Beschikt het bestuur van Waters en Bossen over een meerjarenplan om de biotoop te redden? Welke maatregelen worden er genomen om de omwoeling door wandelaars, ruiters en fietsers tegen te gaan?

Kan de boswachter verbaliserend optreden? Waarom wordt er geen beroep gedaan op de plaatselijke politie en rijkswacht om overtreders te sanctioneren?

De bosjes en duinen van De Haan maken deel uit van het toeristisch patrimonium en mogen niet herschapen

worden in steriele zandbakken. Maar zoals de zaken er thans voor staan, is de grens van het toelaatbare overschreden!

Antwoord

De domeinbossen van De Haan zijn, zoals alle bossen langs de Vlaamse kust, aangeplant. Het eigendom van het Vlaamse Gewest omvat 64 ha naaldbos (geen sparren wel dennebestanden, *Pinus* spp.), 51 ha loofbos en 36 ha struwelen en onbegroeide duinen. Doordat de (jonge) maritieme duinen sinds hun ontstaan intensief geëxploiteerd zijn geworden, heeft spontane bosvorming hier nooit een kans gekregen.

Dat de bebossing van de duinen tussen Wenduine en Klemskerke de spontane vegetaties heeft verdrongen, kan niet ontkend worden. Deze bebossing vond echter kort na de Eerste Wereldoorlog plaats en de overheid was op dat ogenblik nog onvoldoende of zelfs niet bewust van de natuurwetenschappelijke waarde van de natuurlijke en halfnatuurlijke duinvegetaties. Daarnaast bezitten de aangeplante duinbossen ook een hoge natuurwaarde, onder meer als broedgebied van diverse vogelsoorten, waaronder de Ransuil, en als standplaats van talrijke zwamsoorten.

Naaldboombestanden hebben, benevens een verzuwend, ook een verdrogend effect op het kustduinecosysteem. Het is dan ook aangewezen de dennebossen om te vormen tot gemengde loofbossen met inheemse, standplaatsgeschikte boomsoortensamenstelling. De laatste 10 jaar wordt door de dienst Waters en Bossen een dergelijke omvormingsbeheer naar loofhout gevoerd. De dienst Waters en Bossen acht het echter niet aangewezen om de naaldboombestanden vroegtijdig te verwijderen. Uit de oudere bestanden blijkt immers dat op langere termijn een meer open bestandsstructuur en een geleidelijke spontane ingroei van loofhout te verwachten is.

Het Bosbeheer heeft nog geen goedgekeurd beheersplan in het kader van het bosdecreet. Er is wel een nog geldige exploitatietabel overeenkomstig de oude boswetgeving.

De domeinbossen worden overeenkomstig artikel 10 paragraaf 2 van het bosdecreet opengesteld voor het publiek. Inmiddels zijn, zoals het lid het zelf terecht opmerkt, de domeinbossen van De Haan een belangrijke toeristische trekpleister geworden. De druk die uitgaat van de recreanten kan beter opgevangen worden door een bos dan door niet-beboste duinen. Indien men de duinen tussen Wenduine en Klemskerke toegankelijk wil houden voor de recreanten is het ook aangewezen deze duinen bebost te laten, zij het dan met een meer natuurgetrouwe loofboomsoortensamenstelling.

Een uitgebreid wandelnet is voorzien. Een belangrijk deel hiervan is verhard, wat tot gevolg heeft dat er weinig van afgeweken wordt. De kwetsbare bosbestanden zijn met een lage omheining omgeven. Het ruiterspad wordt regelmatig gefreesd om uitholling en vorming van modderpoelen te voorkomen. Zij worden goed gevolgd. Fietsers zijn niet toegelaten. Indien men op de niet beboste plekken de zeer tredgevoelige spontane duinvegetaties wil behouden of herstellen, zouden

die plekken ontoegankelijk gemaakt moeten worden voor het publiek, waardoor uiteraard de recreatiedruk op het bos nog zou toenemen. Bovendien vergt de instandhouding van de spontane duinvegetaties een volgehouden natuurtechnisch beheer (maaien en pluggen) van de betrokken open terreingedeelten. Momenteel worden de open terreingedeelten niet natuurtechnisch beheerd.

De boswachter is officier van gerechtelijke politie en treedt, indien nodig, uiteraard verbaliserend op. Daar waar mogelijk is, wordt echter de voorkeur gegeven aan een educatief optreden. Indien nodig is er een goede samenwerking met de lokale politie en rijkswacht.

Op 24 februari 1993 heeft de Vlaamse regering een uitvoeringsbesluit betreffende de toegankelijkheid van de bossen principieel goedgekeurd. Momenteel wordt hierover het advies van de Raad van State afgewacht. Op basis daarvan zullen de boswachter en andere bevoegden kunnen optreden, ingeval van ongeoorloofd betreden van de bosbestanden.

In het verleden werden stuifzandvlakten voornamelijk om landschappelijke redenen bewaard. Omdat deze stuifzandvlakten, voornamelijk ten gevolge van de recreatiedruk, zich sterk uitbreidden, werden actieve maatregelen getroffen om het stuifzand vast te leggen. Deze doelstelling wordt bereikt.

Dergelijke bossen hebben bijgevolg een bijzondere betekenis, die in het bosdecreet als schermfunctie werd aangegeven. Een uitvoeringsbesluit tot aanduiding van schermbossen is in voorbereiding door de dienst Waters en Bossen. Ik ben van oordeel dat aan deze duinbossen het statuut van schermbos moet worden toegekend. Hierdoor zullen maatregelen (bijvoorbeeld beperking recreatie) kunnen worden getroffen om de schermfunctie veilig te stellen.

**Vraag nr. 158
van 19 april 1993
van mevrouw M. TYBERGHIE-VAN DEN BUS-
SCHE**

***Heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren —
Cumulatie met gemeentelijke heffing***

Er rijzen heel wat bezwaren in gemeenten waar een zelfde belasting bestaat voor personen die "water lozen op het grondgebied". Zo doet men terecht een beroep op een uitspraak van een Belgische rechtbank waaruit blijkt dat voor een zelfde doel geen tweemaal belasting gevraagd kan worden, ook door verschillende instanties.

1. Kent de minister de interpretatie van de rechtbank ?
2. Hoeveel bezwaren zijn er ter zake bekend bij de Vlaamse Milieumaatschappij ?
3. Hoeveel bezwaren werden er intussen behandeld en welk gevolg werd eraan gegeven ? Welke terugbetaling is er mogelijk ?

Hoe staat de minister ten opzichte van de herhaalde verzoeken voor vermindering van tarief inzake die heffing voor grote gezinnen ?

Antwoord

Bij de VMM zijn inzake cumulatie met een gemeentelijke heffing op heden weinig bezwaarschriften bekend.

De reeds behandelde bezwaren werden als ongegrond afgewezen omdat het twee verschillende belastingen met een andere berekeningsgrondslag betreft. De gewestelijke milieheffing op de waterverontreiniging belast het jaarwaterverbruik. De belastingsgrondslag is het verbruiken en/of lozen van water. De belasting is berekend op basis van het gefactureerd waterverbruik.

De gemeentebelasting op het lozen van afvalwater wordt opgelegd aan alle personen en bedrijven die water lozen op het grondgebied van de gemeente.

Geen enkele wettekst verzet zich tegen de gelijktijdige inning van deze heffing.

De samenloop van een gewestelijke heffing en een gemeente belasting is mogelijk, zelfs als zou hetzelfde object tweemaal belast worden. Aangezien de ene aanslag de andere wettelijk niet uitsluit, zijn beide heffingen verschuldigd.

Vanaf het aanslagjaar 1992 werd een getrap correctiesysteem ingevoerd gekoppeld aan de omvang van het waterverbruik.

**Vraag nr. 159
van 19 april 1993
van de heer L. PEETERS**

Huursubsidie en installatiepremie — Voorwaarden

De huurder van een woning die onbewoonbaar wordt verklaard of die niet aangepast is aan de noden van de gehandicapte bejaarde, die om die reden moet verhuizen, heeft in bepaalde gevallen en onder welbepaalde voorwaarden recht op een huursubsidie en een installatiepremie.

Eén van de voorwaarden gesteld in het besluit van de Vlaamse Executieve van 11 december 1992 tot instelling van individuele huursubsidies en een installatiepremie bij het betrekken van een gezonde of aangepaste woning, later gewijzigd, bepaalt dat zowel de te ontruimen woning als de te betrekken woning zijn gelegen in het Vlaamse Gewest.

Vindt de minister deze voorwaarde niet discriminerend ten opzichte van Brusselse Vlamingen die besluiten zich opnieuw in het Vlaamse Gewest te vestigen ?

Antwoord

Luidens artikel 6 paragraaf 1, IV van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zoals nadien gewijzigd, betreft het huisvestingsbeleid een geregionaliseerde aangelegenheid, die aan de bevoegdheid van de gewesten is toegewezen in uitvoering van artikel 107quater van de grondwet.

Hieruit volgt dat elk van de drie gewesten autonoom het beleid op het gebied van de sociale huisvesting bepaalt. De Vlaamse regering kan derhalve geen normen opleggen waaraan een verlaten, onaangepaste of ongezonde woning moet voldoen die gelegen is in een ander gewest.

Van een discriminatie op persoonlijke gronden kan dan ook bezwaarlijk sprake zijn.

Vraag nr. 160
van 21 april 1993
van mevrouw V. DUA

Indaver — Asbestafvalstoffen

Tot nog toe aanvaardde het afvalverwerkingsbedrijf **Indaver** asbestafvalstoffen op zijn stortplaats onder vrije soepele voorwaarden, waardoor de verwijdering van dit gevaarlijk afval zeker niet onder optimale omstandigheden gebeurde. Zowel losse asbestvezels als geperste asbestplaten en allerlei asbesthoudende materialen werden aanvaard en, naargelang van de categorie, gebeurde dit ofwel onder de vorm van asbestcement, ofwel in dubbelwandige verpakking, ofwel onverpakt in bulk waarbij enkel maatregelen werden genomen om stofvorming bij het lossen te voorkomen.

Sedert 1 maart 1993 werden echter strengere aanleveringscriteria opgelegd.

1. Hoeveel asbestafval heeft Indaver in 1992 aanvaard, indien mogelijk opgedeeld per categorie ?
2. Hoeveel asbestafval werd er sedert 1 maart 1992 aanvaard en in hoeverre beantwoordde dit aan de nieuwe aanvaardingscriteria ?
3. Zijn de betrokken industrietakken bereid het asbestafval aan de nieuwe aanleveringscriteria aan te bieden en beschikken zij over de mogelijkheid om daaraan te voldoen ?
4. Indien dit niet het geval is, welke maatregelen worden genomen of worden er in het vooruitzicht gesteld om het asbestafval onder optimale omstandigheden te kunnen verwijderen ?
5. Beschikt Indaver over een monopoliepositie inzake asbestverwijdering of zijn er nog andere stortplaatsen waar asbest aanvaard wordt ? Indien dit laatste het geval is, over welk aandeel van de asbestverwijdering gaat het en in hoeverre zijn de aanleveringscriteria afwijkend van die vooropgesteld door Indaver ?

Antwoord

1. In 1992 heeft Indaver 3.169,84 ton asbesthoudende afvalstoffen aanvaard op haar klasse 1-stortplaats overeenkomstig de wettelijke opgelegde criteria en de door de OVAM opgestelde richtlijnen.
2. In de periode van 1 maart 1993 tot 1 mei 1993 werd 17,12 ton asbesthoudende afvalstoffen aanvaard door Indaver, overeenkomstig de nieuwe strenge aanvaardingscriteria, dit wil zeggen dat de asbestvezels gebonden zijn in een stevige matrix.
3. De betrokken industrietak werkt op dit ogenblik een aantal alternatieven uit die moeten toelaten het asbestafval conform de nieuwe aanvaardingscriteria aan te bieden. De verwachting is dat vanaf juni 1993 de nodige infrastructuur aanwezig zal zijn.

4. Indien de betrokken industrietak niet voldoende snel de nodige infrastructuur kan uitbouwen, zal Indaver in een oplossing voorzien door het plaatsen van een tijdelijke voorbehandelingsinstallatie op haar terreinen, om de continuïteit van de afvoer van het asbestafval te verzekeren.

5. In principe mogen alle klasse 1-stortplaatsen in Vlaanderen asbesthoudende afvalstoffen aanvaarden, overeenkomstig de wettelijke voorschriften. De aanvaarding van afvalstoffen blijft echter steeds de verantwoordelijkheid van de uitbater van de stortplaats.

Door de specifieke problemen die het storten van asbesthoudende afvalstoffen met zich meebrengt, aanvaarden de andere uitbaters van klasse 1-stortplaatsen geen asbesthoudende afvalstoffen meer, met uitzondering van asbestcementafval. In 1992 werden bijna alle afvalstoffen die vrije asbestvezels bevatten, naar de klasse 1-stortplaats van Indaver afgevoerd.

Vraag nr. 161
van 23 april 1993
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Verkrotte woningen en leegstand in arrondissement Aalst — Maatregelen

De leegstand en de verkrotting van woningen neemt steeds meer uitbreiding en dat vooral in de steden. Deze huidige trend geeft aanleiding tot een negatief stadsbeeld en is vooral gesitueerd in de oudere buurten.

1. Mag ik van de minister vernemen hoeveel verkrotte en leegstaande woningen er zijn in het arrondissement Aalst, opgesplitst per gemeente ?
2. Welke maatregelen overweegt de minister om een einde te maken aan de intenties van eigenaars ?

Antwoord

1. Aantal verkrotte en leegstaande woningen in het arrondissement, opgesplitst per gemeente.

1.1. Algemeenheden

Verkrotting

Over het aantal verkrotte woningen zijn geen exacte of recente cijfergegevens gekend. Onlangs heeft het bestuur Huisvesting een enquête naar de kwaliteit van bewoonde woningen uitgevoerd. Deze enquête is gebaseerd op een representatief steekproefonderzoek : 25 .000 bewoonde woningen werden onderzocht naar hun bouwfysische kwaliteit. De cijfergegevens worden momenteel verwerkt ; de resultaten zullen binnenkort tot op het arrondissementeel niveau kunnen worden weergegeven.

Om niettemin nu reeds een indicatie rond de kwaliteit van de woningen in de gevraagde gemeenten te verkrijgen worden de gegevens van het NIS, telling maart '91, rond de comfortuitrusting van bewoonde woningen en de ouder-

dom van het woningbestand hieronder naast elkaar geplaatst (tabel 1 en 2). Verkrotting alsdanig kan hieruit niet gedistilleerd worden. Diverse onderzoeken wijzen echter uit dat er een sterk correlatief en causaal verband bestaat tussen de veroudering van woningen, de woningkwaliteit en de leegstand.

Tabel 2 geeft de ouderdom van de woningen per gemeente aan. Beide tabellen worden vergeleken met het arrondissementeel gemiddelde en het gemiddelde van het Vlaamse Gewest.

Bij alle gemeentebesturen van het Vlaamse Gewest werden in 1987 gegevens opgevraagd over de kwaliteit van de effectieve leegstand. Voor het arrondissement Aalst beschikt het bestuur Huisvesting slechts over cijfergegevens van de gemeente Denderleeuw. In totaal werden door deze gemeente 92 leegstaande woningen opgegeven, waarvan 56 zonder gebreken zouden zijn en 36 dienen vervangen te worden.

Leegstand

In de Volks- en Woningtelling van het NIS (maart 1991) werden geen gegevens meer opgenomen in verband met de leegstaande woningen.

Om een kwantitatief inzicht te krijgen over de recente leegstand zouden twee gegevensbronnen, namelijk gegevens van het Kadaster betreffende het totale woningpark en gegevens van de algemene Volks- en Woningtelling 1991 van het NIS betreffende de bewoonde woningen onderling gerelateerd kunnen worden op volgende wijze :

totaal aantal particuliere woningen per gemeente op 1/3/1991 (Kadaster)
— aantal vakantieverblijven per gemeente op 1/3/1991 (Kadaster)
<hr/>

aantal part. woningen per gemeente op 1/3/1991 (excl. vakantieverblijven)
aantal bewoonde particuliere woningen op 1/3/1991 (NIS)
<hr/>

aantal leegstaande particuliere woningen per gemeente op 1/3/1991.

Het bestuur Huisvesting zal zeer binnenkort (deze maand) alle gegevens van de administratie van het Kadaster ontvangen en de methode

toepassen voor alle gemeenten van het Vlaamse Gewest. Deze resultaten zullen normaliter half juni gekend zijn.

Om een benaderend idee te hebben over de leegstand in het arrondissement tot op het niveau van de gemeenten werd een gelijksoortige doch meer relatieve vergelijking toegepast : van het totaal aantal woningen opgenomen in het kadastrale telling (gegevens 1 januari 1991) werden de tweede verblijven afgetrokken van de Volks- en Woningtelling van het NIS (gegevens maart 1981 ; in telling van 1991 werden deze gegevens eveneens niet opgenomen).

Van dit totaal aantal woningen werden vervolgens het aantal bewoonde woningen, geregistreerd door de telling van maart 1991, afgetrokken (tabel 3).

Het resultaat geeft bij benadering het aantal leegstaande woningen (per gemeente) waarbij volgende bezwaren ingebouwd moeten worden :

- de kadastrale telling van januari 1991 wordt gerelateerd aan de Volks- en Woningtelling van maart 1991 ;
- de kadastrale telling van januari 1991 wordt gerelateerd aan gegevens over de tweede verblijven van maart 1981.
- Uit een vergelijking tussen de begripsbepalingen van het NIS en het Kadaster kan geconcludeerd worden dat het begrip woongelegenheden volgens het Kadaster (waarbij de vakantieverblijven worden uitgesloten), overeenkomt met de bewoonde en onbewoonde particuliere woningen volgens het NIS, in de veronderstelling dat het begrip vakantieverblijf volgens het Kadaster het equivalent is van de begrippen tweede woning en vakantieverblijf volgens het NIS. Hierop steunt de huidige voorgestelde berekening van de leegstaande particuliere woningen.

In tabel 4 wordt de vergelijking opgebouwd tussen gegevens uit tabel 3 en gegevens van onderzoeken die in '87 werden uitgevoerd bij de elektriciteits- en waterdistributiemaatschappijen.

Gegevens over de kwantiteit van de leegstand die werden opgevraagd bij de gemeentebesturen hebben tot bijzonder weinig resultaat geleid.

1.2. Cijfergegevens rond comfortuitrusting en ouderdom van de woningen

Tabel 1 : Comfortuitrusting

Gemeente	Groot comfort		Middelmatig comfort		Klein comfort		Woningen zonder klein comfort	
	Totaal aantal woningen	% aandeel	Totaal aantal woningen	% aandeel	Totaal aantal woningen	% aandeel	Totaal aantal woningen	% aandeel
Aalst	9.560	32	3.673	12	10.725	36	5.222	17
Denderleeuw	2.284	36	823	13	1.995	32	1.065	17
Erpe-Mere	2.245	33	528		2.423	36	1.432	21
Geraardsbergen	3.628	31	1.308	11	3.915	34	2.488	21
Haaltert	1.961	32	529	8	2.064	33	1.480	24
Herzele	2.010	35	631	11	1.693	29	1.361	23
Lede	1.919	31	485		2.285	37	1.408	22
Ninove	4.555	36	1.292	10	3.970	32	2.509	20
St.-Lievevrouwen-Houtem	978	30	256	8	1.126	35	798	25
Zottegem	3.098	34	1.374	15	2.658	29	1.795	19
Arrondissement	32.238	33	10.899	11	32.854	34	19.558	20

Gemiddelden Vlaams Gewest :

- woningen met groot comfort : 42 %
- woningen met middelmatig comfort : 16 %
- woningen met klein comfort : 26 %
- woningen zonder klein comfort : 13 %

Algemeen kan gesteld worden dat het aandeel **woningen** met groot en middelmatig comfort in het arrondissement Aalst lager ligt dan het gemiddelde van het Vlaamse Gewest, en dat het aandeel woningen met klein en zonder klein comfort hoger ligt dan het gemiddelde van het Vlaamse Gewest.

Begripsomschrijving :

1. woningen met klein comfort : zijn woningen met stromend water en w.c. met waterspoeling en aanwezigheid van badkamer of stortbad ;
2. woningen zonder klein comfort : zijn woningen die één van de kenmerken van "klein comfort" niet bezitten ;
3. woningen met middelmatig comfort : zijn woningen met klein comfort en centrale verwarming ;
4. woningen met groot comfort : zijn woningen met middelmatig comfort en een keuken van minimum 4 m² en telefoon en auto.

Tabel 2 : Ouderdom van het woningbestand

Gemeente	Tot. won.	Gebouwd voor 1991	%	Geb. tussen 1919-1945		Geb. tussen 1946-1961	
				Geb.	%	Geb.	%
Aalst	29.437	3.813	12,95	5.448	18,51	7.016	23,83
Denderleeuw	6.192	502	8,11	928	14,99	1.520	24,55
Geraardsbergen	11.408	2.599	22,78	2.061	18,07	2.066	18,11
Haaltert	6.089	786	12,91	847	13,91	1.370	22,50
Herzele	5.732	1.038	18,11	814	14,20	1.244	21,70
Lede	6.140	738	12,02	927	15,10	1.382	22,51
Ninove	12.392	1.864	15,04	1.993	16,08	2.354	19,00
St.-Lievevrouwen-Houtem	3.174	521	16,41	625	16,69	691	21,77
Zottegem	9.003	1.227	13,63	1.352	15,02	1.934	21,48
Erpe-Mere	6.674	795	11,91	1.009	15,12	1.642	24,60

Ouderdom woningbestand : vervolg

Gemeente	Tot. won.	Geb. tussen 1962-1970	%	Geb. tussen 1971-1980	%	Geb. tussen 1981-1991	%
Aalst	29.437	3.546	12,05	3.531	12,00	2.324	7,89
Denderleeuw	6.192	737	11,90	1.193	19,27	620	10,01
Geraardsbergen	11.408	987	8,65	1.573	13,79	882	7,73
Haaltert	6.089	727	11,94	962	15,80	745	12,24
Herzele	5.732	755	13,17	850	14,83	558	9,73
Lede	6.140	730	11,89	1.135	18,49	578	9,41
Ninove	12.392	1.433	11,56	2.127	17,16	1.148	9,26
St.-Lievens-Houtem	3.174	368	11,59	483	15,22	284	8,95
Zottegem	9.003	1.046	11,62	1.564	17,37	837	9,30
Erpe-Mere	6.674	795	11,91	1.248	18,70	693	10,38

Arrondissementeel en gewestelijk bekeken worden volgende resultaten verkregen :

	Arrondis- sementeel (aandeel) :	Vlaamse Gewest (aandeel) :
— woningen gebouwd voor 1919	14,42	11,30
— woningen gebouwd tussen 1919/1945	16,62	14,80
— woningen gebouwd tussen 1946/1961	22,04	20,32
— woningen gebouwd tussen 1962/1970	11,55	13,19
— woningen gebouwd tussen 1971/1980	15,23	18,47
— woningen gebouwd tussen 1981/1991	9,00	10,77

Het arrondissement Aalst heeft een ouder woningbestand dan het gemiddelde van het Vlaamse Gewest.

Cijfergegevens leegstand

1.3.1. Gegevens volgens de voorgestelde methode

Tabel 3 :

Gemeente	Totaal aantal wo- ningen kadastrer	Tweede verblijven NIS ('81)	Totaal aantal bewoonde particuliere woningen NIS ('91)	Leeg- stand 1-(2+3)
	(1)	(2)	(3)	
Aalst	31.980	162	29.437	2.381
Denderleeuw	6.500	18	6.192	290
Erpe-Mere	7.033	84	6.674	275
Geraardsbergen	12.442	222	11.408	812
Haaltert	6.499	40	6.089	370
Herzele	5.902	107	6.730	343
Ninove	13.202	154	12.392	656
St.-Lievens- Houtem	3.374	38	3.174	162
Zottegem	9.621	71	9.003	574
Totaal arrondissement	103.080	940	96.241	5.899

1.3.2. Vergelijkende gegevens met vorige onderzoeken gedistilleerd uit een enquête bij de elektriciteitsmaatschappijen waterdistributiemaatschappijen (bestuur Huisvesting 1987)

Tabel 4 :

Gemeente	Relatieve leegstand vgl. berekening 1991	Woningbestand brond : elek- triciteits- distributie- 1987	Woningbestand brond : water- distributie maatschappijen 1987
Aalst	2.381	1.359	960
Denderleeuw	290	258	179
Erpe-Mere	275	250	523
Geraardsbergen	812	609	502
Haaltert	370	247	175
Herzele	63	168	368
Lede	343	76	411
Ninove	656	510	372
St.-Lievens- Houtem	162	67	239
Zottegem	547	325	1.415
Totaal	5.899	3.869	5.144

2. Maatregelen in verband met de leegstand en verkrotting

In het arrondissement Aalst wordt leegstands- en verkrottingsbelasting op gemeentelijk niveau in alle gemeenten met uitzondering van Geraardsbergen en Haaltert toegepast. Van de gemeente Erpe-Mere konden hierover geen gegevens verkregen worden.

Als nieuwe opdracht heb ik het bestuur Huisvesting belast met het starten van een onderzoek naar leegstand en ernstige verkrotting in het Vlaamse Gewest. Dit onderzoek zal tweeledig zijn :

1. een kwantitatief onderzoek van de globale leegstand in het Vlaamse Gewest tot op het niveau van de gemeenten ;
2. een selectief gericht onderzoek naar de kwaliteit van de leegstand.

Vraag nr. 162
van 23 april 1993
van de heer L. STANDAERT

Ongeval vrachtwagen met loodcarbonaat — Opruiming gevaarlijke stoffen

Meer dan een jaar geleden, op 26 maart 1992, verloor een Britse vrachtwagen zijn lading op de E 40.

1. Hoeveel was de totale kostprijs voor het opruimen van het wit loodcarbonaatpoeder ?
2. OVAM heeft de kosten gedragen. Zijn de kosten intussen al verhaald ? Zo neen, in welk stadium bevindt zich het proces van terugvorderen ?
3. Worden in dergelijke gevallen de kosten verhaald op de verkoper/producent, de vervoerder of de koper/bestemming ?

Antwoord

1. De totale kostprijs voor de afgraving, het laden, het vervoeren en de milieuvriendelijke verwerking van het loodcarbonaatpoeder en van de verontreinigde gronden bedraagt 960.347 frank.
2. OVAM zal zich weldra burgerlijke partij stellen.
3. Alle partijen zijn buitenlandse maatschappijen. De OVAM overweegt om ze solidair verantwoordelijk te stellen voor het terugbetalen van de door OVAM gemaakte kosten.

Vraag nr. 163
van 23 april 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Biochim in Machelen — Hervatting van activiteiten

Het gemeentebestuur van Machelen zal zich met alle mogelijke middelen verzetten tegen de heropening van het bedrijf Biochim in de Ritwegerlaan.

Wil Biochim de activiteiten in Machelen hervatten, dan moet het een nieuwe exploitatievergunning krijgen. De bestendige deputatie van de provincie moet daarover beslissen.

Het gemeentebestuur maakte een waslijst op van door de plaatselijke politie vastgestelde overtredingen en van de negatieve adviezen van de gemeente.

Naar ik vernomen heb zou het bedrijf New Biolux de activiteiten opnieuw aangevat hebben. Eveneens zou er een onderzoek ingesteld zijn naar de naleving van alle exploitatievergunningen.

Kan de minister mij mededelen :

1. of Biochim een nieuwe exploitatievergunning aangevraagd heeft ;
2. wat het standpunt van de minister is inzake dit dossier ;
3. wat de resultaten van het onderzoek zijn naar het naleven van alle exploitatievergunningen ?

Antwoord

1. Op 4 februari 1993 werd door de n.v. Biochim een Vlarem-aanvraag ingediend voor de exploitatie van een waterzuiveringsstation. Deze aanvraag is nog in behandeling bij de bestendige deputatie.

Een andere, "nieuwe" aanvraag is tot op heden niet bekend bij mijn diensten.

2. Voor eventuele nieuwe milieuvergunningaanvragen is de beslissende overheid in eerste aanleg de bestendige deputatie. Het lid zal dan ook begrijpen dat, vermits mijn ambt door geen concreet vergunningsdossier is gevat, ik op dit ogenblik geen standpunt ter zake kan innemen. Pas in geval van beroep tegen een eventuele beslissing van de bestendige deputatie wordt mijn ambt door het dossier gevat en zal, na het volgen van de Vlarem-procedure, de uiteindelijke beslissing worden genomen.

3. Aanvankelijk werd toezicht uitgeoefend door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij. De toezichthoudende ambtenaren stelden tussen 1987 en 1989 10 processen-verbaal op. Bovendien werd in samenwerking met het parket van Brussel het bedrijf verzegeld en verplicht een grondige sanering (i.c. afvoer van alle niet verwerkbare afvalstoffen) door te voeren. De inspectiedienst van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij volgde de sanering op. Dientengevolge was de voorraad aan opgeslagen giftige afval gevoelig gereduceerd op het ogenblik van de brand.

Op 5 november 1991 trad het bestuur Milieu-inspectie op in samenwerking met de gerechtelijke politie van Brussel. Gelet op onmiddellijk en dreigend gevaar werd de onmiddellijke stopzetting van de activiteiten bevolen. Dat bevel werd opgevolgd. Pas na het wegnemen van het onmiddellijk dreigend gevaar werd toegestaan opnieuw werkzaamheden uit te voeren.

De nieuwe vergunning, verleend door de bestendige deputatie op 30 mei 1991, hield een gevoelige verstrenging van de voorwaarden tot exploitatie in, wat een beperking van de omvang van de ramp van heden heeft meegebracht (onder meer inkuiping van tanks, afdamming van het volledig terrein waardoor geen bluswater kon ontsnappen). De uitvoering van de strengere voorwaarden werden in 1992 door de bestendige deputatie van Brabant gefaseerd in de tijd. De uitvoering van deze aanpassingswerken werd opgevolgd door het bestuur Milieu-inspectie.

Na de brand op 6 april 1993 werd op 8 april 1993 proces-verbaal opgesteld door inspecteurs van het bestuur Milieu-inspectie nadat zij vaststelden :

- dat de installatie nog niet volledig voldeed aan de voorschriften van het ARAB en het ARE1 ;
- dat niet alle inkuipingen volledig waren uitgevoerd conform de vergunning ;
- dat het verplichte filtersysteem, dat moest verhinderen dat vrijkomende dampen kunnen ontsnappen, nog niet volledig operationeel was.

De werken om te voldoen aan de hierboven gemelde opmerkingen, waren in uitvoering.

Vraag nr. 164
van 23 april 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Gepland waterzuiveringsstation nabij dorpskom Terlanen — Vragen

Plannen om een waterzuiveringsstation te bouwen op het terrein Champ de la Petite Bilande, op de grens van Ottenburg, Overijse en Waver, zetten kwaad bloed bij de inwoners van Terlanen.

Het nieuwe waterzuiveringsstation langs de Lanerivier is bedoeld om de afvalwaters van het industriepark Waver-Noord te zuiveren.

Volgens de inwoners van Terlanen wordt het station veel te dicht bij de dorpskom gebouwd, wat ongetwijfeld geurhinder zal veroorzaken. Het station dat men wil bouwen is van het type Lemnalagunering, openluchtzuivering.

1. Bestaan er plannen om een waterzuiveringsstation in dit gebied te vestigen ?
2. Zo ja, waar en wanneer zal dit gebeuren ?
3. Wordt er rekening gehouden met de klachten van de omwonenden ?
4. Wat is de totale kostprijs van dit project ?
5. Zal de vooropgestelde capaciteit van het station voldoende zijn ?

Antwoord

Bij navraag door mijn administratie blijkt dat er inderdaad plannen bestaan om in het door het lid aangestipte gebied, doch evenwel op het grondgebied Waver, een zuiveringsinstallatie te bouwen. Deze installatie zou de afvalwaters van het gebied Waver-Noord behandelen. Het betreft een initiatief van de Association intercommunale pour l'aménagement et l'expansion économique de Brabant Wallon. De afvalwaters van Terlanen (deelgemeente Overijse) zelf, zullen in de nabije toekomst door een te ontwerpen collector langs de Lane aansluiten op een bestaande moerriool, die door een project van het investeringsprogramma 1994 zal worden aangesloten op de RWZI Neerijse. Deze RWZI Neerijse is opgenomen op het investeringsprogramma 1992 en ter uitvoering opgedragen aan de n.v. Aquafin.

Vermits het een initiatief betreft van het Waalse Gewest is mijn administratie onwetend over de aanvangsdatum en de precieze vestiging van de installatie. Mijn administratie is evenmin op de hoogte van de ontwerpgegevens en de kostprijselementen.

Uit onderzoek commode en incommoda naar aanleiding van de vergunningsaanvraag zal moeten blijken of er objectieve bezwaren geuit worden die eventueel tot een wijziging van de vestigingsplaats of een aanpassing van het concept aanleiding kunnen geven. Indien nodig zal het Vlaamse Gewest binnen haar bevoegdhe-

den verzet kunnen aantekenen tegen initiatieven vanwege het Waalse Gewest die nadelig kunnen zijn voor het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 165
van 23 april 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Natuurreservaten in West-Vlaanderen — Erkenning

Mag ik van de minister vernemen welke gebieden in West-Vlaanderen als natuurreservaat werden erkend ? Wat zijn de criteria ?

Waarom kunnen ook privé-gronden niet in aanmerking komen voor erkenning zoals de Historische Polders van Zandvoorde-Oostende, een natuurgebied met grote rijkdom aan planten en doortrek- en overwinteringsgebied voor vogels ?

Antwoord

In de provincie West-Vlaanderen zijn de volgende natuurreservaten, beheerd door privé-verenigingen, erkend zijn als natuurreservaat op grond van de artikelen 10, 18 en 37 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud :

- de Blankaart in Woumen (Diksmuide) ;
- de Fonteintjes in Brugge ;
- de Oude Stadswallen van Damme in Damme ;
- de Leiemeersen in Oostkamp.

De erkenning van dergelijke natuurreservaten gebeurt op grond van de criteria vastgelegd in het koninklijk besluit van 3 februari 1981 tot regeling, voor het Vlaamse Gewest, van de erkenning en de subsidiëring van natuurreservaten (Belgisch Staatsblad van 7 maart 1981). Ook private eigendommen kunnen in aanmerking komen voor erkenning als natuurreservaat.

Alle voor erkenning voorgestelde gebieden worden onderzocht door de bevoegde administratie op hun waarde en op de vervulling van de gestelde criteria en dan voor advies voorgelegd aan de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud, de bestendige deputatie van de provincieraad en de SERV, overeenkomstig de artikelen 6,18,19,33,37 en 42 van de wet van 12 juli 1973.

Daarnaast bepaalt artikel 9 van voormelde wet dat op gronden die de Staat — nu het Gewest — in eigendom heeft of in huur heeft of die daartoe ter beschikking worden gesteld, staatsnatuurreservaten kunnen worden opgericht.

In West-Vlaanderen hebben volgende terreinen het statuut van staatsnatuurreservaat :

- de Westhoek in De Panne ;
- Viconia-Kleiputten in Diksmuide ;
- Hannegartbos in Koksijde ;
- Houtsaegersduinen in De Panne-Koksijde.

Vraag nr. 166
van 23 april 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Domein Georges Theunis in Oostduinkerke — Bestemming

Het is nu al een paar jaar dat het domein Georges Theunis in de duinen in Oostduinkerke leeg staat en dat er naar een zinvolle bestemming wordt gezocht.

Er zijn ook geruchten dat het gebouw afgebroken zou worden. De Intercommunale Waterleidingsmaatschappij van Veurne-Ambacht (IWVA) zou interesse hebben voor de verwerving ervan. Het aangrenzende 27 ha groot duinengebied Ter Yde behoort al toe aan die maatschappij.

Wellicht kan er een oplossing gevonden worden om recreatie en ecologie te verzoenen en is een samenwerkingsformule aangewezen.

Welke plannen bestaan er ter zake ?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat het gebouw deel uitmaakt van een duinengebied dat eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap. Dit duinengebied maakt op zijn beurt deel uit van een groter duincomplex waarin onder meer andere eigendommen van de Vlaamse Gemeenschap met het statuut van natuurreservaat gelegen zijn, evenals andere waardevolle natuurgebieden waarvan de aankoop door de Vlaamse Gemeenschap overwogen wordt.

Het terrein is gelegen in :

1. biologisch zeer waardevol duingebied, aldus aangeduid op de Biologische Waarderingskaart ;
2. natuurgebied volgens het gewestplan Veurne-Westkust ;
3. de Speciale Beschermingszone Westkust (vogelrichtlijng gebied), aangeduid bij besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988 ;
4. natuurkerngebieden in de Richtnota voor de Groene Hoofdstructuur van Vlaanderen.

Gezien vorige beslissingen van de Vlaamse regering in het kader van de sanering van de begroting een verkoop van het domein Home Georges Theunis inhielden, heb ik aan de Vlaamse minister bevoegd voor Begroting en tevens bevoegd voor het niet functionele patrimonium een compensatievoorstel gedaan met gebruik van de middelen bestemd voor de aankoop van natuurgebieden, uitgaande van gebruikelijke grondprijzen voor natuurgebieden.

Indien tot een akkoord gekomen wordt, is het duidelijk dat gezien de bovenvermelde statuten van het gebied, de nadruk op de natuurbestemming van het gebied zal komen te liggen.

Vraag nr. 167
van 26 april 1993
van de heer H. BROUNS

Woningfonds — Niet aanvaarden Nederlandse invaliditeitsattesten

Enkele maanden geleden stelde ik een schriftelijke vraag (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 3 van 30 november 1992, blz. 95) aan de minister in verband met het feit dat Nederlandse invaliditeitsattesten bij het bestuur van de huisvesting niet worden aanvaard om een verhoogde bouw- of saneringspremie toegekend te krijgen.

Recent moest ik vaststellen dat ook het Vlaams Woningfonds van de grote gezinnen dergelijke attesten niet aanvaardt bij de berekening van de rentevoet voor een lening. Ook zij baseren zich op de onderrichtingen van de minister van Huisvesting waarin de aangenomen attesten worden opgesomd. In de lijst komen de Nederlandse attesten nog niet voor.

Dit betekent dat grensarbeiders met een invaliditeit van meer dan 66 percent (die een Nederlands invaliditeitsattest hebben) eerst een medisch onderzoek door de administratieve gezondheidsdienst van het ministerie van Sociale Voorzorg moeten ondergaan vooraleer zij worden erkend als invalide. Ik moet echter vaststellen dat de dienst die de medische onderzoeken moet doen, overbelast is en dat de wachttijden tot meer dan één jaar zijn opgelopen !

Niettemin worden de Nederlandse attesten wél aanvaard voor onder andere vrijstelling van radio- en televisietaks.

1. Is de minister bereid om de lijst van attesten (besluit van de Vlaamse Executieve van 12 oktober 1988) die aanvaard worden bij het Vlaams Woningfonds voor de berekening van de rentevoet voor een lening, uit te breiden met de Nederlandse invaliditeitsattesten ?
2. Welke oorzaken kunnen worden aangewezen voor de vertragingen op de administratieve gezondheidsdienst van het ministerie van Sociale Voorzorg ?
3. Welke essentiële verschillen zijn er tussen de invaliditeitscriteria die in Nederland en België gehanteerd worden ? Verantwoorden deze verschillen de uitsluiting van de Nederlandse invaliditeitsattesten uit de lijst van attesten die nodig zijn om in aanmerking te komen voor een verhoogde bouw- en saneringspremie en een goedkopere lening bij het Vlaams Woningfonds ?

Antwoord

In aansluiting op mijn antwoord op de vraag van 27 oktober 1992 wordt het lid ter kennis gebracht dat uit het verder onderzoek van deze aangelegenheid is gebleken dat sommige nationale overheden inderdaad het Nederlandse invaliditeitsattest aannemen om vast te stellen of een persoon als ernstig gehandicapt is te beschouwen.

Voor de toepassing van de voordelen toegestaan aan personen beschouwd als ernstig gehandicapt, gelden

echter in het Vlaamse Gewest alleen de attesten zoals aangeduid in het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 oktober 1988 tot bepaling van de attesten die in aanmerking worden genomen om een ernstige handicap vast te stellen.

In het kader van de sociale huisvesting nemen de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij, de door haar erkende vennootschappen en het Woningfonds ook alleen die attesten van ernstig gehandicapte aan zoals vermeld in bovenvermeld besluit.

Zoals het lid terecht aanstipte in zijn voorgaande vraag dient de erkenning als ernstige gehandicapt bij voorkeur op het vlak van de EEG-lidstaten geregeld te worden.

De nodige stappen hiertoe dienen evenwel op nationaal vlak te worden genomen.

In het licht van die gegevens kan er volgend antwoord op de gestelde vragen worden gegeven.

1. Er zal bij de Vlaamse minister bevoegd voor Gezin en Welzijnzorg worden aangedrongen om de lijst van de attesten opgenomen in voornoemd besluit uit te breiden tot attesten verleend door officiële diensten van de lidstaten van de EEG, die een invaliditeitsvergoeding uitkeren en waarvan de gelijkwaardigheid van de attesten als ernstig gehandicapt werden erkend door de bevoegde Vlaamse minister.
2. In het kader van de sociale huisvesting worden de medische onderzoeken van de personen, die geen geldig invaliditeitsattest kunnen voorleggen, niet uitgevoerd door de administratieve gezondheidsdienst van het ministerie van Sociale Voorzorg, maar wel door het bestuur voor sociale geneeskunde van het ministerie van Volksgezondheid.

Eventuele oorzaken van vertraging dienen bij dit laatste ministerie te worden opgevraagd.
3. De essentiële verschillen die er tussen de invaliditeitscriteria in Nederland en België en meer bepaald de Vlaamse Gemeenschap bestaan, moeten worden geëvalueerd wanneer de gelijkwaardigheid van de invaliditeitsattesten door de bevoegde Vlaamse minister zal worden onderzocht.

Vraag nr. 168
van 3 mei 1993
van mevrouw M. AELVOET

Metallisatiebedrijf van klasse 1 in Bierbeek — Werkzaamheden zonder vergunning

Het metallisatiebedrijf gevestigd in de Neervelpestraat in Bierbeek, is van de Werkmansstraat in Leuven verhuisd naar de loods van de vroegere garage Van Mol (transportfirma) in Bierbeek. Het is een klasse 1-bedrijf en de bestendige deputatie moet de vergunning verlenen.

Het betreft een hinderlijke inrichting die op dit ogenblik zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid wordt geëxploiteerd. Er is personeel, er zijn verbouwingen aan de gang, rond het bedrijf zijn nivelleringswerken uitgevoerd. De omwonenden klagen over lawaaihinder en reukhinder.

In dit metallisatiebedrijf wordt aan metaal een anti-roestbehandeling gegeven. Hiervoor gebruikt men de staalstraalmethode. Er is ook een verfinstallatie waarvoor geen filters geplaatst zijn.

De Milieu-inspectie is ter plaatse geweest, heeft proces-verbaal van overtreding opgesteld en gesteld de nodige maatregelen te nemen om aan deze onwettige toestand een einde te maken. Burgemeester Denonville weigert echter bevel te geven tot stopzetting van de illegale uitbating.

Kan de minister mij zeggen waarom de Milieu-inspectie niet ingrijpt, ondanks het feit dat er bij proces-verbaal is vastgesteld dat er wordt gewerkt zonder vergunning?

Antwoord

Op 11 maart 1993 heeft het bestuur Milieu-inspectie van Aminor een onderzoek ingesteld in het metallisatiebedrijf Jacobs, Neervelpestraat in Bierbeek. Dit gebeurde na klachten van de omwonenden en op vraag van de schepenen van Sport en Cultuur in Bierbeek.

Er werd een proces-verbaal van overtreding opgesteld wegens het uitbaten van een klasse 1-bedrijf zonder voorafgaande schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid. Aan de burgemeester van Bierbeek werd gevraagd krachtens artikel 65 van het Vlareem een einde te maken aan deze onwettige toestand.

Het bedrijf heeft ondertussen een aanvraag voor een klasse 1-vergunning ingediend bij de bestendige deputatie van Brabant.

Het bestuur Milieu-inspectie nam contact op met de milieudienst van Bierbeek teneinde een standpunt van de gemeente te kennen.

Gelet op het feit dat eerstdaags het openbaar onderzoek zal starten, zou het college van burgemeester en schepenen niet overgaan tot een onmiddellijke sluiting. De uitspraak van de bestendige deputatie zal worden afgewacht.

Indien de beslissing van de bestendige deputatie een weigering inhoudt, zal het bestuur Milieu-inspectie krachtens artikel 65, J 1 aan de burgemeester van Bierbeek vragen om de onmiddellijke stopzetting te bevelen of krachtens artikel 65, J 4 zelf tot de sluiting overgaan indien de burgemeester niet of onvolkomen optreedt.

Vraag nr. 169
van 4 mei 1993
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUS-SCHÉ

Natuurverbingsgebied tussen Handzamevallei en kleiputten van Stuivekenskerke, en ecologisch impulsgebied Ijzervallei — Stand van zaken

Er lopen geruchten in de streek dat er een voorstel bestaat voor een nieuw natuurverbingsgebied tussen de Handzamevallei en de kleiputten van Stuivekenskerke. Dit gebied staat nu als agrarisch gebied aangeduid op het gewestplan en geniet een tweede bescher-

ming als valleigebied. Sinds 1989 is dit gebied ook aangeduid als één van de 23 EG-vogelrichtlijngebieden (richtlijn 79/409).

Graag kreeg ik exacte informatie in verband met deze planning, de ware toedracht, de stand van het dossier en de aanvragers of indieners van deze voorstellen.

Dezelfde vragen voor het ecologisch impulsgebied in de Ijzervallei.

Kaderen deze voorstellen in het geheel van de planning voor de Groene Hoofdstructuur? Of zijn dit aparte projecten?

Wat is de tijdsprocedure inzake de realisering — met het oog op de participatie van de bewoners?

Welke projecten staan op stapel in verband met de waterkwaliteit in de Handzamevallei? Welke polderbesturen zijn hierbij betrokken?

Antwoord

In het gebied van de Handzamevallei zijn meerdere projecten opgestart. Graag verwijs ik hier naar het antwoord op vragen nummers 99, 100 en 108 van de heer M. Maertens betreffende initiatieven in de Ijzer- en Handzamevallei. Dit is ook het geval voor vraag nummer 121 van de heer J. Vande Lanotte betreffende de verhouding milieu en landbouw in Ijzerbekken en de maatregelen.

Het gebied gelegen tussen de Handzamevallei (oosten van de weg Diksmuide-Beerst) en het gebied waarin de kleiputten van Stuivekenskerke (linkeroever Ijzer) liggen en in de streek bekend onder de naam Beerst Blote, is op de provinciale ontwerpkaart van de Groene Hoofdstructuur inderdaad ingetekend als natuurverbindingsgebied. Dit gebied staat als landschappelijk waardevol agrarisch gebied ingetekend op het gewestplan Diksmuide-Torhout. Het is echter geen valleigebied, noch een erkend vogelrichtlijngebied.

Het opstellen van een Groene Hoofdstructuur voor Vlaanderen en het aanduiden van ecologische impulsgebieden vormen samen met de bekkenwerking en de regionale landschappen de pijlers van het vernieuwd gebiedsgericht natuurbeleid. Deze ecologische impulsgebieden hebben als doel tot een bundeling te komen van krachten zowel op niveau van de overheid als van het privé-initiatief, om te komen tot aanwijsbare resultaten inzake het behoud, de ontwikkeling en eventueel het herstel van natuurwaarden in deze streek en dit op korte termijn.

Daartoe zal voor het Ecologisch Impulsgebied Ijzervallei, waarvan een groot gedeelte van de Handzamevallei deel uitmaakt, een doelstellingenplan opgemaakt worden. Dit plan wordt besproken in de begeleidende stuurgroep, waarin de diverse betrokken sectoren vertegenwoordigd zijn, waarna het mij ter goedkeuring wordt voorgelegd.

Aan dit doelstellingenplan zal via een fysisch programma, aangevuld met een financieringsplan, uitvoering gegeven worden. Deze kennen een zelfde procedureel verloop.

Voor elk van die gebieden wordt een gewenst toekomstig beheer opgesteld. De juridische verankering van deze beleidsopties zal gebeuren via het decreet op het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.

De ontwerpkaarten en bijhorende documenten met informatie over het te voeren beheer zal in het tweede semester van '93 via een consultatieronde aan alle lokale besturen en belangengroepen voorgelegd worden.

De ecologische impulsgebieden moeten beschouwd worden als een eerste aanzet van het gebiedsgericht natuurbeleid, dat uiteindelijk moet leiden tot de realisatie van de doelstellingen van de Groene Hoofdstructuur. Deze voorstellen zijn dus geen aparte projecten.

Inzake realisatie is voor het Ecologisch Impulsproject in een looptijd van 3 jaar voorzien. De realisatie zal gefaseerd worden. Participatie van de bewoners wordt gekanaliseerd via de gemeentebesturen en de maatschappelijke organisaties die vertegenwoordigd zijn in de stuurgroep van het impulsgebied.

In verband met de waterkwaliteit in de Handzamevaart zijn in de Investeringsprogramma's 1991, 1992 en 1993 aan de n.v. Aquafin meerdere projecten opgedragen: de omlegging van de zijarm van de Luikbeek in het zuiveringsgebied Staden, de aanleg van een collector Bakkevoordestraat-Kortemark en het afkoppelen van de Kasteel-, Drielanden- en Waterhoensbeek in het zuiveringsgebied Torhout en de aansluiting van Esen en Vladslo door een collector die via de Handzamevaart aansluit op het bestaande pompstation Handzamevaart in het zuiveringsgebied Diksmuide. De betrokken polder is deze van de Betoosterse Broeken.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 222
van 21 april 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Maleizen 2000/Mountlleigh in Overijse — Schending landelijk karakter

Mountlleigh, de promotor van het gelijknamige businesspark in Maleizen, liet een enorm financieel gat achter. Duitse banken trachten nu met alle mogelijke middelen uit dit open gebied, tussen de Terhulpensesteenweg, de Rameistraat en de E 411, maximaal geld te slaan.

Het ACV heeft zich vroeger reeds sterk geëngageerd. Wat met Mountlleigh niet lukte, trachten ze nu te realiseren met het project **Maleizen 2000**.

Het is net of het ACV nu toegeeft dat de Mountlleigh-plannen zwaar belastend waren voor de omgeving. Om de pil beter te doen slikken sleuren ze nu 80 sociale woningen in deze ambachtelijke zone. Die woningen moeten, naast de reeds bestaande verkaveling, de autosnelweg en de KMO's langs de Terhulpensesteenweg, de bijna 3 ha businesspark voor middelgrote bedrijven omsluiten.

De vestiging van dergelijk project zou desastreus zijn voor het landelijk karakter van Overijse.

Kan de minister mij een stand van zaken mededelen inzake dit dossier ?

Wat is het standpunt van de minister ?

Antwoord

Bij mijn administratie zijn geen gegevens omtrent de aangehaalde problematiek bekend.

Deze opties zijn thans in eerste instantie het voorwerp van onderzoek in het kader van de structuurplanning op gemeentelijk niveau. Op basis hiervan kunnen voorstellen tot wijziging van het gewestplan voorgelegd worden. Op dat ogenblik zal ik een standpunt ten opzichte van het voorgelegde innemen.

Vraag nr. 224 van 21 april 1993 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Plannen voor transferium in Maleizen (Overijse) — Schending structuurplan

In een recente studie van Mens en Ruimte, in opdracht van Haviland en de Brusselse Kamer van Koophandel, rond ruimtelijke structuren in Vlaams-Brabant, werd gesuggereerd een "transferium" te bouwen in Maleizen (Overijse), langs de E 411 tegenover het voorgestelde businesspark.

Er zouden grote boven- en ondergrondse parkingen worden gebouwd, om daar te kunnen overstappen op de Brusselse metro. Dit past helemaal niet binnen het goedgekeurde structuurplan Overijse.

Kan de minister mij een stand van zaken betreffende dit dossier mededelen ?

Wat is het standpunt van de minister ?

Antwoord

Bij mijn administratie is de inhoud van de bedoelde studie van Mens en Ruimte niet gekend. Het is derhalve onmogelijk thans reeds een standpunt ter zake in te nemen.

Vraag nr. 226 van 21 april 1993 van de heer G. CARDOEN

Bouwaanvragen — Uniforme toepassing reglementering

Binnen de provincie Brabant is het algemeen bekend dat de provinciale directie van Brabant elke aanvraag tot constructie van een boogloods ongunstig adviseert. Zonder die stellingname te betwisten, zou ik graag vernemen of ook de gemachtigde ambtenaren van de andere provinciale directies ter zake eenzelfde houding aannemen.

Meent de minister niet dat op het vlak van de toepassing van de wet van 24 maart 1962 en ook inzake

interpretatie rond de bouw van sommige constructies met bepaalde materialen, onder meer ook de toepassing van de opvolregel, eenzelfde houding voor heel Vlaanderen moet worden aangenomen ?

Is de minister zeker dat dit het geval is ?

Antwoord

1. Wat de bouwaanvragen inzake boogloodsen betreft, blijkt uit een contactname met de buitendienst Vlaams-Brabant dat het enige feit dat een bouwaanvraag betrekking heeft op een boogloods, geen aanleiding geeft tot een automatische weigering. Met andere woorden bouwaanvragen worden niet systematisch geweigerd omdat het om een boogloods gaat. Een weigering is gesteund op elementen van stedenbouwkundige aard, zoals bijvoorbeeld de onverenigbaarheid met de omgeving, de verstoring van het landschap, niet aangepaste materialen.
2. Wat de toepassing van de opvolregel betreft, kan ik mededelen dat het nazicht van het dossier ook de toetsing van het project inhoudt aan elke voorwaarde die in artikel 23 van de planologische voorschriften is vervat.

Deze voorwaarden zijn :

1. het niet schaden van de goede plaatselijke ordening ;
2. de bestemming van het gebied niet in het gedrang brengen ;
3. de ligging binnen een huizengroep langs dezelfde straatzijde op de dag van de inwerkingtreding van het gewestplan ;
4. de ligging aan een openbare weg die geen aardeweg is en die voldoende is uitgerust.

Uiteraard gebeurt het onderzoek in dergelijke aanvragen geval per geval, zonder de ruimtelijke samenhang met de omgeving uit het oog te verliezen, in het besef dat de opvolregel een uitzonderingsregel is.

Vraag nr. 227 van 21 april 1993 van de heer M. MAERTENS

Ontginningsgebied in Zonnebeke — Nabestemming

Op het grondgebied van Zonnebeke is er ten behoeve van de steenbakkerij daar een ontginningsgebied van ongeveer 53 hectare op het gewestplan Ieper-Poperinge aangeduid. De nabestemming van dit gebied is "gemeenschapsvoorzieningen en openbare nutsvoorzieningen".

Op 25 april 1991 nam de gemeenteraad van Zonnebeke een BPA Industriegebied Hanebeek definitief aan. Dit BPA voorziet in een bestemmingswijziging van een deel ontginningsgebied en een deel landbouwgebied, samen goed voor ongeveer 12 à 15 hectare.

In de kleiputten exploiteert n.v. Inafio, behorend tot de groep Van Biervliet, een klasse 1-stortplaats (10 hectare) en een klasse 3-stortplaats (2 à 3 hectare).

Thans is er een aanvraag ingediend voor het exploiteren van een klasse 2-stortplaats. Bij al die activiteiten is er een bouwvergunning voor reliëfwijziging vereist.

In het aanvraagdossier van de milieuvergunning is er sprake van een voorgestelde gewestplanherziening (sic).

1. Is het verlenen van een bouwvergunning voor de klasse 2-stortplaats verenigbaar met de huidige bestemming en nabestemming volgens het gewestplan ?
2. Is er een voorstel van gewestplanherziening voor het hele ontginningsgebied in Zonnebeke ingediend of is er enkel het BPA Industriegebied Hanebeek dat door de gemeente ter bekrachtiging aan de Executieve werd doorgegeven ?
3. Wordt er bij het opmaken van het Structuurplan Vlaanderen gedacht aan het geven van een meer concrete nabestemming van ontginningsgebieden (bijvoorbeeld natuurgebied, spaarbekken, bosgebied) ?
4. Zijn er voornemens om af te stappen van de automatische heropvulregel van putten waar de ontginning wordt stopgezet ?

Antwoord

1. De bestemming openbaar nut werd bij het opstellen van de gewestplannen meermaals als nabestemming gegeven en dit afhankelijk van de natuurlijke geschiktheid van de ontstane put voor afvalverwerking en -berging. Voor andere putten werd dezelfde nabestemming aangegeven met het oog op een mogelijk gebruik ervan als waterspaarbekken. De bestemming openbaar nut en gemeenschapsvoorziening kan dus naargelang de behoeften ingevuld worden met een gebruik dat aan deze nabestemming beantwoordt. Een uitvoerige lijst hiervan is weergegeven in de toelichting bij het koninklijk besluit van 28 december 1972 (doc790803).

Een klasse 2-stortplaats mag dan ook beschouwd worden als zijnde in overeenstemming met de bestemming van openbaar nut en gemeenschapsvoorziening. Om inzake de concrete nabestemming enige verwarring te voorkomen en gelet op de verschillende graden van hinderlijkheid die deze bestemming met zich kan brengen naargelang de wijze van invulling ervan, neem ik mij voor in de toekomst ontgrondingsgebieden die in aanmerking komen voor stortterrein ook deze nabestemming te geven via een bijzonder voorschrift.

2. Door een aantal instanties is een voorstel ingediend om het in het gewestplan vastgelegde ontginningsgebied te wijzigen. Dit betekent dat een zone in Zonnebeke zal worden geschrapt en een andere even grote zone in Langemark-Poelkapelle zou worden opgenomen als ontginningsgebied. Dit voorstel heeft tot op heden nog geen aanleiding gegeven tot een in herziening stellen van het gewestplan.

Het BPA Hanebeek beslaat anderzijds slechts 16 ha waarvan 5 ha agrarisch gebied en 11 ha ontginningsgebied van het gewestplan. Dit BPA is thans nog in onderzoek.

3. Het Structuurplan Vlaanderen zal slechts daar concrete nabestemmingen geven waar dit het niveau van het Vlaamse Gewest rechtstreeks aanbelangt. Wel zullen randvoorwaarden worden gegeven voor het bepalen van de nabestemming.
4. Er zijn geen voornemens om af te stappen van de in het gewestplan aangegeven nabestemming. Deze kan eventueel wel verfijnd worden zoals onder punt 1 aangegeven. Wanneer deze nabestemming het opvullen noodzakelijk maakt of wanneer het opvullen bijdraagt tot de realisatie van de nabestemming (en deze dus niet bemoeilijkt of onmogelijk maakt) dan zie ik op dit ogenblik geen enkele reden om af te stappen van dit principe. Het is evenwel evident dat deze opvulling niet kan gebeuren met eender welk materiaal : hierbij dient rekening gehouden te worden met de aard van de ondergrond, de hydrogeologische situatie, de nabestemming zelf, enzovoort. Deze voorwaarden worden trouwens bepaald bij het verlenen van de vergunning tot wijziging van het reliëf voor het ontgronden en waarbij de verplichting tot heropvullen wordt opgelegd.

Vraag nr. 228
van 21 april 1993
van de heer M. MAERTENS

Inzagerecht voor bouwvergunningen — Begrip belanghebbende derde

Sommige bewoners van een gemeente krijgen van de secretaris geen antwoord op hun vraag of de gemeente, voor vergunningsplichtige werken op het openbaar terrein met geld van de gemeenschap uit te voeren, een bouwvergunning heeft.

De secretaris argumenteert zijn weigering om te antwoorden met de stelling dat alleen inwoners van de gemeente die een perceel grond bezitten of bewonen dat aan percelen grenst, waarop de activiteiten door de gemeente worden uitgevoerd, belanghebbende derden zijn.

Graag had ik van de minister vernomen :

1. of die interpretatie van het begrip belanghebbende derde in dit specifiek geval klopt ;
2. of in dit geval niet alle inwoners van de betrokken gemeente beschouwen zijn als belanghebbende derde en dus een antwoord moeten krijgen op de vraag of de gemeente al dan niet beschikt over de nodige bouwvergunningen.

Antwoord

Artikel 63 punt 2 van de stedenbouwwet draagt aan de uitvoerende macht op te bepalen onder welke voorwaarden derde belanghebbenden van de openbare besturen inzage kunnen krijgen van de inhoud van de afgegeven bouw- en verkavelingsvergunningen. Ter uitvoering van dit wetsvoorschrift bepaalt artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 dat gedurende ten minste twee dagen per week, door de gemeentebesturen te bepalen, derde belanghebbenden op het gemeentehuis inzage kunnen nemen van de inhoud van

de afgegeven bouw- en verkavelingsvergunningen. Het aangehaalde wetsvoorschrift laat niet toe dat de uitoefening van het inzagerecht verschillend zou worden beoordeeld naar gelang van de hoedanigheid van de aanvrager (publiek rechtspersoon of particulier **aanvrager**) of het statuut van de grond (openbaar of privaat domein van de gemeente).

Artikel 63 punt 2 biedt geen rechtsgrond voor een enge opvatting van het begrip belanghebbende derden waartoe enkel eigenaars van aanpalende percelen of bewoners van aangrenzende woningen zouden behoren.

De wetgever mag niet geacht worden bij de vaststelling van artikel 63 punt 2 van de stedenbouwwet beoogd te hebben aan het begrip belanghebbende derde een betekenis te geven die onverenigbaar is met de betekenis van die termen in andere wetten. Artikel 63 houdt voor de uitvoerende macht geen machtiging in om de inhoud van het begrip belanghebbende derde te bepalen. Enkel de concrete, materiële uitoefening van dit inzagerecht kan door de uitvoerende macht geregeld worden.

De uitoefening van het inzagerecht van derden is van groot belang bij de voorbereiding van het instellen van een beroep tot nietigverklaring bij de Raad van State. De gecoördineerde wetten op de Raad van State bepalen in artikel 19 dat beroep tot nietigverklaring kan worden ingesteld "door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang". Het komt alleen aan de Raad van State toe te oordelen wat de inhoud is van de begrippen benadeling of belang.

In deze rechtspraak is, wat de zeer talrijke geschillen betreft waartoe de toepassing van de stedenbouwwet aanleiding heeft gegeven, geen argument te vinden ter ondersteuning van de zeer restrictieve opvatting waarvan het in de vraag bedoelde gemeentebestuur blijkt heeft gegeven.

Algemeen kan gesteld worden dat de rechtspraak van de Raad van State over het belang in hoofde van de verzoekende partijen bij beroepen tot nietigverklaring de beste maatstaf is bij het hanteren van het begrip belanghebbende derde die gerechtigd is inzage te nemen van een verleende bouw- of verkavelingsvergunning. Enkel wat betreft het verkrijgen van inlichtingen over een aanvraag om een bouw- of verkavelingsvergunning beperkt de wetgever dit recht uitdrukkelijk tot aanpalende eigenaars.

Vraag nr. 229
van 22 april 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Gemeentebelastingen — Interpretatie Beneluxverdrag

Op 13 maart 1993 heeft de Interparlementaire Beneluxraad in Den Haag eenparig een aanbeveling aanvaard die betrekking heeft op de vestiging van Nederlanders in België om fiscale redenen. De Raad, daarin bijgetreden door de namens het Benelux-Comité van Ministers optredende staatssecretaris Van Amelsvoort, beveelt het volgende aan :

- dat de aanvullende gemeentebelasting, van welk heffingssysteem dan ook, duidelijk zou worden los-

gekoppeld van de federale personenbelasting, zodat beter tot uiting komt dat bedoelde belasting enkel ten goede komt aan de gemeenten ;

- dat het Comité van Ministers dit standpunt zou bevestigen, opdat de nodige maatregelen zouden worden getroffen om de interne wetgeving in die zin aan te passen.

Een en ander betekent dat men het Comité van Ministers vraagt het zogenaamde Beneluxverdrag van 1971, ertoe strekkend dubbelbelasting te vermijden, zo te interpreteren dat gemeentebelastingen als zodanig door de verdragsluitende partijen niet worden geïmplementeerd. Daaruit volgt dat de gemeenten niet meer door genoemd verdrag zouden worden belemmerd een gemeentebelasting, door henzelf te bepalen, te heffen in hoofde van personen, ongeacht hun nationaliteit, die daar hun hoofdverblijf hebben, en waarvan de belasting niets anders is dan de (al dan niet volledige !) tegenwaarde van de gemeentelijke dienstverlening.

Ik vraag de minister :

- . of het Comité van Ministers deze aanbeveling reeds heeft onderzocht en tot welk besluit men kwam ;
- 2 indien niet, of de minister een initiatief wil nemen opdat het Comité van Ministers de stelling van de Interparlementaire Beneluxraad zou volgen. In dit laatste geval moet elke gemeente, niet gehinderd door genoemd verdrag, bevoegd worden op al haar inwoners de belastingen te heffen, die de gemeenteraad billijk vindt.

Antwoord

Ik herinner het lid eraan dat de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting per definitie gekoppeld is aan de federale personenbelasting : dit is inherent aan aanvullende belastingen en opcentiemen. De materiële voordelen, verbonden aan het gezamenlijk uitvoeren van de inningsformaliteiten, wegen ruimschoots op tegen het meer tot uiting brengen van het eigen gemeentelijk karakter van de belasting. Het verschil tussen de federale hoofdbelasting en de aanvullende gemeentebelasting is overigens genoegzaam bekend en blijkt ook duidelijk uit het individueel aanslagbiljet.

Overigens vestig ik er nogmaals de aandacht op dat het verdrag tussen België en Nederland tot het vermijden van dubbele belastingheffing, gesloten op 19 oktober 1970 en bij wet bekrachtigd op 16 augustus 1971 en het bij dit verdrag horende protocol, niet voor interpretatie vatbaar zijn. Ik verwijs ter zake naar mijn antwoord op de vraag nummer 173 van 2 maart 1993 van het lid (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 11 van 19 april 1993, blz. 537).

Ik kan het lid meedelen dat de door hem gestelde problematiek op 8 juni 1993 besproken wordt in het Benelux-Comité van Ministers. Het is aangewezen de resultaten van deze bespreking af te wachten.

Vraag nr. 233
van 23 april 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Hoogspanningslijn door Lot (Beersel) — Herstel terreinschade Zennebeemden

De bomenrijen aan de Zennebeemden in Lot werden al door heel wat kunstenaars op doek vereeuwigd. Nu zijn ze echter verdwenen.

De velden tussen de A. Denysstraat, de Beerselstraat en de autoweg Brussel-Parijs zien er bekaaid uit. Dit als gevolg van de aanleg van een hoogspanningsleiding.

Nochtans bracht het schepencollege van Beersel op 19 mei 1992 een ongunstig advies uit op de vraag van C.V. Gecoli uit Linkebeek om een 380 kilo volt hoogspanningslijn op onder andere het grondgebied van de deelgemeenten Beersel, Huizingen en Lot, voor de verbinding Drogenbos-Mekingen (Sint-Pieters-Leeuw) te mogen aanleggen. Dit negatief advies van Beersel kwam er omdat in de bouwaanvraag geen melding werd gemaakt van nieuwe aanplantingen op de plaats waar bomen gekapt moesten worden.

Op 19 januari 1993 kreeg het Beerselse schepencollege het bericht dat de werken zouden aanvangen op 25 januari. Beersel reageerde hierop omdat het nooit werd ingelicht over de afgifte van een bouwvergunning.

Beersel betreurt deze gang van zaken en wijst de Vlaamse Gemeenschap erop dat het in de bouwvergunning de bouwheer verplicht het eerstvolgende plantseizoen na de beëindiging van het werk alle mogelijke terreinschade te herstellen en voorzieningen te nemen om schade te voorkomen.

Is de minister op de hoogte van dit dossier ?

Welke maatregelen neemt de minister om op korte termijn de Zennebeemden deskundig te laten herstellen ?

Antwoord

Bedoelde bouwvergunning werd verleend nadat de Vlaamse Executieve op 26 juni 1991 besliste het betrokken gewestplan in herziening te stellen met het oog op het intekenen van het tracé van de 380 kv aansluiting Drogenbos. Bij diezelfde beslissing werd de bevoegde gemeenschapsminister gemachtigd de nodige schikkingen te treffen om de bouwvergunning reeds te verlenen, omdat aan het tracé reeds voldoende openbaar onderzoek was besteed, onder meer via de procedure van verklaring van openbaar nut.

De bouwvergunning werd afgegeven op 15 december 1992. Met dezelfde post werd een afschrift verzonden aan alle betrokken schepencolleges, namelijk St.-Pieters-Leeuw, Beersel, Drogenbos. Op telefonisch verzoek van het gemeentebestuur van Beersel, dat op 22 januari 1993 meedeelde de kwestieuze beslissing niet te hebben ontvangen, werd dezelfde dag een nieuw afschrift van de vergunning zowel gefaxt als per post verzonden.

De in de vergunning opgenomen voorwaarden behelzen het optimaal vrijwaren van de site en het herstel, waar nodig, van de landschapselementen. Hierbij is rekening gehouden met de opmerkingen van alle betrokken schepencolleges. De heraanplanting van de bomenrijen aan de Zennebeemden is derhalve impliciet opgelegd in de bouwvergunning.

Vraag nr. 236
van 23 april 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Aansluiting A 18 Veurne-Frankrijk — Hoogdringendheid

Op 1 juli 1993 wordt de A 18 op Frans grondgebied voltooid tot aan de Belgische grens. Op Belgisch grondgebied loopt de genoemde autoweg slechts tot Veurne. Dat betekent dat vanaf de Noordfranse Ghyvelde het internationale verkeer zal moeten worden omgeleid via de weg langs het kanaal Nieuwpoort-Duinkerke of door de volle dorpskern van Adinkerke.

Vooral tijdens het seizoen wordt dit een onmogelijke situatie. Maar ook voor heel de Westhoek betekent het uitstel van de aansluiting van de A 18 tussen Veurne en de Franse grens een tegenvaller, gelet op de realisatie van de Chunnel. Een goede verbinding is van belang voor de Westhoek in het bijzonder, maar ook voor West- en Oost-Vlaanderen in het algemeen.

Mag ik van de minister vernemen wat de programmatie is van de noodzakelijke werken, hoeveel kredieten jaarlijks worden uitgetrokken en wanneer de langverwachte voltooiing van de aansluiting er komt ?

Antwoord

Op het driejarenprogramma 1993-1994-1995 zijn volgende bedragen ingeschreven voor de realisatie van de A 18 Veurne-Franse grens :

1993 : 210 miljoen frank
 1994 : 200 miljoen frank
 1995 : 200 miljoen frank.

Rekening houdend met de kostprijs van de nog uit te voeren werken, die op 1 miljard frank geraamd wordt, mag de voltooiing van de A 18 Veurne-Franse grens verwacht worden in 1997.

Vraag nr. 238
van 23 april 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Werken aan gewestwegen in West-Vlaanderen — Programmatie en kredieten

Mag ik van de minister vernemen welke werken aan de gewestwegen in West-Vlaanderen voor 1993 gepland zijn ?

Om welke bedragen gaat het, met onderscheid tussen de werken voor verkeersleefbaarheid en de afwerking van bestaande projecten en fietspaden ?

Antwoord

Het investeringsprogramma 1993 voor West-Vlaanderen omvat de volgende werken aan de autosnelwegen in gewestwegen.

1. Algemene uitgavenbegroting

B.A. 73.22 Veiligheid en structureel onderhoud

a. Wegverhardingen

Milj . frank

1. A 17 Vak Brugge-Ruddervoorde : herstellen rijwegverharding van kmpt. 63.8 tot kmpt. 62.8 8

2. Kortrijk, regiegebouw Kennedylaan : wegeninfrastructuur 9

3. N 50 Kuurne (km. 64-66) 15

4. N 8 Zwevegem (kmpt. 79 tot 83) : herstel rijweg met aanleg van fietspaden 35

5. N 357 Wielsbeke en Waregem (St .-E.-Vijve) 20

6. N 39 Adinkerke-Franse grens 15

7. A 10 Jabbeke-Beernem (1e fase) 56

8. A 18 Nieuwpoort 40

9. N 33 Gistel 20

10. A 17 Brugge-Lichtervelde 36

11. N 397 Brugge (K. Albertlaan) 10

12. N 321 Poperinge-Oostvleteren
N 38 Ieper-Poperinge 30

13. A 14 Kortrijk-Waregem 20

14. N 303 Wervik-Kruiseke 25

b. Herstel kunstwerken

15. Katelijnebrug in Brugge 20

16. E 17 brug over kanaal Kortrijk-Bossuyt 20

17. R 8 Leieviaduct 5

18. Demeybrug in Oostende 20

19. Algemene onderhouds- en herstellingswerken kunstwerken 30

c. Aanbrengen van veiligheidsstootbanden

20. A 17 vervangen van aluminium stootbanden 17

d Herinrichtingen van kruispunten en bochtenverbeteringen

21. Allerlei ingrepen van beperkte omvang aan kruispunten met het oog op verhogen verkeersveiligheid 25

22. N 8 Koksijde kruispunt met N 396 4

23. N 35-N 396 De Panne veiligheidsmaatregelen ter hoogte van **Oosthoek** en Koksijdeweg 9

24. N 39 Veurne kruispunt Peter Benoitlaan 4

25. N 367 Jabbeke Gistel kruispunten kmpt. 4.4 en kmpt. 5.2 14

26. R 33 Poperinge 10

27. N 357 Izegem rotonde Vlietmanstraat 10

28. N 311 Wervik rotonde 6

29. N 34 Zeebrugge Isabellalaan kruispunten 15

30. N 367 Sint-Andries (Brugge) gemeenteplein 5

31. N 337 Oedelem (Beernem) kruispunt **Bever-**
houtveldstraat 7

Subtotaal 109

Subtotaal 560
Diversen 15 % 82

Totaal 642

B.A. 73.27 Verkeersafwikkeling en **continuïteit**

32. N 35 omleiding Lichtervelde 150

33. N 50 Ingelmunster omleiding 70

34. N 36 Harelbeke Kuurne 30

Subtotaal 250
Diversen 25 % 62

Totaal 312

B.A. 73.28 Fietspaden

Fietspaden

35. N 36 Anzegem (Tiegem-Kaster) 20

36. Aanpassingswerken fietspaden in verschillende districten 20

37. N 37 Tielt Ruiselede (2e fase) 48

38. N 36 Roeselare Diksmuideweg 8

39. Aanleg fietspad langs de Leie vak Leie omleiding Menen 10

Subtotaal 106
Diversen 15 % 16

Totaal 122

1. Vlaams Infrastructuurfonds

A. Leefbaarheidsprojecten

a. Doortochten

101. Brugge N 337 G. Lemanlaan 30

102. N 34 Nieuwpoort Bad + Aquafin + gemeente 45

103. N 50 Doortocht Oostkamp, 1e fase 40

104. N 8/N 336 Grote Markt Ieper (laatste fase) 35

b. Bestrijding geluidshinder	
105. A 10 geluidshinder in Oostkamp	20
c. Beplantingen	
106. A 17/A 18/A 19 aanleg functionele beplantingen	10
B. Belangrijke economische projecten/verbintenissen	
107. Zeebrugge verkeersontsluiting haven Zeebrugge	100
108. A 18 Veurne Franse grens (inbegrepen 20 milj . onteigeningen)	210
109. N 58 vak Komen A 19 Start onteigeningen 2e helft 1993	10
C. Bijzondere projecten	
Fietspaden	
110. N 36d Harelbeke 1e fase	30
Subtotaal	30
Algemeen totaal Vlaams Infrastructuurfonds	530

De werken verkeersleefbaarheid worden vermeld onder het Vlaams Infrastructuurfonds leefbaarheidsprojecten. De afwerking van bestaande projecten zijn vermeld onder artikel 73.27 Verkeersafwikkeling + continuïteit, terwijl de fietspaden vermeld worden onder artikel 73.28.

**Vraag nr. 241
van 26 april 1993
van de heer R. VAN HOOLAND**

Defusie Antwerpen — Studie

Recent is een opdracht tot studie van de defusie en de grootstedelijke problematiek van Antwerpen toevertrouwd aan VB Consultants.

1. Wat was de precieze opdracht aan VB Consultants naar voorwerp, oogmerken, planning-timing , resultaten en kosten ?
2. Werden vroeger soortgelijke studies besteld en/of uitgevoerd ? Zo ja, door wie ? Door wie werden zij gefinancierd (bijvoorbeeld door de stad Antwerpen zelf) ? Wat waren de resultaten ?

Antwoord

Ingevolge de wetgeving op de overheidsopdrachten van 14 juli 1976 werd een beperkte offerte-aanvraag uitgeschreven met als onderwerp het onderzoek naar een functioneel en democratisch aangepaste bestuursvorm voor de stad Antwerpen en regio.

Op basis van het aanbod van de inschrijvingen en gelet op de gunningscriteria en de naleving van de wettelijke bepalingen ter zake werd de opdracht aan de n.v. VB Consultants als de laagste regelmatige en meest gunstige inschrijver toegewezen.

De studieopdracht zal de volgende opdrachten behelzen :

1. een onderzoek naar de opportuniteit en haalbaarheid van een **defusie** ;
2. een onderzoek naar de opportuniteit en de noodzaak van een bovengemeentelijke structuur met aandacht voor de rol van het provinciale niveau ;
3. een onderzoek naar vergelijkbare studies in het buitenland ;
4. een inventaris en voorstellen betreffende de te wijzigen wetgeving naargelang van de gekozen alternatieve oplossingen.

De onderzoeksopdracht zal op een onafhankelijke wijze worden uitgevoerd.

In het kader van het onderzoek zal de uitvoerder evenwel een beroep doen op de medewerking van alle betrokken partijen.

De overeenkomst bepaalt dat de opdracht moet worden uitgevoerd binnen een termijn van 4 maanden na de betekening van de gunning.

Het is mij bekend dat professor De Brabander een studie heeft gemaakt onder de naam Metropolis. Voor zover mijn informatie strekt gebeurde deze opdracht in naam van en voor rekening van de stad Antwerpen.

**Vraag nr. 244
van 27 april 1993
van de heer V. VAUTMANS**

Structuurplan Vlaanderen — Rol van de provincies

Hoewel in de brochure 2002 inhoudelijk geen rol meer wordt toebedeeld aan de provincies, zou de Vlaamse minister van plan zijn een aantal inhoudelijke taken in verband met de opmaak van het Structuurplan Vlaanderen, gericht naar 2007, toe te vertrouwen aan de provincies en GOM's Zo zouden de provincies eerst deelstructuurplannen moeten opmaken in functie van een globale provinciale ontwikkeling.

Graag had ik van de Vlaamse minister vernomen hoe hij de samenwerking gewest-provincie ziet in dit verband en welke concrete afspraken er al gemaakt zijn met de provincies.

Antwoord

Het is inderdaad mijn bedoeling de provincies niet alleen actief te betrekken bij het tot stand komen van het Structuurplan Vlaanderen, maar tevens door de nodige wetswijzigingen de procedures aan te passen waardoor ieder bestuursniveau beslissingen kan nemen die overeenstemmen met hun niveau. Ter zake zijn reeds opties genomen in mijn nota Vlaanderen in vorm (november 1992), die door de Vlaamse Executieve werd onderschreven.

Verder heb ik ook reeds gesprekken aangevat met de provincies om na te gaan in welke mate deze bereid zijn en over de nodige middelen beschikken om over

te gaan tot het opmaken van provinciale structuurplannen. De eerste resultaten van deze gesprekken zijn trouwens zeer gunstig, in die zin dat reeds meerdere provincies initiatieven genomen hebben tot een eerste aanzet van een provinciaal structuurplan.

Wat het eventueel opmaken van deelstructuurplannen betreft, is dit geen wezenlijke voorwaarde in de provinciale planning. Iedere provincie kan, binnen de globale context van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen en de geëigende methodiek van de structuurplanning, bepalen hoe zij haar samenwerkingsmodel opstelt en het werkschema uitbouwt.

Vraag nr. 245
van 27 april 1993
van de heer V. VAUTMANS

Structuurplan Vlaanderen — Timing

De Vlaamse minister heeft reeds herhaalde malen verklaard dat hij werk wil maken van het Structuurplan Vlaanderen en enkele maanden geleden was de vooropgestelde streefdatum de maand september. Intussen is de datum al opgeschoven naar eind 1993, is er nog geen werk gemaakt van het geven van een decretale basis aan het Structuurplan en is er zelfs sprake van dat men nu zou overgaan tot het opmaken van een studie omtrent de gewenste ruimtelijke structuur — wat dat dan ook zou zijn —, zodat het Structuurplan zelf naar de Griekse kalender wordt verwezen.

Graag had ik van de minister vernomen welke de huidige stand van zaken is omtrent de opmaak van het Structuurplan Vlaanderen.

Antwoord

De voorbereiding van het Structuurplan Vlaanderen verloopt tot op heden volgens de vooropgestelde timing, zodat tegen het einde van dit jaar de resultaten van de studieopdrachten ter zake aan de Vlaamse Executieve kunnen worden voorgelegd. De studie omtrent de gewenste ruimtelijke structuur is inherent aan het opmaken van het Structuurplan Vlaanderen en is geen nieuw element zoals het lid meent te moeten suggereren. De studieopdracht bevat immers twee grote delen, te weten :

- de gewenste ruimtelijke structuur ;
- verdieping en operationalisering van deze gewenste ruimtelijke structuur.

Weldra zal een eerste verdiepingsnota door de opdrachthouders ingeleverd worden. Deze zal door het voorwerp uitmaken van een consultatieronde.

Ik wens er bovendien de aandacht op te vestigen dat het structuurplan als zodanig niet af zal zijn, maar dan nog een belangrijk aantal punten verder zal moeten worden onderzocht. Bovendien wil ik nogmaals herhalen dat structuurplanning een continu proces is dat ik in de toekomst een permanente opvolging en bijsturing vereist.

Vraag nr. 247
van 27 april 1993
van de heer V. VAUTMANS

Behandeling bouw- en verkavelingsaanvragen — Achterstand

Naar verluidt zouden de diensten van Arohm nog steeds in bepaalde provincies zeer belangrijke achterstanden hebben voor de afhandeling van bouw- en verkavelingsaanvragen. Zeker in de provincie Limburg is dit het geval, in zodanige mate zelfs dat op de jaarvergadering van de Syndikale Kamer van de Bouw er melding werd van gemaakt in de officiële toespraken. De situatie zou in bepaalde gemeenten zelfs zeer dramatisch zijn. De minister beloofde toen maatregelen te zullen treffen om deze situatie recht te trekken.

1. Heeft de minister al maatregelen genomen en welke ?
2. Wat is de achterstand (hoeveel dossiers) ?
3. Hoe verklaart de minister dat de achterstand in bepaalde gemeenten veel groter is dan in andere ?

Antwoord

1. Algemeen

De grote achterstand in dossierafhandeling begin 1993 is het gevolg van diverse oorzaken :

1. Een verhuis die problemen heeft gesteld :

Door misverstanden tussen de dienst Logistiek en de dienst Gebouwen zijn meerdere weken tijd verloren gegaan waarbij een normale werking van de dienst onmogelijk was.

Tot op heden is er nog steeds geen telefooncentrale, geen archiefruimte (een zesduizendtal dossiers zijn nog in dozen opgestapeld), geen "bewegwijzering" voor bezoekers.

2. Personeelstekort in niveau 1 en niveau 2 :

Op niveau 1 zijn volgens de personeelsformatie nog betrekkingen voor 2 architecten en 1 burgerlijk ingenieur onopgevuld. Op niveau 2 ontbreken er 1 landschapsarchitect en 1 controleur van werken.

Enig personeeloverschot is er op niveau 3 en 4. Deze personeelsleden kunnen niet ingezet worden voor dossierafhandeling. Uit verslag van de secretaris-generaal blijkt dat die situatie door natuurlijke afvloeiing binnen enkele jaren opgelost is.

3. Personeelwisseling

Gedurende de voorgaande jaren is er een enorm groot personeelsverloop geweest door overlijden, pensionering, bevordering bij andere diensten, vervanging bij loopbaanonderbreking enzovoort. Sinds 1989 hebben 22 personeelsleden de dienst verlaten.

4. Dactylografie

Sinds einde 1992 beschikte de dienst slechts over één half-time dactylo voor het typen van 120 à 150 brieven of documenten per dag. Om die toestand te verhelpen besliste ik dat er interim-dactylo's voor 100 uren per week ter beschikking moesten gesteld worden van de dienst. Deze zijn er werkzaam sedert 15 april.

5. Structurele maatregelen

Naast bovenvermelde noodmaatregel voor interim-dactylo's, heb ik ook stappen gezet om een betere omkadering te verkrijgen voor ruimtelijk ordening, en een kwalitatieve invulling hiervan. Tot op heden zijn deze gesprekken nog niet afgerond.

II. Achterstand

Op dit ogenblik zijn er ongeveer 1.200 dossiers in omloop voor afhandeling. Naar schatting 90 procent van de bouwaanvragen worden behandeld binnen de 4 weken, verkavelingsaanvragen binnen de 8 weken.

De opsplitsing van die 1.200 dossiers is ongeveer als volgt :

- 400 overtredingszaken ;
- 300 bouwaanvragen ;
- 150 stedenbouwkundige attesten of andere attesten ;
- 150 verkavelingsaanvragen ;
- 200 andere dossiers (BPA's, beroepschriften, Vlarem-dossiers, technische werken, rooiplannen) .

Aangenomen dat de behandelingstermijn voor een gewoon bouwdoossier mag geraamd worden op 3 à 4 weken, kan gesteld worden dat bezwaarlijk van achterstand kan worden gesproken. Hieruit blijkt dat binnen de buitendienst Limburg al het mogelijke wordt gedaan om, niettegenstaande de handicap zoals hierboven uiteengezet, de dossiers toch binnen een redelijke termijn afgehandeld te krijgen.

Een tweehonderdtal dossiers zijn meer dan een maand in afhandeling. Oorzaak is vooral de noodzakelijke bijkomende vraag naar advies van andere besturen, onder meer van het ministerie van Landbouw, en van Aminor (landinrichting, groen- of natuurbehoud) en het niet vervangen van personeel bij langdurige afwezigheid.

III. Achterstand per gemeente

De dossierafhandeling is in de buitendienst Limburg per regio georganiseerd : er zijn 4 regio's voor de provincie. Door ontbreken van voldoende technisch- en administratief personeel kunnen er vertragingen zijn in één of andere regio.

Momenteel is de achterstand in alle gemeenten van dezelfde grootteorde. Ook het aantal dossiers

die meer dan 1 maand in behandeling zijn, is ongeveer gelijk verdeeld.

Vraag nr. 249

van 28 april 1993

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Rijschool van stad Lokeren — Oneerlijke concurrentie

De stad Lokeren zou de enige stad zijn in Vlaanderen die een eigen rijschool bezit.

In dat verband wordt mij gemeld dat de inschrijving voor een cursus automechanica, waarvoor 8.000 frank wordt gevraagd, tevens recht geeft op een onbepaald aantal lesuren praktijk en theorie met het oog op het verwerven van een rijbewijs.

Meent de minister niet dat, als dit inderdaad het geval zou zijn, het gemeentebestuur van Lokeren hier oneerlijke concurrentie voert met de privé-rijscholen ?

Antwoord

Om het lid een afdoende antwoord te kunnen bezorgen op het door hem voorgelegde probleem, heb ik de federale ministers van Verkeerswezen en van Economische Zaken aangeschreven om mij nadere informatie te bezorgen.

Tevens geef ik aan de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen de opdracht deze zaak te onderzoeken en mij van de resultaten ervan in kennis te stellen.

Zodra ik over die inlichtingen beschik, zal ik mijn antwoord rechtstreeks aan het lid bezorgen.

Vraag nr. 254

van 4 mei 1993

van de heer J. CAUBERGS

Parkgebied op gewestplannen — Gegevens

Op de gewestplannen zijn bepaalde gebieden aangeduid als parkgebied (P), wat inhoudt dat het over gebieden gaat die door hun ligging en/of begroeiing/bepanting een waardevolle omgeving uitmaken.

1. Kan de minister mij meedelen uit welke bepalingen de veronderstelde bescherming op het gewestplan (P) bestaat ?
2. Als deze P-gebieden beschermd zijn, hoe wordt deze bescherming aangeduid en met welke beschermende beperkingen moet zulk gebied worden beheerd ?
3. Indien in een P-parkgebied zonder rekening te houden met enige zorg inzake bescherming, rooiingswerken worden uitgevoerd, onder andere het kappen van de meest waardevolle bomen die daarenboven nog zeer gezond en levenskrachtig zijn, welke maatregelen kan de overheid dan nemen om zulke onaanvaardbare kappingen te beletten ?
4. Wie is bevoegd om in voorkomend geval repressief op te treden en over welke middelen beschikt die overheid ?

Antwoord

Mijn bevoegdheid over parkgebieden zoals op de gewestplannen aangeduid, is beperkt tot de toepassing van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.

Overeenkomstig artikel 14 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen moeten de parkgebieden in hun staat bewaard worden, of zijn ze bestemd om zodanig ingericht te worden dat ze, in de al dan niet verstedelijkte gebieden, hun sociale functie kunnen vervullen.

Dit artikel wordt nader omschreven in de toelichting bij genoemd koninklijk besluit, uitgegeven als doc. 79 08 03 van de administratie bevoegd voor ruimtelijke ordening. Deze toelichting betreffende de parkgebieden wordt aan het lid bezorgd.

Het kappen van bomen is slechts vergunningsplichtig in het kader van de wet van 29 maart 1962, voor zover het ontbossingen betreft of het kappen van alleenstaande bomen, zoals bedoeld in artikel 44 paragrafen 1, 2 en 3 of waar een bouwverordening het kappen van bomen vergunningsplichtig maakt.

In het kader van de herwerking van de wet op de ruimtelijke ordening zal het kappen van alleenstaande bomen en in het bijzonder deze gelegen in de groengebieden wel vergunningsplichtig worden gemaakt.

Voor het zonder "bouw"-vergunning kappen van bomen gelden de normale strafmaatregelen zoals bepaald in de artikels 64 tot 69 van de stedenbouwwet. Wanneer geen regularisatievergunning verkregen kan worden, zal meestal een herstel in natura gevraagd worden. Dit herstel is in de praktijk beperkt tot het vervangen van de gekapte bomen door jong plantgoed, zodat een volledig herstel afhankelijk van de ouderdom van de bomen, pas na x aantal jaren plaatsvindt. Uiteraard kan dit slechts gebeuren op voorwaarde dat het biotoop inmiddels niet dermate is gewijzigd dat een herstel op termijn nog mogelijk is.

Vraag nr. 268
van 7 mei 1993
van de heer M. MAERTENS

Oprichting congrescentrum in Zwinbosjes – Uithlijven antwoord op vraag EP-lid

Op een vraag van 23 maart 1993, nummer 603/92, van een Europees-Parlements lid aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen in verband met de mogelijke oprichting van een congrescentrum in de Zwinbosjes te Knokke antwoordde commissaris Van Miert op 9 juli 1992 namens de Commissie dat hij uitvoerige informatie daaromtrent zou opvragen (publikatieblad van 3 december 1992, nummer C 317/21). Het EP-lid stelde begin dit jaar de vraag (386/93) welke informatie ter zake werd verkregen. Daarop antwoordde commissaris Paleokrassas namens de Commissie dat er van de Belgische instanties nog geen antwoord werd verkregen (QXW0386/93).

1. Waarom gaf het departement van de minister tot op heden nog geen antwoord aan de Commissaris ?

2. Welk antwoord zal de minister in dit verband aan het Europees Parlement geven ?

Antwoord

Bedoeld antwoord op een vraag van een Europees-Parlements lid op 12 mei 1993 werd bezorgd aan het Directoraat-Generaal Milieuzaken van de Europese Commissie.

In dat antwoord werd gesteld dat met de aangehaalde argumenten rekening zal worden gehouden bij de besluitvorming over een eventuele bouwvraag of de vaststelling van een bijzonder plan van aanleg.

Wel werd hierbij bijzondere aandacht gevraagd voor gelijksoortige ontwikkelingen aan de Nederlandse zijde van dit belangrijk natuurreservaat. Het is immers aangewezen ook daar de recreatiedruk op het Zwin niet te verhogen en derhalve dezelfde modaliteiten en beoordelingscriteria toepasbaar te maken.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 110
van 19 april 1993
van mevrouw V. DUA

Milieu- en natuurverenigingen – Belastingvrije giften

Tot voor kort werden milieu- en natuurverenigingen erkend voor het ontvangen van belastingvrije giften. Onlangs werd die erkenning voor een aantal verenigingen ingetrokken met als enige reden dat natuur en milieu niet meer als cultuur erkend worden. Dit betekent dat die verenigingen geen fiscale attesten meer kunnen geven aan personen die de werking willen ondersteunen, wat uiteraard belangrijk financiële consequenties heeft voor de betrokken verenigingen

1. Op welke wijze ligt de minister aan de basis van de nieuwe regeling en wat was de achterliggende motivatie ?
2. Voor welke verenigingen is de schorsing van toepassing ?
3. Voor welk bedrag hebben die in 1991 fiscale attesten uitgereikt ?

Antwoord

Mijn adviesbevoegdheid inzake belastingvrijstelling is beperkt tot giften aan culturele instellingen.

De basiswetgeving ter zake is vervat in artikel 104 eerste lid punt 3 d, van het wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

Deze bepaling wordt uitgevoerd door artikel 47 **quinquies** van het koninklijk besluit van 4 maart 1965 tot uitvoering van het wetboek van de inkomstenbelastingen.

Mijn advies wordt gevraagd door de minister van Financiën betreffende voormeld artikel 47 quinquies paragraaf 1 eerste lid punt 3, om na te gaan of de betrokken vereniging haar werkzaamheid rechtstreeks en uitsluitend verricht in het domein van de verspreiding van de cultuur.

De toepassing van deze voorwaarde, die blijkens de voorbereidende werkzaamheden van bedoelde wetgeving restrictief geïnterpreteerd moet worden, is vaak problematisch en verplicht mij in het geval van milieuverenigingen die niet lastens de cultuurbegroting worden gesubsidieerd, tot een negatief advies aan de minister van Financiën.

1. Er is dus geen sprake van een nieuwe regeling.
2. Een negatief advies diende te worden gegeven voor aanvragen van ;
  - v.Z.W. Natuurreservaten, Vereniging voor Natuurbehoud in Vlaanderen ;
  - v.Z.W. Vlaamse Bosbouwvereniging ;
  - v.Z.W. Bond Beter Leefmilieu.
3. Het antwoord op deze vraag kan ik niet verstrekken. De fiscale wetgeving is een federale bevoegdheid.

Vraag nr. 116
van 5 mei 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Verklaring televisiejournalist in Humo over leden raad van bestuur

In het weekblad Humo van 29 april 1993 verklaart Walter Zinzen, journalist bij de BRTN-televisie, letterlijk het volgende . “Het is ons niet om Jef Elbers te doen, er zitten nog rare kwibussen in de raad van bestuur”.

Is het volgens de minister geoorloofd dat een journalist die ook een ambtenaar is, de leden van de raad van bestuur van de openbare omroep waarvoor hij werkt, openlijk als rare kwibussen bestempeld ?

Zo niet, welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

De heer Zinzen **ontkerft** het woord kwibussen in de mond te hebben genomen. Volgens betrokkene gaat het hier om een interpretatie van de Humo-journalist.

Afgezien van het betwiste woordgebruik zijn de uitlatingen van de heer Zinzen in het weekblad niet geoorloofd. De heer Zinzen heeft hiervoor een waarschuwing gekregen.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 147
van 21 april 1993
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Studietoelagen — Negatieve beslissingen wegens te hoog kadastraal inkomen

In de reglementering op de toekenning van de studietoelagen is bepaald dat het kadastraal inkomen (KI) van de woning die men bewoont, niet hoger mag zijn dan 20 percent van het inkomen dat in aanmerking wordt genomen om de aanvraag te onderzoeken. Die maatregel werd ingegeven om enige correctie te brengen aan de opgegeven inkomenssituatie van zelfstandige en vrije beroepen.

Die maatregel heeft echter ook tot gevolg dat sommige personen met een klein inkomen als loontrekkende, die bijvoorbeeld uitsluitend leven van vervangingsinkomens (werkloosheid), soms een toelage wordt geweigerd omdat die grens van 20 percent wordt overschreden, door een te hoog KI van bijvoorbeeld de huurwoning .

De Vlaamse regering heeft, bewust van dit probleem, blijkens persberichten van januari 1993 aangekondigd dat voor wie uitsluitend leeft van vervangingsinkomens, het KI niet meer in aanmerking zal worden genomen voor het onderzoek van het dossier studietoelagen.

De getroffen negatieve beslissingen op die gronden, zouden ambtshalve worden herzien voor vorig en huidige schooljaar.

Tot op vandaag echter worden nog negatieve beslissingen getroffen door bijvoorbeeld de provinciale diensten in Gent.

Kan de minister mij meedelen of hij inmiddels uitvoering heeft gegeven aan de voormelde optie van de Vlaamse regering, en in welke zin ?

Voor welke schooljaren zullen de eventueel negatieve beslissingen worden herzien ?

Antwoord

Alle aanvragen voor het schooljaar 1991-1992 en 1992-1993 waarvoor een negatieve beslissing werd getroffen wegens een te hoog kadastraal inkomen, zullen prioritair worden herzien.

De voorbereidingen hiertoe, met inbegrip van een aanpassing van het computerprogramma zijn momenteel in een eindfase, zodat waarschijnlijk nog in de loop van de maand mei met de herziening wordt gestart.

Vraag nr. 148
van 22 april 1993
van de heer L. MARTENS

Terbeschikkingstelling in ondeelbaar of beperkt deelbaar ambt — Wedertewerkstelling

In zijn antwoord op vraag nummer 97 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 11 van 19 april 1993, blz. 544) stelt de minister dat het opgeworpen probleem onderzocht dient te worden ter gelegenheid van de evaluatie van de decreten rechtspositie. Wellicht kan dit probleem dan ten gronde onderzocht worden, maar dit neemt niet weg dat er op dit ogenblik personeelsleden zijn die ter beschikking werden gesteld wegens volledige ontstentenis van betrekking in een ondeelbaar of beperkt deelbaar ambt en voor een onvolledige betrekking wedertewerkgesteld werden in het ambt van leraar. Krachtens decretale bepalingen kunnen zij zich kandidaat stellen voor een vaste benoeming in deze betrekking en de inrichtende macht kan decretaal verplicht worden de benoeming te verlenen. Indien de nieuwe benoeming echter niet verleend wordt voor een volledige betrekking komen zij bijvoorbeeld terecht in de situatie dat zij deeltijds vast benoemd zijn in het ambt van leraar en ook nog een vaste benoeming hebben in een in principe ondeelbaar ambt. Dit probleem bestaat nu en mijns inziens dienen de betrokken personeelsleden en de betrokken inrichtende machten nu te weten hoe zij in voorkomend geval dienen te handelen en dit gebaseerd op de huidige wetgeving. Door te verwijzen naar een bespreking ten gronde in de toekomst zijn, jammer genoeg, noch personeelsleden, noch inrichtende machten nu geholpen.

Derhalve dien ik mijn vragen te herhalen. Mijn vragen hebben dus betrekking op een personeelslid dat ter beschikking werd gesteld in een ondeelbaar of beperkt deelbaar ambt, maar dat wedertewerkgesteld werd in het ambt van leraar en aan alle voorwaarden voldoet om benoemd te worden in dit laatste ambt.

1. Indien zulk personeelslid zich, conform de bepalingen van de decreten rechtspositie, kandidaat stelt voor een vaste benoeming in een ambt van leraar, kan de inrichtende macht deze benoeming dan weigeren? Zo ja, op basis van welke decretale of andere bepalingen?
2. Indien het antwoord op deze vraag negatief is, wat zijn dan nog de verplichtingen van de inrichtende macht inzake reffectatie in het ambt waarin het betrokken personeelslid ter beschikking gesteld werd?

Antwoord

In de huidige stand van de reglementering kan de inrichtende macht de benoeming, zoals bedoeld in de vraag, niet weigeren.

Vraag nr. 149
van 22 april 1993
van de heer X. BUISSERET

Slechte conditie schoolgaande jeugd — Maatregelen

Stilaan raakt iedereen ervan overtuigd dat de toekomst

er niet zo schitterend uitziet wat de conditie van de jeugd betreft. Studies en wetenschappelijk onderzoek tonen aan dat de fysieke paraatheid van de jeugd erop achteruit gaat. Uit wetenschappelijke studies blijkt ook dat vooral de schoolgaande jongeren, jongeren tussen 12 en 18 jaar, afhaken van de sportbeoefening.

Is de minister hiervan op de hoogte?

Kan de minister mij meedelen of er op de scholen al bepaalde projecten werden gestart om de sport attractiever te maken bij de schoolgaande jeugd? Welke?

Wat is op welk niveau het aantal uren sportbeoefening op school en worden deze uren ook gunstig besteed om jongeren aan te sporen ook buiten de school aan sportbeoefening te doen?

Antwoord

1. Uit — zij het niet-longitudinale — wetenschappelijke studies blijkt dat de fysieke conditie van de Vlaamse jeugd tanend is. De oorzaak hiervoor exclusief zoeken bij het onderwijs is onverantwoord. In het lichamelijk opvoedingsproces is voor de onderwijsverstrekkers uiteraard wel een partiële rol weggelegd, namelijk de jongeren bewust maken rond hun fysieke toestand en hen voorbereiden op een gezonde en levenslange participatie aan de bewegingscultuur.
2. Ook de onderwijsautoriteiten onttrekken zich niet aan hun verantwoordelijkheid ter zake. Concreet komt dit tot uiting in de volgende maatregelen:
  - In het decreet van 31 juli 1990 betreffende het onderwijs-II, waarin de bepalingen betreffende de eenheidsstructuur van het voltijds secundair onderwijs liggen vervat, wordt het principe van de basisvorming vastgelegd. De basisvorming behelst, naargelang van het leerjaar, de graad en onderwijsvorm, een aantal vakken die alle leerlingen zonder uitzondering dienen te volgen; lichamelijke opvoeding maakt deel uit van bedoeld vakkenpakket.
  - Bij ministerieel besluit van 22 oktober 1992 worden synthese-lessentabellen vastgesteld. Deze lessentabellen, die vanuit een minimalistische benadering worden geconcipieerd, impliceren een automatische overheidsgoedkeuring bij toepassing door de onderwijsinstellingen. In deze lessentabellen, waarin uiteraard de basisvorming is geïntegreerd, wordt op elk niveau het leervak lichamelijk opvoeding aangeboden naar rata van twee wekelijkse lestijden. De overheid is in het recente verleden niet gewicht voor druk vanuit bepaalde hoek om dit aantal lestijden te reduceren.
  - Voor die leerlingen die een meer doorgedreven sportopleiding beogen, werd bij ministerieel besluit van 20 juni 1990 tot uniformisering en vereenvoudiging van de benamingen van structuuronderdelen op het niveau van de tweede en de derde graad in een ASO-studierichting lichamelijke opvoeding en sport voorzien.
  - Bij het besluit van de Vlaamse Executieve van

5 juni 1989 tot vaststelling van de onderscheiden vakken in het voltijds secundair onderwijs, werd naast het algemeen leervak lichamelijke opvoeding ook het algemeen leervak sportactiviteit en het technisch vak sport ingevoerd. Bovendien is het feit dat één of meer van deze vakken gesitueerd zijn in het fundamenteel pakket van de studierichting waarvoor de leerling heeft geopteerd, kunnen deze bijkomend worden gevolgd binnen het raam van het eventueel keuze- of complementair vakkenpakket van desbetreffende studierichting.

3. De volledige invulling van de lessentabellen en leerprogramma's is en blijft evenwel een pedagogische aangelegenheid waarvoor de bevoegdheid berust bij de inrichtende machten en onderwijsinstellingen in het licht van de autonomie die hen wettelijk wordt gewaarborgd. Daarnaast mag ook niet veronachtzaamd worden dat een samenstelling van een lessentabel steeds neerkomt op het streven naar een harmonisch evenwicht tussen enerzijds alle vakcomponenten die voor de leerling uit het secundair in de betrokken studierichting onontbeerlijk worden geacht, en anderzijds het maximum aantal lestijden in het voltijds secundair onderwijs dat onmiskenbaar begrenzingen oplegt.
4. Vermits in de context van een doorsnee leerprogramma, gelet op wat voorafgaat, onmogelijk het volume lichamelijke en sportactiviteiten dat allicht opportuun lijkt, kan worden aangeboden, moet hoedanook verwezen worden naar "sport buiten de school". Uit de initiatieven die op dit terrein werden en worden ontplooid, kan het onderstaand representatief staal worden geciteerd :
  - In alle onderwijsnetten kan de jongere op vrijwillige basis deelnemen aan op woensdagnamiddag door de schoolsportfederaties georganiseerde schoolsportactiviteiten. Daar waar in het basisonderwijs die activiteiten zich richten op "recreatieve competitie", worden in het secundair onderwijs competities in tornooivorm van alle sporten (die ook in het leerprogramma kunnen voorkomen) op touw gezet.
  - In samenwerking met het onderwijsdepartement werd door Bloso de jeugdsportcampagne 1992-1993 gelanceerd. De veelzijdigheid van deze campagne wordt geïllustreerd door de volgende initiatieven :
    - een recreatiesportdag voor alle laatstejaarsstudenten van het ASO, uitgewerkt door de sportopleidingsinstituten ;
    - een sportdag voor alle schoolgaande jongeren ingericht door Bloso ten behoeve van jeugdgroeperingen en scholen ;
    - een "loop rond Europa" georganiseerd in de eigen school de laatste woensdag voor de paasvakantie. De coördinatie hiervan werd toevertrouwd aan SVS, het overkoepelend orgaan van de schoolsportfederaties ;
    - een "SVS-velddoop in elke gemeente" ;
    - het "sportproject secundair onderwijs". Bij dit

project werden de scholen aangezocht om als extra inspanning op sportvlak een eigen sportprogramma uit te werken. De ingediende programma's worden door een jury beoordeeld en de laureaten bekroond met prijzen in de vorm van sportmaterieel ;

- de Eurofit-testbatterij. Dit initiatief, uitgaande van de Raad van Europa, strekt ertoe om de individuele leerling en zijn ouders een beeld te geven van zijn fysieke fitheid vergeleken met referentiewaarden van leerlingen uit dezelfde leeftijdsgroep. Dit beeld wordt verkregen aan de hand van lichaamsmetingen, motorische tests en een uithoudingstests. Bedoeling is een aanzet te geven om via aangepaste oefeningen en sportbeoefening ook buiten de school de lichamelijke toestand te verbeteren. Het Bloso heeft een handboek, Eurofit, bestemd voor de leraars lichamelijke opvoeding gepubliceerd ; verder organiseert Bloso voor dezelfde leraars ook gespecialiseerde bijscholingscursussen ;
- Overigens is de Eurofit-testbatterij geen precedent. In het verleden werden in bepaalde onderwijsnetten ook andere projecten geïntroduceerd die een fysiologisch aspect bevatten, zoals de "progressieve shuttle run test" en het project "ruggesteun of ruggекреun", de eerste verband houdend met de cardio-respiratorische uithouding van de leerlingen, het tweede met de houdingsopvoeding.

Samengevat mag dan ook gesteld worden dat binnen het onderwijsgebeuren op alle echelons inspanningen worden geleverd om de lichamelijke opvoeding van adolescenten te bevorderen. Finaal komt het echter ook aan elk individu toe zelf een meewerkende attitude aan te nemen.

Vraag nr. 151
van 23 april 1993
van de heer L. STANDAERT

Internaten — Uitzetting internen

Onlangs werden twee vrouwelijke studentes ouder dan 20 jaar uit een internaat van het gemeenschapsonderwijs gezet.

1. De studenten werden uit het internaat gezet wegens herhaald overtreden van het kamerreglement. Bestaan er algemene richtlijnen inzake het opstellen van kamerreglementen ? Hebben studenten/internen inspraak in het opstellen van een kamerreglement ? Zijn de kamerreglementen voor volwassen studenten aangepast aan deze tijden ?
2. Klopt het dat er een schrijnend gebrek is aan gebrevetteerde internaatsbeheerders ? Hoeveel vrijstaande betrekkingen zijn er ? Klopt het dat bij een recent examen slechts een 20-tal kandidaten slaagde ?
3. Kan een internaatsbeheerder de hulp van de politie inroepen om ouders van internen te verwijderen uit het internaat ?
4. Kan het dat studenten die uit een internaat verwij-

derd worden, financieel geholpen worden om tot het einde van het academisch jaar ergens anders logies te vinden? Zo ja, op welke begrotingspost moet de uitgave worden verrekend?

Antwoord

1. Indien een internaat verbonden is aan een instelling van hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan wordt een huishoudelijk reglement (inclusief orde- en tuchtreglement) opgesteld conform de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende het algemeen reglement van de studie in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan van 29 april 1992. Dit huishoudelijk reglement wordt goedgekeurd door de raad van bestuur, waarin twee studenten zitting hebben.

Indien een internaat verbonden is aan een instelling voor secundair of basisonderwijs wordt een model van schoolreglement (inclusief orde- en tuchtreglement) opgesteld door de lokale raad conform de bepalingen van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

2. Overeenkomstig het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs werd door de centrale raad bepaald voor welke ambten een akte van bekwaamheid wordt ingesteld. In uitvoering hiervan werd een oproep gericht tot de kandidaten (omzendbrief van 20 november 1992 met ref. ARGO/600/N-92-28 en publikatie in het Belgisch Staatsblad op 1 december 1992).

Op basis van deze oproep werden 123 rechtsgeldige inschrijvingen geregistreerd voor het behalen van een akte van bekwaamheid voor beheerder. Voor de eerste van de vier schriftelijke proeven hebben 90 kandidaten effectief deelgenomen, waarvan er 23 geslaagd zijn.

Na de tweede en derde schriftelijke proef resteren er nog 22 geslaagde kandidaten.

In het kader van de mutaties in selectie- en bevorderingsambten werden er 16 betrekkingen van beheerder vacant verklaard (omzendbrief van 26 maart 1993 en publikatie in het Belgisch Staatsblad op 15 april 1993). Na de mutatieronde en in de mate dat deze betrekkingen nog vacant zijn (bijvoorbeeld niet ingenomen door reffectatie of wedertewerkstelling) zal in de loop van september 1993 overgegaan worden tot de vacantverklaring voor een toelating tot de proeftijd voor beheerder.

3. Overeenkomstig artikel 1 lid 3 van het koninklijk besluit van 15 juli 1969 tot vaststelling van de bevoegdheden van de beheerders, de opvoeders-huismeesters en de dierctiesecretarissen in de rijksinrichtingen, voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch en normaalonderwijs, is de internaatsbeheerder verantwoordelijk voor de goede organisatie en de goede werking van het internaat. Hij treft daartoe al de nodige maatregelen.

De internaatsbeheerder waakt met andere woorden over de interne orde van het internaat en regelt de

gang van zaken. Als gevolg daarvan behoort het tot zijn bevoegdheid om ten aanzien van personen die de goede werking en/of de orde binnen het internaat verstoren, maatregelen te treffen.

Als de beheerder van oordeel is dat de ouders waarvan sprake ingevolge hun houding en gedrag een bedreiging vormen voor de goede werking van de internaatsgemeenschap, ligt het binnen zijn bevoegdheid om de hulp van de politie in te roepen om de ordeverstoorers desnoods manu militari te verwijderen en de nodige vaststellingen te laten doen.

De politie is op grond van artikel 172 en volgende van de nieuwe gemeentewet (koninklijk besluit van 24 juni 1988 tot codificatie van de gemeentewet onder het opschrift Nieuwe Gemeentewet, bekrachtigd bij wet van 26 mei 1989) immers belast met de taak van administratieve politie, dit wil zeggen het toezien op de naleving van de wetten en politieverordeningen, de handhaving van de openbare orde, de bescherming van personen en goederen en de hulpverlening aan al wie in gevaar verkeert. Zij kan dus ter hulp geroepen worden om preventief op te treden ten aanzien van personen die de orde verstoren.

4. Binnen de begroting van de LR/RvB zijn geen middelen voorhanden om uit het internaat verwijderde studenten een financiële tegemoetkoming te verlenen naar aanleiding van hun verwijdering.

Vraag nr. 153 van 23 april 1993 van de heer J. EEMAN

Tijdelijken in het gemeenschapsonderwijs — Cijfers

De OASTGO (Onafhankelijke Actiegroep Super-Tijdelijken-Gemeenschapsonderwijs) stelt dat het merendeel van de tijdelijke leerkrachten vijftien tot twintig jaar dienst tellen, maar dat een benoeming een utopie blijft.

1. In dit verband kreeg ik graag het aantal tijdelijke personeelsleden met meer dan 10 jaar dienstanciënniteit (opgedeeld per provincie voor het kleuter-, basis, secundair en HOLT-onderwijs).
2. Kan de minister mij ook het aantal benoemingen meedelen voor de schooljaren 1990-1991, 1991-1992 (opgedeeld per niveau)?

Antwoord

1. De ARGO-administratie beschikt niet over een geïnformatiseerd bestand van alle personeelsleden met een tijdelijke aanstelling met een dienstanciënniteit van meer dan 10 jaar.

Ter informatie kan wel gemeld worden dat er voor het schooljaar 1992/1993 2.452 rechtsgeldige kandidaturen werden ingediend die zich kunnen beroepen op artikel 90 paragraaf 1 van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs (kandidaten met 720 dagen dienstanciënniteit per

30 juni 1990 en die 10 kandidaturen ingediend hebben tussen 1 januari 1976 en 30 juni 1990).

2. Het aantal benoemingen in het schooljaar 1990-1991 bedraagt in totaal 261, opgedeeld in volgende categorieën :

Administratief personeel : nihil ;
 Opvoedend hulppersoneel : 34 ;
 Paramedisch personeel : 21 ;
 Bestuurs- en onderwijzend personeel :
   basisonderwijs : 118 ;
   secundair onderwijs : 57 ;
   HOKT : 24 ;
 PMS-centra : 7.

Het aantal benoemingen in het schooljaar 1991-1992 bedraagt in totaal 343, opgedeeld in volgende categorieën :

Administratief personeel : 1 ;
 Opvoedend hulppersoneel : 65 ;
 Paramedisch personeel : 33 ;
 Bestuurs- en onderwijzend personeel :
   basisonderwijs : 131 ;
   secundair onderwijs : 65 ;
   HOKT : 47.

Vraag nr. 157

van 3 mei 1993

van de heer F. VAN DEN EYNDE

Samenwerking met Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding — Ontbreken van raad van bestuur

Ik verneem uit het dagblad De Standaard van 23 april jongstleden dat het departement van de minister in samenwerking met het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding een anti-racistische namiddag in een dertigtal Vlaamse scholen heeft gepland. Als ik goed geïnformeerd ben, beschikt dit centrum nog niet over een raad van bestuur.

Kan de minister mij verklaren hoe zijn departement met een dienst die nog over geen bestuur beschikt, kan samenwerken ?

Antwoord

De samenwerking met voornoemd centrum past binnen de opdracht die het centrum kreeg bij koninklijk besluit van 28 februari 1993 tot vaststelling van het organiek statuut van het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor Racismebestrijding.

Daarbij werd gesteld dat het noodzakelijk was het centrum te laten werken vanaf de inwerkingtreding van de wet van 15 februari 1993 tot oprichting van het centrum vanaf 1 maart om een overgang te garanderen in de werking tussen het Koninklijk Commissariaat voor het Migrantenbeleid en het Centrum.

Artikel 11 bepaalt dat het Centrum kan beschikken over het materieel waarover het Koninklijk Commissariaat beschikte, artikel 12 en artikel 13 bepalen dat het

Centrum kan beschikken over het personeel van het Koninklijk Commissariaat.

Daar racismebestrijding de hoofdpodracht van het centrum vormt, zie ik geen bezwaar om met het centrum, ook zonder bestuur, daarrond samen te werken.

Vraag nr. 158

van 5 mei 1993

van de heer F. VAN DEN EYNDE

Onderwijsinstelling Onze-Lieve-Vrouw-Presentatie in Ledeberg — Tweektalige werkinstrumenten

Naar aanleiding van een mondelinge parlementaire vraag stelde ik de minister in het bezit van tweetalige schoolrapporten van de onderwijsinstelling Onze-Lieve-Vrouw-Presentatie in Ledeberg. Ik vroeg toen of dit conform de taalwet was, wat de minister formeel erkende.

In een persmededeling die enkele dagen later, namelijk op zaterdag 24 april 1993, in het dagblad De Gentenaar verscheen, deelt de school mee dat het hier in feite niet om schoolrapporten ging maar wel om werkinstrumentjes. Naar mijn mening blijft dit, ook als dit waar zou zijn, in strijd met de taalwet en is de interpretatie die verschillende van zijn voorgangers hieromtrent naar aanleiding van de schriftelijke parlementaire vragen gaven, eenduidig.

Graag vernam ik of dit ook het standpunt van de minister is en welke maatregelen hij heeft genomen.

Antwoord

Het geachte lid verwijst naar een zinsnede in een krantenbericht. Ik heb dit krantenbericht niet gelezen.

Ik kan het lid echter mededelen dat ik de directeur van de bedoelde school bij mij heb ontvangen en hem heb meegegeeld dat ook tweetalige werkinstrumentjes in strijd zijn met de taalwetgeving. Ik heb hem verzocht hier niet langer gebruik van te maken.

Vraag nr. 161

van 7 mei 1993

van de heer L. STANDAERT

Leerkrachten gedetacheerd naar VDAB — Gegevens

Eind december 1992 beslisten minister L. Detiège en de minister om werkloze leerkrachten de mogelijkheid te bieden als consulent te werken bij de uitvoering van het begeleidingsplan voor werklozen.

1. Hoeveel leerkrachten werden begin dit jaar aangeschreven om op vrijwillige basis gedetacheerd te worden voor die opdracht ? Hoe was de verdeling per net ?
2. Hoeveel leerkrachten beantwoordden de vraag in gunstige zin ? Hoe is de opdeling per net ?
3. Hoeveel leerkrachten zijn nu werkzaam in het begeleidingsplan voor werklozen ?

4. Welke diploma's hebben de leerkrachten die nu bij de VDAB werkzaam zijn ?
5. Wat is de geplande maximum duur van hun detachering ?
6. Kan de reffectatiecommissie die leerkrachten terug naar het onderwijs roepen ?
7. Behouden de leerkrachten hun onderwijsvakantieregeling ?
8. Is er al werk gemaakt van de plannen voor mogelijke detachering van werkloze leerkrachten naar de welzijnssector ?

Antwoord

1. Alle scholen van alle netten ontvingen eind februari 1993 de omzendbrief inzake outplacement. Zij werden verzocht om deze omzendbrief ter visering voor te leggen en een kopie te bezorgen aan alle leerkrachten die voor het bedoelde project in aanmerking wensten te komen. Er werden geen individuele leerkrachten aangeschreven.
2. Een 10-tal personen hebben hun kandidatuur bij de VDAB ingediend. Slechts 4 mensen voldeden echter aan de voorwaarden vermeld in de omzendbrief om in aanmerking te kunnen komen voor een wedertewerkstelling bij de VDAB.
3. Momenteel loopt bij de VDAB nog de selectieprocedure. Bedoeling is om vanaf juli van start te kunnen gaan.
4. De diploma's van de kandidaten zijn overwegend geaggregeerden lager secundair onderwijs, algemene vakken.
5. De geplande maximumduur is voorlopig bepaald op twee jaar. Dit zal waarschijnlijk verlengd worden.
6. De leerkrachten kan men alleen in geval van een definitief vacant ambt bij de eigen inrichtende macht van hun school waar ze vastbenoemd zijn, terugroepen.
7. De leerkrachten moeten de vakantieregeling van de VDAB overnemen.
8. De wedertewerkstelling van werkloze leerkrachten naar de welzijnssector is reeds van start gegaan. Een vijftal leerkrachten hebben momenteel een overeenkomst met een instelling afgesloten en wachten enkel nog op de goedkeuring van het departement om hun nieuwe wedertewerkstelling aan te vatten.

De verwachting is dat tegen september nog een tiental mensen een contract zullen afsluiten.

Naarmate het project bij de doelgroep meer bekend geraakt, bieden zich steeds meer kandidaten aan. Het project wordt in ieder geval bij het grote publiek als zeer positief ervaren.

Vraag nr. 163 van 7 mei 1993 van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs — Afdanking bij tuchtmaatregel

Het decreet betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs (Belgisch Staatsblad van 25 mei 1991) bepaalt in artikel 68 dat in geval van afdanking bij tuchtmaatregel het personeelslid uit zijn ambt verwijderd wordt na een opzeggingstermijn waarbinnen het personeelslid beschouwd wordt als tijdelijk aangesteld.

1. Hoeveel procedures tot afdanking bij tuchtmaatregel zijn door lorgo's of raden van beheer al op gang gebracht sedert de inwerkingtreding van dit decreet op 1 april 1991 ?
2. Hetzelfde decreet bepaalt in Afdeling III artikels 71 tot en met 73 de instelling van een raad van beroep. Hoeveel maal is deze raad van beroep al samengekomen ?
3. Artikel 72 paragraaf 1 bepaalt de samenstelling van de raad van beroep.
  - a. Welke magistraten heeft de Vlaamse Executieve aangesteld ?
  - b. Wie zijn de ambtenaren van niveau A aangewezen door de ARGO om zitting te hebben als secretaris of plaatsvervangend secretaris ?
  - c. Kan de minister mij een lijst bezorgen van de vastbenoemde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs bepaald in artikel 72 paragraaf 2 ?
  - d. Wat is de duur van het mandaat van al de leden van de raad van beroep ?

Antwoord

1. Tot op heden werden door de lokale bestuursorganen zeven afdankingen bij tuchtmaatregel geïnitieerd. Die voorstellen van tuchtstraf zullen door de dienst Rechtspositie-Bijzondere Maatregelen ter behandeling aan de raad van beroep voorgelegd worden.
2. Gezien onder meer het ontslag van de heer Vermeulen als voorzitter is de raad tot nu toe niet operationeel en kwam hij ook nog niet samen.
3. a Een ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve tot aanstelling van de voorzitter en de plaatsvervangende voorzitters van de raad van beroep voor de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs is aan de Executieve ter ondertekening voorgelegd.
  - b. De centrale raad van de ARGO duidde op 9

april 1992 de volgende ambtenaren van niveau A aan als secretaris en plaatsvervangend secretaris :

- de heer C. Coppejans, directeur, als secretaris ;
- de heer D. Snoeck, bestuurssecretaris, als plaatsvervangend secretaris.

Eerstgenoemde is inmiddels met rustpensioen. In de onmiddellijke toekomst zal een nieuwe secretaris aangewezen worden.

- c. Er is eveneens een ontwerp van ministerieel besluit tot aanstelling van de leden van de raad van beroep van de personeelsleden van het **gemeenschapsonderwijs** zoals bepaald in artikel 72 paragraaf 2 door de administratie ter ondertekening voorgelegd.
- d. Het mandaat van de voorzitter, de plaatsvervangende voorzitters en de leden van de raad van beroep duurt 4 jaar.

Vraag nr. 164

van 7 mei 1993

van de heer **L. STANDAERT**

Lessentabellen derde graad ASO gemeenschapsonderwijs — Aanpassingen

In februari 1993 konden de pedagogische colleges in het gemeenschapsonderwijs advies uitbrengen over de omzettingen en programmaties voor het vijfde jaar van het secundair onderwijs. Daarbij werd uitgegaan van overzichtelijke tabellen en opdeling der opties in leer vakken.

Nauwelijks enkele weken later verscheen bijlage 1 bij 510/JW/JC/VW/93-33731.3. Daaruit bleek dat op een twintigtal plaatsen de lessentabellen in de derde graad ASO alsnog aangepast waren. Een opsomming van de veranderingen is zinloos, maar onder meer in de menswetenschappen waren de aanpassingen drastisch.

Waarom, door wie en op grond van welke criteria werden die aanpassingen doorgevoerd ?

Antwoord

Na verschillende besprekingen in de centrale raad, besliste het vast bureau op 9 december 1992 over de definitieve vormgeving van de lessentabellen 3de graad eenheidsstructuur, waarbij rekening gehouden werd enerzijds met de suggesties van de verschillende werkgroepen bestaande uit directies van instellingen en leden van de pedagogische begeleidingsdienst en anderzijds met de op dat moment bekende, en goedgekeurde synthese-lessentabellen. Deze lessentabellen werden op 14 december 1992 naar de instellingen gezonden om hen toe te laten de programmatie, omzettingen en omvormingen van het type I naar de eenheidsstructuur op tijd voor te bereiden.

In deze tabellen waren de menswetenschappen uiteraard niet opgenomen aangezien hiervoor door mij geen synthese-lessentabel werd goedgekeurd en — meer zelfs — de opportuniteit van deze studierichting uitdrukkelijk in vraag werd gesteld.

Ondertussen bleek dat er géén synthese-lessentabel zou komen voor deze menswetenschappen en dat deze studierichting tenzij duidelijk en substantieel geprofileerd, niet meer zou worden toegelaten.

Op voorstel van een werkgroep ad hoc, besliste het vast bureau een eigen lessentabel aan te bieden die de differentiatie naar economie of moderne talen in zich had — aansluitend bij de bestaande studierichtingen in de 2de graad — en door middel van wiskunde, sociologie en biologie een meer geprononceerde inhoud bevatte. Deze tabel werd op 20 januari 1993 aan de instellingen toegezonden.

Op 29 januari 1993 werd aan de ARGO medegedeeld dat de desbetreffende synthese-lessentabel werd goedgekeurd. Dit betekende enerzijds wel de besteding van deze studierichting, maar anderzijds ook dat de aan de instellingen toegezonden lessentabel niet conform was en derhalve moest worden herzien.

Niet alleen wegens die synthese-lessentabel moest de ARGO-lessentabel voor menswetenschappen herzien worden, maar ook door het feit dat ondertussen werd beslist dat noch in de basisvorming noch in het fundamenteel optioneel gedeelte van de lessentabel binnen eenzelfde onderwijsinstelling (desgevallend met meerdere vestigingsplaatsen) variaties mogen worden aangeboden. Eventuele variaties dienen zich te beperken tot het keuze- of complementair gedeelte.

Bovendien werd op 27 januari 1993 aan de inrichtende machten en onderwijsinstellingen medegedeeld dat het aan hen wordt overgelaten om wat het complementaire gedeelte betreft de meest ruime vrijheid tot wijzigingen toe te laten.

Ten slotte deelde ik op 15 februari 1993 de inrichtende macht ARGO en de koepels van de andere inrichtende machten mee dat ik zou voorstellen om in het komende onderwijsdecreet IV een (nieuw) artikel 74 bis in te voegen dat artikel 2 van het koninklijk besluit nummer 2 tot vaststelling van het maximum aantal wekelijkse lestijden zou aanvullen met de volgende bepaling : „de leerjaren van de derde graad van het algemeen vormend secundair onderwijs met ten minste twee wekelijkse lestijden lichamelijke vorming en ten minste 1 wekelijkse lestijd artistieke vorming waarvoor dit maximum 33 bedraagt. ”

Ook vanuit de instellingen, dan wel van de pedagogische begeleidingsdienst werden suggesties naar voor gebracht om vooralsnog enkele punctuele wijzigingen aan te brengen aan bepaalde lessentabellen.

Het een en het ander combinerend heeft er de centrale raad toe gebracht de wijzigingen aan de lessentabellen zoals zij met de dienstbrief 510/JW/JC/VW/93-33731-3 van 24 maart 1993 aan de instellingen werden meegegeeld, goed te keuren.

Vraag nr. 165
van 7 mei 1993
van de heer L. STANDAERT

Lorgo's — Gebrekkige werking

In nogal wat lorgo's rommelt het. In een aantal kleinere lorgo's blijken de leden dermate weinig af te weten van onderwijszaken dat er nauwelijks vergaderd wordt en de directie carte blanche krijgt. In een aantal andere lorgo's doet het tegenovergestelde fenomeen zich voor. Sommige directies nemen het daar niet zo nauw met de beslissingen van de lokale raad en voeren soms helemaal niet uit wat beslist was of doen het tegenovergestelde.

1. Hoeveel leden van lorgo's en raden van beheer hebben al ontslag ingediend en werden vervangen door een opvolger ?
2. Hoeveel lorgo's en raden van beheer zijn tot nu toe op non-activiteit geplaatst ? Om welke ging het ? Wat was de reden van de non-activiteit ?
3. Hoeveel klachten heeft de ARGO reeds ontvangen van lorgo's tegen directies ? Wat waren de meest voorkomende klachten ? Hoe werden ze afgehandeld ?
4. In sommige lorgo's wordt zelfs overwogen een afzettingprocedure te beginnen tegen een bepaalde directie. Zijn dergelijke procedures al op gang gebracht ?

Antwoord

1. Tot op heden dienden 40 leden van lokale bestuursorganen (= lokale schoolraden en lokale raden van bestuur) ontslag in en werden dan ook door een opvolger vervangen. Hierin zijn niet begrepen : de 69 studentenvertegenwoordigers die in de raden van bestuur moesten worden vervangen omdat zij ondertussen afstudeerden.
2. Het op non-activiteit plaatsen van een lokaal bestuursorgaan is nergens decretaal bepaald en gebeurde dus ook niet. Eén lokale raad verdween, namelijk LR 133, omdat de basisschool van het gemeenschapsonderwijs Korbeek-Lo (LR 133) opslorpend gefusioneerd werd met de basisschool van het gemeenschapsonderwijs Boutersem (LR 141).
3. Vijftien klachten werden door lorgo's tegen directies ingediend. De meest voorkomende klachten betreffen : moeilijkheden tussen het lokaal bestuursorgaan en de directie(s) inzake het afbakenen van de bevoegdheden en onderlinge moeilijkheden tussen de directies van dezelfde lorgo. De afhandeling gebeurde door : overleg, interne maatregelen, orde-maatregelen, begeleiding van de directie door de pedagogische begeleidingsdienst.
4. Twee procedures werden afgerond : één resulteerde in de beëindiging van de waarnemende aanstelling (tijdelijke directie) ; één resulteerde in de begeleiding van de (tijdelijke) directie.

Vraag nr. 166
van 7 mei 1993
van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs — Verwijderen van leerlingen

De schoolreglementen in het gemeenschapsonderwijs bepalen dat bij definitieve verwijdering uit de school gedurende het schooljaar de leerling bij het zoeken naar een andere onderwijsinstelling daadwerkelijk bijgestaan wordt door zijn (ex ?-)school en het PMS.

Een kleine rondvraag bij 10 gemeenschapsscholen leerde me dat sedert 1 september 1992, 21 leerlingen definitief verwijderd werden. Eén school haalde de topscore met 6 leerlingen op 250.

1. In geen enkele van die gevallen werden de leerkrachten of een klasseraad geraadpleegd. Slechts in één van de 21 gevallen werd de leerling geholpen op zijn zoektocht naar een andere instelling. In alle andere gevallen werden de ouders dermate onder druk gezet om zelf hun kinderen aan de school te onttrekken en een nieuwe school te zoeken. Wat is het standpunt van de minister ?
2. In het ene geval waar de leerling begeleid werd, vond die geen andere instelling die hem wou opnemen, ook niet in een ander net, en keerde enkele weken later naar de schapestal terug. Hoe kan men verwachten dat er nog een minimum aan tucht en orde is, als de ultieme sanctie niet toepasbaar is en dus alle afschrikkingskracht verliest ?
3. In het Verenigd Koninkrijk zijn onlangs cijfers bekendgemaakt inzake het aantal scholieren dat jaarlijks uit hun school gegooid worden. De vereniging van directeurs kwam tot het cijfer van 4 procent. Zijn er voor Vlaanderen dergelijke cijfers voorhanden ?

Antwoord

1. Het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs bepaalt in artikel 60 dat zo de tuchtmaatregel de definitieve uitsluiting behelst, voorafgaandelijk het advies van de begeleidende klasseraad moet worden ingewonnen.

Vervolgens zegt artikel 61 paragraaf 2 dat bij definitieve uitsluiting gedurende het schooljaar de leerling bij het zoeken naar een andere onderwijsinstelling zal worden bijgestaan door de onderwijsinstelling waarvan hij wordt uitgesloten en door het begeleidende PMS-centrum.

Artikel 57 verplicht de inrichtende macht voor elk van haar scholen een schoolreglement op te maken waarin rechten en plichten van elke leerling worden vastgesteld. De centrale raad heeft een besluit getroffen tot vaststelling van het algemeen model van schoolreglement van de lokale schoolraden (ARGO/510/N-91-07). Hierin wordt de procedure beschreven van de definitieve uitsluiting. Deze is identiek als de algemene klachtenprocedure die was opgenomen in het Algemeen Model Werkingsreglement Lokale Raden (ARGO/510/N-91-01), artikel

41, met dien verstande dat de termijnen tot de helft werden herleid. Elke klacht moet eerst via het bevoegd instellingshoofd behandeld worden. Indien de verzoeker niet akkoord gaat met het gegeven gevolg, kan hij beroep aantekenen bij de voorzitter van de lokale schoolraad die, indien geen oplossing wordt gevonden, de zaak voor beslissing voorlegt aan de raad. Slechts na uitputting van deze procedure kan de verzoeker zich wenden tot de voorzitter van de centrale raad.

In principe betekent dit, wanneer de klacht het centraal niveau niet bereikt, dat de lokale oplossing bevredigend is. Indien de namen van de scholen, aan de heer Standaert bekend, ons worden doorgegeven, kan door de pedagogische begeleidingsdienst een onderzoek ingesteld worden.

Alleszins wordt elke klacht, behandeld op niveau van de centrale raad, grondig onderzocht op onder meer volgende aspecten :

- Wat is het advies van de begeleidende klasseraad ?
- Is er een voorafgaande uitnodiging voor een gesprek geweest met de ouders, eventueel bijgestaan door een raadsman ?
- Is het inzagerecht geëerbiedigd (tuchtdossier) ?
- Is de tuchtstraf in overeenstemming met de feiten ?

2. In de twee concrete gevallen waarbij de centrale raad op de hoogte werd gebracht dat een gemeenschapsschool een leerling weigerde in te schrijven, werd via een dienstbevel opdracht gegeven aan de school deze leerling in te schrijven.

Mag ik in verband met het inschrijven van leerlingen verwijzen naar de memorie van toelichting van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991 ? Ik citeer : Een officiële onderwijsinstelling, die onder de wetten van de openbare dienst valt, mag bovendien, zoals bepaald in het arrest Vergaunen (Raad van State, 7 januari 1975), bij gebrek aan wettelijke grondslag geen inschrijving van een leerling weigeren.

Een officiële onderwijsinstelling mag bovendien geen leerling weigeren die aan de reglementaire toelatings- en overgangsvoorwaarden voldoet, op grond van het feit dat deze leerling in een andere school weggezonden wegens voor de nieuwe instelling onbekende motieven.

Een beroep op de Schoolpactwetgeving, die de vrije keuze van ouders tussen confessioneel en niet-confessioneel onderwijs garandeert, zou volgens sommigen ook impliceren dat een vrije school een leerling niet kan weigeren, tenzij op wettelijke grondslag.

Dit is echter een vrij verwarrend argument. De Schoolpactwetgeving voorziet in de oprichting en subsidiëring van onderwijs en vervoer naar de plaats waar dit onderwijs wordt aangeboden, derhalve dat

de vrije schoolkeuze die in de Grondwet is ingebouwd, gegarandeerd wordt. Dit houdt geenszins het recht in dat de optie van een leerling voor een welbepaalde, bijvoorbeeld, katholieke school, de effectieve toelating impliceert. Toch zou het onaanvaardbaar zijn dat een vrije onderwijsinstelling op willekeurige of discriminerende wijze aan bepaalde leerlingen de toegang tot de school zou kunnen onzeggen. Het maatschappelijk gewicht van het vrije onderwijs, gezien het algemeen belang dat ook door dit net — niettegenstaande haar privaatrechterlijk karakter — wordt gediend, prevaleert hier.

3. Er zijn ons geen cijfers bekend.

**Vraag nr. 171
van 12 mei 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Complementaire vakken — Belang bij deliberatie klasseraad

Bij de invoering van de eenheidsstructuur in het secundair onderwijs werden de vakken onderverdeeld in verschillende categorieën. Een categorie vormen de complementaire vakken.

De leerlingen kunnen dus, naargelang de onderwijsinstelling, kiezen uit een min of meer uitgebreid aantal vakken.

Een aantal ouders worden met een probleem geconfronteerd naar aanleiding van de beslissingen die de delibererende klasseraad neemt op het einde van het schooljaar over de toelating tot een volgend leerjaar of het toekennen van een diploma.

Bepaalde scholen beweren dat aangezien de complementaire vakken als keuzevak door de leerlingen gevolgd worden, er bij het nemen van de beslissingen geen rekening moet worden gehouden met de behaalde resultaten voor die vakken.

Andere scholen stellen dat die vakken integraal deel uitmaken van het te volgen lesurenpakket en dat er dus geen onderscheid gemaakt kan worden tussen de verschillende vakken.

Kan de minister mij mededelen welke van die twee stellingen de juiste is ? Of beschikken de scholen over de pedagogische vrijheid om zelf te bepalen met welke vakken er rekening dient te worden gehouden ?

Antwoord

De concrete evaluatiemodaliteiten zijn een uitgesproken pedagogische aangelegenheid waarvoor geen bevoegdheid berust bij de onderwijsoverheid. Dit impliceert dat de delibererende klasseraad zelf bepaalt op welke wijze de onderscheiden leervakken in beschouwing worden genomen bij het formuleren van een eindbeslissing over een regelmatige leerling aangaande het al dan niet geslaagd zijn voor het geheel van de vorming.

L. DETIEGE**VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 35
van 22 april 1993
van de heer X. BUISSERET

Steunpunt Werkgelegenheid, Arbeid, Vorming — Voorrang aan jonge migranten

In Antwerpen is op de Plantin Moretuslei nummer 7 Steunpunt Werkgelegenheid, Arbeid, Vorming gevestigd. Deze organisatie geeft een folder uit in het Nederlands, Frans, Turks en Marokkaans. Steunpunt Werkgelegenheid, Arbeid, Vorming biedt jongeren een opleiding aan als constructielasser, containerhersteller of hulpelektricien. Absolute voorrang wordt gegeven aan jonge migranten tot 25 jaar.

1. Wordt deze organisatie gesubsidieerd? Zo ja, voor hoeveel en door wie?
2. Stemt het taalgebruik van deze folder overeen met de taalwetgeving?
3. Kan de uitdrukking: "Absolute voorrang voor jonge migranten" in deze folder worden beschouwd als een uiting van xenofobie tegenover het eigen volk in het licht van de wet-Moureaux?

Antwoord

De organisatie Steunpunt Werkgelegenheid, Arbeid, Vorming, gehuisvest op het adres Plantin Moretuslei 7 in Antwerpen en met een werking zoals aangeduid door het lid is mij niet bekend. Wel bekend is de v.z.w. Steunpunt Tewerkstelling, met officieel adres sinds 1 september 1990 aan de Plantin Moretuslei 7 in 2018 Antwerpen en een atelier op de Brialmontlei 7 in 2018 Antwerpen. Steunpunt Tewerkstelling organiseert een opleiding Hulpelektricien, constructielasser, containerhersteller voor maatschappelijk achtergestelde jongeren. Waarschijnlijk heeft de vraag van het lid betrekking op deze v.z.w.

Aangezien de desbetreffende organisatie zich volledig inschakelt in de doelstellingen van het Vlaams en Europees beleid ter bestrijding van de werkloosheid, ontvangt deze organisatie een betoelaging van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding en het Europees Sociaal Fonds.

Wat het tweede gedeelte van de vraagstelling betreft neem ik aan dat het lid op de hoogte is van de draagwijdte van artikel 23 van de Grondwet waarin gesteld wordt dat het taalgebruik in België vrij is. Hier kan alleen van afgeweken worden door een wet en alleen met betrekking tot handelingen van het openbaar gezag en van gerechtzaken. Dit is gebeurd door de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken. V.z.w.? vallen in principe niet onder de toepassing van deze wet, tenzij ze (artikel 1 paragraaf 1 2e lid) „belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen". Aange-

zien uit de statuten duidelijk blijkt dat deze v.z.w. een louter privaat karakter heeft en de openbare machten haar geen taak van algemeen belang hebben toegewezen, is voormelde wetgeving niet van toepassing.

Een andere afwijking op het grondwettelijke principe van vrijheid van taalgebruik, is het taaldecreet van 19 juli 1973, dat het Nederlands als werktal verplichtend stelt in de ondernemingen. Deze wetgeving is evenwel niet van toepassing op v.z.w.'s, tenzij deze ook een handels-, nijverheids- of financiële activiteit zouden uitoefenen, wat in casu niet het geval is. Bovendien geldt deze wetgeving enkel voor de akten en bescheiden, bestemd voor het personeel en voorgeschreven bij de wetten en reglementen wat in casu evenmin het geval is.

Wat het derde gedeelte van de vraagstelling betreft moet ik het lid meedelen dat ik ter zake niet bevoegd ben.

Vraag nr. 36
van 6 mei 1993
van de heer J. EEMAN

Buitenschoolse kinderopvang — Praktische modaliteiten

In de protocols betreffende de praktische modaliteiten inzake buitenschoolse kinderopvang worden meerdere voorwaarden gesteld waaraan moet worden voldaan.

Graag vernam ik of de minister de praktische modaliteiten voor het vervullen van de volgende voorwaarde heeft vastgelegd: "Indien er vanuit het overleg duidelijke indicaties zijn kan de opvang uitzonderlijk gebeuren in de schoollokalen, maar wel in een ruimer organisatieverband en functioneel losstaand van de onderwijsinstelling".

Antwoord

Elk project, ingediend in het kader van het Weer-Werkinitiatief voor buitenschoolse kinderopvang, moet beantwoorden aan de volgende voorwaarden

1. aantonen dat er op lokaal vlak overleg gepleegd is met alle betrokken organisaties en verenigingen;
2. een gedecentraliseerde spreiding van de opvang nastreven;
3. een werking hebben voor en na de schooluren, op woensdagnamiddag, op schoolvrije dagen en tijdens de schoolvakanties;
4. netoverschrijdend werken, dit wil zeggen openstaan voor alle schoolgaande kinderen van het kleuter- en het lager onderwijs;
5. de opvang verzekeren buiten de schoollokalen; indien er vanuit het overleg duidelijke indicaties zijn, kan de opvang uitzonderlijk gebeuren in de schoollokalen maar wel in een ruimer organisatieverband en functioneel losstaand van de onderwijsinstelling;
6. een educatief verantwoorde vrijetijdsbesteding aanbieden in een aangepaste omgeving en met een aangepaste infrastructuur;

7. zich melden en toezicht vragen aan Kind en Gezin ;
8. voorzien in een participatie van de ouders en een ouderbijdrage vragen.

De vraag heeft betrekking op de vijfde voorwaarde (de opvang verzekeren buiten de schoollokalen ; indien er vanuit het overleg duidelijke indicaties zijn, kan de opvang uitzonderlijk gebeuren in schoollokalen maar wel in een ruimer organisatieverband en functioneel losstaand van de onderwijsinstelling).

De belangrijkste principes waarop de buitenschoolse kinderopvang in het kader van de Weer-Werkactie is gebaseerd, zijn democratisch overleg met alle betrokken partijen op gemeentelijk niveau, kwaliteit van de dienstverlening, pluralisme en netoverschrijding.

De voorwaarde waarnaar het lid refereert, heeft tot hoofdbedoeling het pluralisme en het netoverschrijdend karakter van de buitenschoolse kinderopvang te waarborgen, maar heeft ook met de kwaliteit van de dienstverlening te maken. Buitenlandse ervaring leerde immers dat de kwaliteit van buitenschoolse kinderopvang valt of staat met het niet-schoolse karakter ervan. Kinderen moeten buitenschoolse kinderopvang als vrije tijd aanvoelen, als tijd om te spelen. De opvang moet dan ook eerder aansluiten bij de gezinssfeer dan bij de schoolsfeer. Kinderen moeten de breuk zien tussen schooltijd en speeltijd. Daarom wordt gevraagd dat de opvang buiten de schoollokalen zou gebeuren.

Voorals in steden is het soms moeilijk om deze voorwaarde strikt toe te passen. Wegens de kleinschaligheid van de buitenschoolse kinderopvang, een andere kwaliteitsvereiste, zijn tientallen opvangplaatsen nodig en niet ieder stadsbestuur heeft de beschikking over een uitgebreid patrimonium. Daarom wordt soms een afwijking toegestaan. Maar ook aan deze uitzondering worden voorwaarden verbonden die de bovengestelde principes (pluralisme en netoverschrijdend karakter) moeten veilig stellen.

Van een stadsbestuur dat met deze problematiek te kampen heeft, wordt verwacht dat het een plan opmaakt waarbij de stad in sectoren verdeeld wordt, waarin telkens clusters van scholen, ongeacht het net, worden gevormd. In elk van die clusters wordt één schoolgebouw aangeduid waar de buitenschoolse kinderopvang voor die sector kan doorgaan. Dat hiervoor afspraken tussen de netten noodzakelijk zijn, is duidelijk. Alle scholen in de cluster moeten er zich toe verbinden de kinderen, die buitenschoolse kinderopvang nodig hebben, van hun school naar de afgesproken opvangplaats te (laten) brengen. De lokalen waarin de buitenschoolse kinderopvang plaatsheeft, moeten functioneel losstaan van de onderwijsinstelling.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 68
van 1 april 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Investeringskredieten Gewest — Toekenning en besteding

1. Kan de minister mij het totale bedrag meedelen van de toegestane investeringskredieten voor 1991 en 1992 ?
2. Kan de minister mij eventueel een overzicht geven van de uitgekeerde investeringskredieten per bedrijf voor 1991 en 1992 ?
3. Van de bedrijven die overheidssteun hebben gekregen zijn er met vestigingen in het buitenland. Welke bedrijven zijn dat en waar zijn de buitenlandse afdelingen gevestigd ?
4. Heeft de minister garanties dat bedrijven met vestigingen in het buitenland die investeringskredieten hebben ontvangen, deze investeringskredieten aanwenden voor hun binnenlandse vestigingen ? Op welke wijze kan hierop toezicht worden gehouden om te voorkomen dat deze kredieten zouden afvloeien naar het buitenland ?

Antwoord

1. Overeenkomstig de economische expansiewetten van 17 juli 1959, 30 december 1970 (grote ondernemingen), en van 4 augustus 1978 (KMO's) wordt expansiesteun verleend aan ondernemingen die investeringsprojecten realiseren in het Vlaamse Gewest. Deze steun kan de vorm aannemen van hetzij rentetoelagen (ingeval van financiering via investeringskredieten), hetzij kapitaalpremies (ingeval van financiering via de eigen middelen van de onderneming).

In tabel 1 wordt dan ook een overzicht verstrekt van deze steunvormen, toegezegd in de loop van de

jaren 1991 en 1992 aan hetzij de grote ondernemingen, hetzij de KMO's.

2. De toekenning van steun overeenkomstig de expansiewetten is aan bepaalde vertrouwelijkheidsregels onderworpen. Deze regels maken het onmogelijk een overzicht te geven van de uitgekeerde expansiesteun per onderneming. In tabel 2 wordt daarentegen wel een globaal overzicht verstrekt van de in 1991 en 1992 uitbetaalde steun, per toegepaste wet.
3. Naar analogie met mijn antwoord op de tweede vraag, is het mij niet mogelijk een individuele lijst te verstrekken van gesteunde ondernemingen die vestigingen hebben in het buitenland.
4. In antwoord op deze vraag maak ik het lid erop attent dat de toegekende steun (cf. vraag 1) slechts definitief betaalbaar is in verhouding tot de vordering van de realisatie van het gesteunde investeringsproject. Deze uitbetaling geschiedt dan ook alleen maar nadat de bevoegde inspectiediensten de nodige vaststellingen hebben verricht inzake de aanwezigheid van de gesteunde investeringsposten, dit zowel fysisch (vaststellingen ter plaatse in de bedrijfszetel), als boekhoudkundig (vaststellingen op basis van bewijsstukken zoals de boekhouding en dergelijke).

Bovendien voorzien de expansiewetten in een clause waarbij het de ondernemingen niet toegestaan is hun gesteunde activa binnen een bepaalde periode te vervreemden of anders dan voor de vooropgestelde doeleinden aan te wenden ; het niet-naleven van deze clause leidt tot terugvordering van de reeds uitbetaalde steun.

Ik meen dan ook dat in de geschetste procedure inzake controle en uitbetaling van de toegezegde expansiesteun, voldoende garanties ingebouwd zijn opdat de uitbetaalde steun niet zou worden afgewend naar buitenlandse vestigingen van de gesteunde ondernemingen.

Tabel 1 : Overzicht van de toegekende expansiesteun

(bedragen : x 1 miljoen frank)

1. Grote ondernemingen	
Jaar toekenning	Bedrag steun
1991	9.437
1992	2.645
Totaal	12.082
2. KMO's (*)	
1991	2.593
1992	3.926
Totaal	6.519
3. Totaal voor grote ondernemingen + KMO's	
1991	12.030
1992	6.571
Totaal	18.601

(*) Inclusief een bedrag aan steun, à posteriori toe te kennen ingevolge bewezen meertewerkstelling.

Tabel 2 : Overzicht van de uitbetaalde expansiesteun

(bedragen x 1 frank)

1. Grote ondernemingen	
Jaar toekenning	Bedrag steun
1991	7.403.930.954
1992	7.689.223.528
Totaal	15.093.154.482
2. KMO's	
1991	4.107.148.540
1992	3.822.754.567
Totaal	7.929.903.107
3. Totaal voor grote ondernemingen + KMO's	
1991	11.511.079.494
1992	11.511.978.095
Totaal	23.023.057.589

Vraag nr. 70
van 8 april 1993
van de heer L. BARBE

Technology Assessment — Budgetten

Technology Assessment (TA) kan omschreven worden als een poging om met behulp van een wetenschappelijk methodologie de maatschappelijke implicaties van technologische ontwikkelingen te "voorspellen" en zodoende zelfs te onderwerpen aan een maatschappelijke controle en sturing. Op die manier kan voorkomen worden dat de maatschappij door wetenschappers en industrie voor voldongen feiten gezet wordt en kan verkregen worden dat wetenschappers en industrie meer werk maken van zaken die de maatschappij belangrijk vindt. In het buitenland geniet TA een toenemende belangstelling en bestaan er reeds verschillende TA-instellingen. In Vlaanderen zijn de Stichting Technologie Vlaanderen en de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek actief op dit vlak. In de vorige regering heeft de bevoegde minister een eerste aanzet gegeven tot TA in Vlaanderen. In de beleidsdocumenten van de huidige regering is er nauwelijks sprake van TA.

1. Wat is de visie van de minister over Technology Assessment ?
2. Welke budgetten werden de laatste 5 jaar aan TA besteed ? (Graag cijfers per jaar en per instelling.)
3. Om welke projecten ging het ?
4. Welke budgetten worden er dit jaar voor TA uitgetrokken ? Voor welke instellingen en welke projecten ?

Antwoord

1. Ik hecht een zeer groot belang aan de maatschappelijke effecten die uitgaan van nieuwe technologieën en, ruimer, de maatschappelijke effecten van de wetenschapsbeoefening in het algemeen.

Deze bezorgdheid kadert in het begrip duurzame ontwikkeling als overkoepelende strategische beleidsdoelstelling. Vanuit deze doelstelling is het belangrijk de nodige zorg te besteden aan de effecten van wetenschap en technologie op maatschappelijke aspecten zoals het leefmilieu, de ruimtelijke ordening, de voeding en de gezondheid.

Het lid zal erkennen dat de werkgelegenheid een bijzondere plaats inneemt in deze maatschappelijke aspecten.

Ik verkies als beleidsverantwoordelijke geen termen te hanteren die blijkbaar ook voor wetenschappelijke kringen een veeleer vage lading dekken, en daarom heb ik in de beleidsbrief bij de begroting economie 1992 enkele vraagtekens geplaatst bij het hanteren van het begrip technology assessment, louter om het begrip te hanteren.

Laat deze verduidelijking echter geen nieuwe onduidelijkheid in het leven roepen : wetenschappelijke vernieuwing en technologische vooruitgang zijn van essentieel belang wanneer we in een open economie als die van Vlaanderen werkgelegenheid willen in stand houden en vernieuwen.

Ik neem aan dat technologische vernieuwing op micro-economisch vlak tot een afbouw van werkgelegenheid aanleiding kan geven.

De gevolgen van een wetenschappelijke stilstand, of een gebrekkige vertaling van de resultaten van het onderzoek in productieve toepassingen zijn hoe dan ook nog méér nefast.

Dat we daar als beleidsverantwoordelijken geen idyllische verhalen over moeten ophangen, is zeer zichtbaar geworden in de landen die vroeger het Oostblok uitmaakten. Dit is onder meer het geval op het vlak van leefmilieu of werkgelegenheid.

Ik ga dus met het lid akkoord dat wetenschap en technologie maatschappelijk in de hand gehouden moeten worden, maar niet in die mate dat ze stilgelegd worden.

De Vlaamse Raad is de eerste plaats waar deze maatschappelijke dimensie van het wetenschapsbeleid en het technologiebeleid geëvalueerd kan worden. Ik sta dan ook open voor elk debat dat de Vlaamse Raad in die richting opent.

Ook binnen de Vlaamse regering moet aan de problematiek alle aandacht gegeven worden. Met dat oogmerk heeft de Vlaamse Executieve in 1985 bij besluit een adviserende Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid in het leven geroepen. Door zijn ruime samenstelling, die zowel de wetenschappelijke als de sociaal-economische kringen omvat, kan deze raad ofwel uit eigen beweging ofwel op vraag van de Vlaamse regering adviezen verstrekken over het algemene wetenschapsbeleid of bijzondere proble-

men ervan, uiteraard met inbegrip van de maatschappelijke dimensie.

Ik heb het initiatief genomen om de Vlaamse Raad voor het Wetenschapsbeleid een decretale basis te geven, zodat de raad ook ondersteunend kan werken voor het Vlaams parlement.

Een maatschappelijke discussie over wetenschap en technologie dient te vertrekken van een juist en volledig overzicht ervan. Hier heeft de Vlaamse regering in samenwerking met haar administratie baanbrekend werk verricht, bijvoorbeeld door het ontwerpen en invullen van de Iweto-databank over het wetenschappelijk technologisch onderzoek. Uiteraard leveren ook de initiatieven voor wetenschapsvoorlichting van de verschillende universiteiten hier een belangrijke bijdrage.

Ik vermeld ook de oprichting van het Vlaamse Value-adviescentrum, als onderdeel van een Europees netwerk van adviescentra. Dit adviescentrum, gesitueerd binnen de Administratie voor Programmatie van het Wetenschapsbeleid, zal in samenwerking met het IWT instaan voor de verspreiding en de exploitatie van de onderzoeksresultaten die uit EG-onderzoeksprogramma's voortvloeien. Dit centrum zal ook de nodige aandacht besteden aan de maatschappelijke effecten bij de valorisatie van onderzoeksresultaten.

De Vlaamse regering heeft in de voorbije periode een geheel van acties gericht op de bevordering van het technologisch gehalte van het Vlaamse bedrijfsleven opgestart. Daarbij werd en wordt de vraag gesteld naar de maatschappelijke aspecten hiervan.

Ik heb bij het opnemen van mijn bevoegdheid voor economie en wetenschapsbeleid de stand van de proces- en produktvernieuwing in het Vlaamse bedrijfsleven nauwkeurig laten opmeten via een groot-schalige enquête. Ik ben verheugd de resultaten van dit onderzoek, gebundeld in een publikatie, aan de leden van de Vlaamse Raad te kunnen overhandigen. Het zal de aanzet vormen voor een interessante beleidsdiscussie.

Met het oog op een goede maatschappelijke begeleiding en evaluatie van het wetenschapsbeleid gericht naar het bedrijfsleven, werd in 1985 bij decreet de Stichting Technologie Vlaanderen in het leven geroepen, binnen de schoot van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen. Vanuit de invalshoek van het bedrijfsleven, werkgevers- en werknemersorganisaties, worden belangrijke opdrachten vervuld, met name :

- informatie en documentatie bijeenbrengen ;
- het lopend onderzoek coördineren ;
- initiatieven nemen tot het uitvoeren van maatschappelijk onderzoek ;
- de onderzoeksresultaten verspreiden ;
- adviezen formuleren aan de Vlaamse regering ;
- de afgevaardigden van werkgevers en werknemers begeleiden door middel van adviezen en

informatie, wanneer zij betrokken zijn bij de invoering en het gebruik van nieuwe technologieën.

Inhoudelijk bestrijkt de werking van de stichting een zeer breed gamma aan onderwerpen.

De ruime deskundigheid van de stichting maakt het haar ook mogelijk om over de maatschappelijke aspecten van specifieke impulsprogramma's van de Vlaamse regering te adviseren. Met dat doel is de stichting direct betrokken bij de impulsprogramma's biotechnologie en milieutechnologie.

De werking van de stichting heeft reeds aanleiding gegeven tot een vijftal zeer degelijke publikaties : onderzoeksrapporten, brochures, informatiedossiers, videoprodukties en vormingspakketten.

In de subsidiëring van industrieel wetenschappelijk onderzoek door het Vlaams Instituut voor de bevordering van het Wetenschappelijk-Technologisch Onderzoek, het IWT, wordt uitdrukkelijk rekening gehouden met maatschappelijk criteria zoals de economische voordelen, maar ook ecologische en sociale aspecten. Dit is ook zo in de specifieke impulsprogramma's waarvoor telkens in een maatschappelijk luik is voorzien : biotechnologie, nieuwe materialen, milieutechnologie.

Deze aandacht voor het maatschappelijke is eveneens verwerkt in het technologisch onderzoek dat de Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek, VITO, zelf uitvoert. Laat me duidelijk stellen dat de VITO een instelling is die laboratoriumonderzoek uitvoert, en geen administratief onderzoek.

2, 3 en 4. Ik heb enige terughoudendheid om de aandacht voor het maatschappelijke inzake wetenschapsbeleid en technologisch beleid in specifieke budgetten te vatten. Deze aandacht doortrekt immers alle inspanningen die de Vlaamse regering ter zake levert.

Om toch enige zeer specifieke cijfers te verstrekken, verwijs ik naar onderstaande tabel.

Initiatief	1993	1992	1991	1990	1989
VRWB en bekendmaking wetenschappelijk onderzoek	32	28.3	7.9	8.8	8.8
Iweto	4	3.9	4	3	2.3
STV	61.8	35 ¹	60	55	50
Enquête	3.2 miljoen in 1992, tweejaarlijks te herhalen				
Specifiek maatschappelijk luik impulsprogramma's					
— biotech	51 miljoen, 1992-1995				
— nieuwe mat	67 miljoen, 1992-1994				
IWT en VITO	p.m.				

¹ In 1992 werd de eigenlijke dotatie aan de werking van de STV eenmalig tot 35 miljoen frank verlaagd, maar werden 25 miljoen frank gebruikt voor de huis-

vesting van de SERV/STV. De aanwezige financiële reserves bij de STV maakte dat dit tot geen vermindering van de activiteit aanleiding gaf.

Vraag nr. 71
van 19 april 1993
van de heer A. VERLINDEN

Handleidingen en etiketteringen van verkoopsartikelen
— Nederlandse taal

Verschillende toestellen en andere artikelen die in Vlaanderen te koop worden aangeboden bevatten een handleiding en/of een etikettering in één of meerdere vreemde talen met uitsluiting van het Nederlands. Heel wat Vlamingen die deze talen niet machtig zijn, proberen dan via familie of kennissen aan de weet te komen hoe ze de aangeschafte koopwaar moeten aanwenden. Vaak worden de voorgeschreven veiligheidsmaatregelen zelfs niet of verkeerd begrepen. Aan die voor velen ergerlijke toestand blijkt geen einde te komen, ondanks de groeiende zelfstandigheid van Vlaanderen.

1. Waarom wordt aan die toestand geen einde gemaakt op het niveau van het Gewest of van de Gemeenschap, eventueel via een decreet ?
2. Indien enkel via de EEG kan worden ingegrepen, welke maatregelen worden dan in dit verband overwogen ? Bestaan er ter zake afspraken met Nederland ?

Antwoord

De Gemeenschapsraden zijn krachtens artikel 59bis paragraaf 3 van de Grondwet bevoegd om het gebruik van de talen te regelen voor :

- a. de bestuurszaken ;
- b. het onderwijs in de door de overheid ingestelde, gesubsidieerde of erkende inrichtingen ;
- c. de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

De etikettering van verkoopsartikelen valt niet onder één van de gebieden waarbinnen de decreetgever het taalgebruik kan regelen.

De Vlaamse consument kan evenwel bescherming vinden in artikel 13 van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument (Belgisch Staatsblad van 29 augustus 1991). Dit artikel schrijft voor dat de etikettering (wat de vermeldingen betreft die dwingend voorgeschreven zijn), de gebruiksaanwijzingen en de garantiebewijzen van de produkten die op de markt gebracht worden, (ook) in het Nederlands moeten gesteld zijn. Overtreding van deze bepaling wordt gestraft met een geldboete van 250 tot 10.000 frank.

Inzake het taalgebruik bij de etikettering van levensmiddelen bepaalt de huidige EG-richtlijn 79/112 in artikel 14 dat alle verplichte vermeldingen in

een voor de koper gemakkelijk te begrijpen taal dienen te worden gesteld, tenzij hij door andere maatregelen werd ingelicht.

Andere Europese richtlijnen inzake de etikettering van de produkten zijn strenger en schrijven voor dat de nationale taal of talen van het land waar de produkten in de handel worden gebracht, moeten worden vermeld. Dit is bijvoorbeeld het geval voor speelgoed, geneesmiddelen, cosmetische produkten, textiel en schoeisel.

2. De Europese Commissie heeft inmiddels een voorstel tot wijziging van bovenvermelde richtlijn 79/112 doorgezonden aan de Raad. De Belgische overheid heeft er daarbij op aangedrongen om haar interpretatie van „een gemakkelijk te begrijpen taal”, namelijk dat tenminste de taal of talen van het taalgebied waar de levensmiddelen te koop gesteld worden, verplicht zouden zijn, in de richtlijn expliciet op te nemen.

Ik heb in dit verband trouwens met mijn collega van de federale regering Melchior Wathelet contact opgenomen om mijn steun toe te zeggen aan dit standpunt.

Ten slotte kan ik meedelen dat in de Raad van 5 april 1993 een resolutie werd aangenomen betreffende toekomstige maatregelen op het gebied van de etikettering van produkten in het belang van de consument (Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen C110, van 20 april 1993).

In deze resolutie verzoekt de Raad de Commissie zich hierover te beraden en ten laatste vóór juni 1994 geëigende voorstellen in te dienen. Voor wat het taalgebruik betreft, werd in deze resolutie gesteld dat de etikettering aan volgende eis moet voldoen : „bevattelijk, dat wil zeggen leesbaar en gemakkelijk te begrijpen voor de consument zijn”.

Vraag nr. 72
van 22 april 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Belgacom — Verklaring voorzitter Vlaamse regering

Het Laatste Nieuws van 20 april 1993 meldde dat de voorzitter van de Vlaamse regering heeft verklaard niet van een succes te kunnen spreken inzake Belgacom.

1. Kan de minister-president enige toelichting geven bij dit standpunt ?
2. Welke tekortkomingen schrijft hij Belgacom toe ?

Antwoord

Het citaat over Belgacom, waarnaar verwezen wordt, is ontleend aan een toespraak die ik op 5 april jongstleden voor het Directiecomité van het Vlaams Economisch Verbond heb gehouden.

In deze toespraak heb ik op het belang gewezen van een aangepast omgevingsbeleid, dat erop gericht moet zijn bedrijven in Vlaanderen op optimale wijze te laten groeien. Woordelijk heb ik het volgende verklaard :

„Naast het verbeteren van de “betonnen” infrastructuur wil ik ook aandacht besteden aan betere telecommunicatie.

De telecommunicatie is wellicht dé infrastructuur van de toekomst. Bedrijven wensen terecht een snelle en goede service op dit vlak. Tot nu toe worden de telecommunicatiediensten in Vlaanderen exclusief door Belgacom aangeboden. Men kan ter zake zeker niet van een succes spreken. De federale regering moet goed beseffen dat de Vlaamse regering nauwlettend de toekomst van deze voor Vlaanderen strategische sector in de gaten houdt. Voor Vlaanderen moet de telecommunicatieservice aanzienlijk verbeteren.”

Ik hoor inderdaad vaak klachten vanuit de bedrijfs wereld over de trage en gebrekkige service van Belgacom. Voor bedrijven zijn goede en snelle aansluitingen, zowel inzake telefonie als andere telecommunicatiediensten (gehuurde lijnen, ISDN, enzovoort) van levensbelang. De telecommunicatie-uitrusting bepaalt mee de competitieve voordelen van een regio in internationaal perspectief. Indien we willen dat Vlaanderen aantrekkelijk is voor buitenlandse investeerders, moet ook de telecommunicatie-infrastructuur uitstekend zijn.

Ik stel vast dat sinds een aantal jaren een verbetering in de kwaliteit van het aanbod van Belgacom is ingetreden. Ik meen dat deze verbetering onverminderd moet worden voortgezet.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 165
van 26 februari 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Spoorwegbrug over zeekanaal in Ruisbroek — Afwerking

Het tienjaren investeringsplan 1991-2000 van de NMBS voorziet in de elektrificatie van het baanvak Boom-Puurs.

De federale minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven antwoordde op een parlementaire vraag (nummer 179) dat zowel goederen- als reizigerstreinen zullen rijden op die lijn. De elektrificatie en wederindienststelling van dit baanvak is echter afhankelijk van de afwerking van de brug over het zeekanaal.

1. Wordt de afwerking van de brug over het zeekanaal in Ruisbroek opgenomen in het fysisch programma ? Zo ja, wanneer ?
2. Is er reeds in een planning voorzien ? (Aanbesteding, aanbestedingsdata, aanvang der werken, uitvoeringstermijn, opleveringsdata).
3. Zijn er naast die brug nog andere kunstwerken gepland die ten behoeve van de NMBS gerealiseerd moeten worden ?

Zo ja, welke ? Wanneer worden die werken aangevat ?

Antwoord

1. De landhoofden en de bedieningstoren van de brug zijn gebouwd. Na voltooiing van respectievelijk de elektromechanische uitrusting en van de metalen brug kunnen de landhoofden worden afgewerkt. Daarna volgen de spoorweggebonden **infrastructuurwerken** en de elektrificatiewerken.

De eerstvolgende noodzakelijke werken betreffen de elektromechanische uitrusting. De eerste fase van dit werk is opgenomen in het fysisch programma 1993 ten bedrage van 100 miljoen frank. De tweede fase wordt gepland voor 1994.

2. Het aanbestedingsdossier met betrekking tot de eerste fase van de elektromechanische uitrusting werd door mij reeds goedgekeurd. De aanbesteding mag dan ook voor het bouwverlof 1993 in het vooruitzicht worden gesteld.

Voor de uitvoering van deze eerste fase zijn 160 werkdagen gepland. Onmiddellijk daarna kan de aannemer aan wie de metaalbouwwerken reeds zijn toevertrouwd, met deze uitvoering starten (voltooiing binnen de 200 werkdagen).

Binnen de zes maand na deze voltooiing zullen de nog geplande werken inzake burgerlijke bouwkunde (100 werkdagen) en de spoorwerken beëindigd zijn en de brug afgewerkt zijn.

Gelet op de omvang van de werken kan de voltooiing verwacht worden in 1996.

3. Naast de werken voor de afwerking van de spoorbrug over het zeekanaal in Ruisbroek zal ook nog worden voorzien in de afwerking van de Spoorbrug in Landegem over het Schipdonkkanaal.

Vraag nr. 183 van 8 maart 1993 van de heer J. DE MEYER

Verkeersveiligheid N 70 in Sint-Niklaas — Maatregelen

De N 70 is één van de gevaarlijke wegen in het arrondissement Sint-Niklaas. Op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Sint-Niklaas, Lokeren hadden op de N 70 in 1992 199 ongevallen plaats. Het aantal slachtoffers bedroeg in 1991 : 12 doden, 59 zwaargewonden, 224 lichtgewonden.

De volgende categorieën weggebruikers waren betrokken bij ongevallen :

- voetgangers :	4
— fietsers :	29
— bromfiets A :	21
— bromfiets B :	16
— personenwagens :	rest.

(bron NIS)

Zowel wat veiligheid en herinrichting van kruispunten

als onderhoud en herstel van fietspaden betreft, verdient deze gewestweg bijzondere aandacht.

1. Wat zijn de geplande werken ? Wanneer heeft de aanbesteding plaats en de start van de werken ? Wat is de kostprijs ?
2. Welke werken zijn er specifiek gepland voor de verbetering van de fietspaden op deze belangrijke invalsweg naar bovenvermelde steden en gemeenten die veelvuldig door scholieren wordt gebruikt ?
3. Kan de minister verder laten onderzoeken hoe de verkeersveiligheid voor de fietsers langs deze gewestweg beter kan worden gewaarborgd ?

Antwoord

1. Geplande werken

a. N 70 in Lokeren — km 20.000 — km 21.000
Herstellen fietspaden
— raming : 14 miljoen frank
— aanbesteding is gepland voor najaar 1993

b. N 70 in Lokeren
Kruispunt Paepestraat en Eksaardebaan
Herinrichting
— de herinrichting is gepland voor augustus-september 1993
— raming : 2,5 miljoen frank

2. Geplande werken aan fietspaden

a. cf. 1.a.

b. Door het aanpassen van markeringen werden in de vorige jaren reeds een aantal verbeteringen aangebracht aan de fietspaden. Op dit ogenblik ligt de herindeling van het dwarsprofiel van de gewestweg, waarbij het aantal rijstroken wordt verminderd, nog ter studie, voor die wegvakken waar nog 3 of 4 rijstroken zijn. Deze aanpassingen zullen door markeringen worden verwezenlijkt.

3. Verbetering voor de veiligheid van de fietsers

Zowel voor de gemeente Beveren als de stad Sint-Niklaas wordt gedacht aan een totale herinrichting van de doortochten. Deze fysische herinrichting zal uiteraard resulteren in een grotere veiligheid voor de zwakke weggebruikers. De herinrichting van deze doortochten is nog niet concreet op een programma opgenomen.

Vraag nr. 204 van 30 maart 1993 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Spoorbrug over zeekanaal Brussel-Rupel in Ruisbroek — Afwerking

In antwoord op mijn vraag nummer 16 van 3 november 1992 over de afwerking van de bouw van de nieuwe spoorbrug over het kanaal Brussel-Rupel in Ruisbroek (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 7 van 8 februari 1993, blz. 332) deelde de minister

mij mee dat op de begroting 1993 een krediet van 100 miljoen frank werd ingeschreven om een eerste fase uit te voeren. De tweede fase wordt gepland voor 1994.

1. Kan de minister mij meedelen of de tweede fase meteen ook de laatste is ?
2. Wanneer worden de werken van de eerste fase effectief aangevat ?
3. Wanneer zal de laatste fase worden afgewerkt ?
4. Is er al enig overleg gepleegd met de NMBS ? Hoe komt het overigens dat de NMBS nog niet op de hoogte is van de datum voor de beëindiging van de werken ?

Antwoord

Met de eerste fase wordt bedoeld de eerste fase van de elektromechanische uitrusting van de spoorwegbrug over het zeekanaal Brussel-Rupel in Ruisbroek (cf. mijn antwoord op de vraag nummer 16 van 3 november 1992).

De tweede fase, gepland voor 1994, omvat alle resterende werken van de elektromechanische uitrusting.

Het aanbestedingsdossier voor de eerste fase werd door mij goedgekeurd. De aanbesteding is gepland voor het bouwverlof 1993.

De afwerking van het project vereist een vlot verloop van de op elkaar afgestemde uitvoeringen, met name :

- de eerste fase van de elektromechanische uitrusting (160 werkdagen) ;
- de onmiddellijke daaropvolgende metaalbouwwerken waaronder het brugdek (200 werkdagen) die reeds aan de aannemer zijn toegewezen ;
- de tweede fase van de elektromechanische uitrusting (160 werkdagen) die weliswaar kan starten onafhankelijk van beide voornoemde werken en dus in het geheel van de uitvoering, geen invloed heeft op de timing ;
- de onmiddellijk op de voltooiing van de metaalbouwwerken volgende afwerking van de landhoofden (100 werkdagen) en de spoorweggebonden infrastructuurwerken. Voor beide werken samen wordt de termijn op zes maand geschat.

Met de NMBS werd wel degelijk tijdig overleg gepleegd. Mijn administratie staat in voor de coördinatie.

Gelet op de thans genomen beslissing ten aanzien van de aanbesteding van de elektromechanica, kan nu een precieze timing voor de afwerking van het project worden opgesteld. Gezien de omvang van de werken is de beëindiging van de werken in 1996 te verwachten.

Vraag nr. 206 van 30 maart 1993 van de heer J. PEETERS

Gemeentelijke opcentiemen — Milieuheffing intercommunale stortplaatsen

In de ministeriële omzendbrief van 11 december 1991 “betreffende de heffing van gemeentelijke opcentiemen op de milieuheffingen en de belasting op de stortplaatsen” (BA-G-91/20) wordt de gemeenten de mogelijkheid gegeven opcentiemen te heffen op de milieuheffingen die de OVAM int voor rekening van het Vlaamse Gewest. De stortplaatsen van de intercommunales vallen ook onder de regeling van de milieuheffingen. De OVAM stelt nu echter dat de intercommunales vrijgesteld worden van de gemeentelijke opcentiemen, zich daarbij beroepend op artikel 26 van de wet van 22 december 1986 betreffende de intercommunales : “onverminderd de bestaande wetsbepalingen zijn de intercommunales vrijgesteld van alle belastingen ten gunste van de Staat, evenals van alle belastingen ingevoerd door de provincies, de gemeenten of enig ander publiekrechtelijk persoon.”

Volgens OVAM vrijwaart dit artikel 26 de intercommunale stortplaatsen dus wel van de gemeentelijke opcentiemen, maar niet van de hoofdbelasting, zijnde de milieuheffing zelf.

Is de interpretatie van OVAM correct ? Kunnen ook intercommunale stortplaatsen onderworpen worden aan de gemeentelijke opcentiemen of is dit enkel mogelijk voor private storten ?

Antwoord

De gemeentelijke opcentiemen op de milieuheffing kunnen niet geheven worden ten laste van intercommunales. De gemeentelijke opcentiemen zijn wel degelijk gemeentelijke belastingen waarvoor de gemeenteraad uitdrukkelijk een besluit moet treffen. Zij worden, wat de inning en de modaliteiten betreft, weliswaar gekoppeld aan de hoofdbelasting.

Artikel 26 van de wet van 26 december 1986 betreffende de intercommunales stelt de intercommunales inderdaad vrij van alle belastingen ten gunste van onder meer de provincies en de gemeenten.

Ik zal binnenkort een omzendbrief uitvaardigen die deze verduidelijkingen zal bevatten.

Vraag nr. 208 van 1 april 1993 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Gemengde studiecommissie Decentralisatie — Gegevens

Bij beslissing van de Vlaamse regering van 3 oktober 1990 en van 14 november 1990 werd er een gemengde studiecommissie Decentralisatie opgericht en samengesteld.

Kan de minister mij mededelen :

1. wat de opdracht is van de commissie ;
2. hoe dikwijls de studiecmissie al vergaderde ;
3. welke studies en rapporten er reeds werden afgeleverd ;
4. tegen wanneer het eindrapport van de werkzaamheden wordt gepland ;
5. hoe de studiegroep is samengesteld ?

Antwoord

De Vlaamse Executieve heeft inderdaad op 3 oktober 1990 en 14 november 1990 de gemengde studiecmissie Decentralisatie opgericht en samengesteld.

Deze gemengde studiecmissie ressorteerde evenwel onder de heer G. Geens, toenmalig voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Ik stel bijgevolg voor dat het lid zijn vraag richt aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 210 van 2 april 1993 van de heer H. VAN DIENDEREN

Woonzones bedreigd door vrachtwagens — Maatregelen

De leefbaarheid en veiligheid van woonzones wordt meer en meer bedreigd door vrachtwagens. Zij gebruiken sluiptwegen, worden in woonstraten geparkeerd, vertrekken zelfs 's nachts met veel stank en lawaai, veroorzaken ongevallen enzovoort.

Wat is het beleid van de minister in deze kwestie ?

Over welke middelen beschikken de gemeenten en de minister om dit probleem op te lossen en de vrachtwagens buiten de woonzones te houden ?

Neemt de minister initiatieven opdat de gemeenten meer gebruik zouden maken van de bestaande mogelijkheden ? Bereidt de minister nieuwe mogelijkheden voor ?

Antwoord

- 1 De verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid in woonzones krijgen reeds geruime tijd een bijzondere aandacht vanwege de beleidsinstanties.

Er dient in de eerste plaats te worden gewezen op het nog steeds aan de gang zijnde programma der leefbare doortochten, waarbij ernaar wordt gestreefd om door een fysieke herinrichting en aanvullende ondersteunende maatregelen het gedrag van de gemotoriseerde weggebruiker en van de zwakke weggebruikers in gunstige zin te beïnvloeden. Het beleid betreffende de vermelde problematiek is dan ook van ruimtelijke en structurele aard, met de bedoeling de weg en omgeving aan te passen aan het gewenste rij- en leefgedrag.

2. De beheersing van de problematiek van het vrachtwagenverkeer dient ook in dit kader te worden gezien. Ook het vrachtwagenverkeer heeft principieel nood aan verplaatsingsmogelijkheden.

Het gebruik van het wegennet door het vrachtverkeer kan niet verhinderd of verboden worden zonder dat er alternatieven geboden worden. Rekening houdend met dit principe kunnen evenwel alternatieven en/of beperkende maatregelen worden uitgewerkt.

Om woonzones te vrijwaren van doorgaand verkeer kan worden overgegaan tot de aanleg van omleidingen. Bij ontstentenis daarvan beschikt de wegbeheerder over de mogelijkheid om de doorgang te verbieden bij middel van verkeersborden, al dan niet met tonnagebeperking en/of uitzondering voor het plaatselijk verkeer. Wel moet dan in alternatieven voor het vrachtwagenverkeer worden voorzien.

Het verkeersreglement artikel 27.5.2. voorziet in een beperking van het langdurig parkeren van vrachtwagens in de bebouwde kom, juist met de bedoeling de woonzones te ontlasten van nodeloze hinder. De toepassing van dit artikel bracht praktische moeilijkheden met zich mee.

Hiertoe werd vroeger reeds aan de administratie de opdracht gegeven om in overleg met de gemeenten praktische oplossingen aan te reiken. Als ideale parkeerplaats voor het zwaar verkeer werden industriële KMO-zones voorgesteld, gezien het overgrote deel der gemeenten over dergelijke zone(s) beschikken.

Steeds in het verkeersreglement worden de nodige bepalingen opgenomen waaraan de voertuigen zelf moeten voldoen om zich veilig in het verkeer te bewegen. Ook voor het uitzonderlijk vervoer en voor vervoer van gevaarlijke goederen zijn bijzondere schikkingen bepaald. Voor de plaatsing zelf voorziet het verkeersreglement in specifieke maatregelen voor het zwaar verkeer betreffende snelheid, inhalen enzovoort.

3. Zoals hierboven vermeld hebben de wegbeheerders en de wetgever zelf reeds talrijke maatregelen genomen of ter beschikking om het aangehaalde probleem te verlichten. Mogelijk zal de toekomst uitwijzen of nieuwe bijkomende maatregelen noodzakelijk zullen zijn.

Verder moet er ook over gewaakt worden dat men het vrachtverkeer het leven niet nutteloos moeilijk maakt, wegens de negatieve economische gevolgen die dit zou veroorzaken.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 145 van 19 april 1993 van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Schaalvergroting hoger onderwijs — HOKT-SP

Eenzijds is in de schaalvergroting van het hoger onderwijs nergens sprake van het HOKT-SP, anderzijds

brengt het geplande decreet op het volwassenenonderwijs hierover weinig soelaas. Nochtans neemt de nood aan continue vorming nog steeds toe.

Mag ik van de minister vernemen :

1. hoeveel cursisten HOKT-SP volgen, verspreid over netten en afdelingen ;
2. wat de budgettaire impact daarvan is ;
3. wat de minister beoogt met het HOKT-SP ?

Antwoord

De gegevens waarop de eerste twee vragen betrekking hebben, zullen, gelet op de statistische omvang ervan, rechtstreeks aan het lid bezorgd worden, zodra ze door mijn administratie verwerkt zijn.

Zoals het lid stelt, neemt ook op het niveau van het hoger onderwijs de nood aan permanente vorming nog steeds verder toe, zowel voor wat de basisopleidingen betreft, die in het hoger onderwijs voor sociale promotie in een tweedekans-functie voorzien, als voor de voortgezette opleidingen. Het hogeschooldecreet van 23 oktober 1991 voorziet in voortgezette en aanvullende opleidingen, te organiseren door de hogescholen zelf. Mede in het licht van de herstructurering van het hoger onderwijs en de schaalvergroting naar hogescholen, vervat in mijn beleidsnota in verband met het hoger onderwijs, goedgekeurd door de Vlaamse regering op 12 december 1992, is het evident dat dit aanbod toevertrouwd wordt aan de hogescholen.

Deze principiële logica zou impliceren dat het hoger onderwijs korte type voor sociale promotie in de enge betekenis die men er vandaag aan geeft, zou ophouden te bestaan. De bestaande scholen in het hoger onderwijs voor sociale promotie zouden moeten meegenomen worden in de operatie van schaalvergroting.

Nadere analyse van het hoger onderwijs voor sociale promotie in het kader van de voorbereiding van de herstructurering van het volwassenenonderwijs en gesprekken met verantwoordelijken uit de sector zelf hebben mij overtuigd dat deze strikte logica, die ik principieel niet verlaat, niet in al zijn consequenties kan worden doorgetrokken. Meer bepaald kan worden gevreesd dat de toekomstige hogescholen weinig belangstelling zullen vertonen voor deeltijdse opleidingen, die in een reële tweedekans-functie voorzien. Ik meen dat er naar formules van samenwerking moet worden gezocht, waarbij hogescholen en centra voor volwassenenonderwijs gezamenlijk verantwoordelijk worden voor deze opleidingen. Onderzocht wordt of hiervoor aan vormen van uitbesteding door de hogescholen naar centra voor volwassenenonderwijs kan worden gedacht. Voor de voortgezette deeltijdse opleidingen zie ik minder problemen, zodat deze wel zonder voorbehoud naar de hogescholen kunnen worden overgeheveld. Andere opleidingen ten slotte in het huidige hoger onderwijs voor sociale promotie kunnen, los van het hoger onderwijs, een plaats krijgen in de toekomstige structuur van het volwassenenonderwijs.

Een en ander zal nader ingevuld worden in de nota betreffende de herstructurering van het volwassenenonderwijs, die ik binnenkort ter goedkeuring aan de Vlaamse regering zal voorleggen.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 50
van 20 april 1993
van de heer E. BALDEWIJNS

Kinderdagverblijven — Capaciteitsuitbreiding

Volgens de regeringsverklaring zouden er in 1993 1.500 bijkomende plaatsen voor kinderopvang worden gerealiseerd. Dat zou worden bereikt door enerzijds een verhoging van de dotatie van de Vlaamse Gemeenschap met 90,4 miljoen aan Kind en Gezin en anderzijds door een verhoging van de ouderbijdragen met 6 percent.

Kan de minister mij mededelen :

1. hoever het staat met deze capaciteitsuitbreiding ;
2. welke opvangcentra bijkomend personeel kregen toegewezen ;
3. aan welke opvangcentra een uitbreiding werd toegestaan ?

Antwoord

Ter zake kan ik mededelen dat in 1993 reeds beslissingen werden genomen voor 1.559 plaatsen : 1.530 (theoretisch bepaald) in de sector van de diensten, 29 in de sector van de kinderdagverblijven. Voor de diensten voor opvanggezinnen hebben de beslissingen een personeelsuitbreiding van 14,5 voltijdse equivalenten maatschappelijk assistent(e) of sociaal verpleegkundige tot gevolg. In kinderdagverblijven is er een personeelsimpact van 2/4 prestatie maatschappelijk assistent(e) of sociaal verpleegkundige, 4/4 gegradueerd verpleegkundige en 4 2/4 prestaties kinderverzorgsters.

Bijgaande lijst bevat een detailoverzicht van de plaatsenimpact per voorziening.

Overzicht van reeds genomen beslissingen voor 1993

1. Diensten voor opvanggezinnen

Nieuwe erkenningen	Capaciteit (= opvanggezinnen)	Aantal plaatsen (cap.x3)
— Gent (VZW)	15	45
— Brussel (Vlaamse Gemeenschapcommissie)	10	30
— Tongeren	15	45
— Zandhoven (LB)	20	60
— Galmaarden (LB)	10	30
— Steenokkerzeel (LB)	7	21
— Zemst (OCMW)	15	45
— Alken — Borgloon (VZW)	10	30
— Bilzen (LB)	20	60
— Genk (VZW)	20	60
— Gingelom-Nieuwerkerken-Sint-Truiden (LB)	7	21

Nieuwe erkenningen	Capaciteit (= opvang- gezinnen)	Aantal plaat- sen (cap. x 3)
— Maaseik (LB)	20	60
— Meeuwen (LB)	10	30
— Aalter-Lovendegem- Nevele-Zomergem (LB)	10	30
— Berlare-Lede-Wichelen (LB)	8	24
— Dendermonde (Gemeentebestuur)	20	60
— Gent (BGJG)	8	24
— Alveringem-Houthulst- Kortemark-Lo-Reninge (LB)	8	24
— Anzegem-Deerlijk- Waregem (LB)	7	21
— Ardooie-Ingelmunster- Izegem-Lichtervelde (KAV)	8	24
— Damme (LB)	7	21
— Hooglede-Staden (LB)	8	24
— Ichtegem-Oudenburg (LB)	15	45
— Meulebeke-Pittem- Ruislede-Tielt (LB)	8	24
— Roeselare (OCMW)	7	21
Capaciteitsuitbreidingen		
Antwerpen-Wilrijk (VZW)	20	60
Antwerpen-Deurne (KAV)	8	24
Beerse (LB)	10	30
Boechout (VZW)	20	60
Boom (VZW)	20	60
Brecht (KAV)	8	24
Dessel-Retie (LB)	8	24
Duffel-Lier (LB)	15	45
Essen (VZW)	8	24
Hoogstraten (LB)	10	30
Kasterlee (LB)	10	30
Malle (LB)	10	30
Mol (LB)	10	30
Mortsel(Gemeentebe- stuur)	20	60
Ranst (LB)	10	30
Turnhout (LB)	10	30
Westerlo (LB)	20	60
<hr/>		
Totaal plaatsen	510	1.530

II. Kinderdagverblijven

Nieuwe erkenningen	Aantal plaatsen
— Hoogstraten (VZW)	23
Capaciteitsuitbreidingen	
— Wilsele (VZW)	4
— Wolvertem (VZW)	2
Totaal plaatsen	29

**Vraag nr. 51
van 23 april 1993
van de heer J. VANDE LANOTTE**

Kinderopvang — Uitbreiding

Verscheidene diensten voor opvanggezinnen hebben een uitbreiding aangevraagd.

In 1992 werden de akkoorden voor uitbreiding niet gegeven omdat een nieuwe beheerraad van Kind en Gezin zou worden samengesteld. Blijkbaar zitten heel wat kinderopvangdossiers weer in de koelkast omdat het financiële complicaties geeft om capaciteitsuitbreidingen toe te staan.

In de regeringsverklaringen en ministeriële rondschrijvens over de 1.500 bijkomende plaatsen in de kinderopvang wordt gesproken over verhoging van dotaties en over de mogelijkheid om een snellere capaciteitsuitbreiding te verkrijgen. De realiteit wijst echter het tegendeel uit.

Graag had ik daarom van de minister vernomen of er ter zake een oplossing gevonden kan worden voor het kinderopvangprobleem.

Antwoord

In de allereerste plaats kunnen we melden dat de aangekondigde 1.500 bijkomende plaatsen voor 1993 nu reeds gerealiseerd zijn.

Concreet werden reeds beslissingen genomen voor 1.559 plaatsen : 1.530 (theoretisch bepaald) in de sector van de diensten, 29 in de sector van de kinderdagverblijven.

Uit deze cijfers kan worden vastgesteld dat de uitbreiding van het dagopvangaanbod ook in 1993 verder evolueert, vooral in de sector van de Diensten voor Opvanggezinnen, het eerste aandachtspunt van de vraag.

Bovendien is het inderdaad zo dat de vroeger geldende ontvankelijkheidsvereiste om een uitbreiding te kunnen krijgen voor de diensten, per 1 januari 1993 weggevallen is zodat, zuiver juridisch, een snellere uitbreidingsbeslissing mogelijk is.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 74
van 28 april 1993
van de heer L. STANDAERT

Vlaanderen-Europa 2002 — Ronde langs provinciehoofdsteden

Naar aanleiding van de Ronde van Vlaanderen — 2002 is de minister vergezeld van een aantal andere ministers neergestreken in de verschillende provinciehoofdsteden om de burger te woord te staan.

1. Bij mijn bezoek aan de Gentse etappe had ik de indruk weinig modale burgers tegen het lijf te lopen. Het geheel deed me veeleer denken aan een politieke (nieuwjaars)receptie. De daar aanwezige burger was politiek gemandateerd of afkomstig uit vakbond- en ziekenfondsmilieu, politiek gekleurde randorganisaties enzovoort. Wat waren de criteria om een uitnodiging te krijgen? Werden er ook effectief modale burgers (i.e. zonder lidmaatschapskaart bij een of andere politiek getinte organisatie) uitgenodigd of moesten laatstgenoemden het stellen met de TV-show?
2. Wat was het totale prijskaartje (receptie, infrastructuur, publiciteit, organisatie enzovoort) voor de diverse evenementen?

Vraag nr. 76
van 28 april 1993
van de heer M. CAPOEN

Structuurplan Vlaanderen — Ruimtelijke ordening versus tewerkstelling

Op 5 april 1993 was de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, te gast bij het directiecomité van het VEV. Daarbij werd onder meer van gedachten gewisseld over ruimtelijke ordening. Luidens de verslaggeving daarover (Snelbericht VEV van 15 april 1993) is het "in een periode van hoge werkloosheid voor de minister-president absurd dat men nieuwe jobs laat varen omwille van onredelijk puritanisme inzake ruimtelijke ordening".

De minister-president zou zich hebben voorgenomen om in het Structuurplan Vlaanderen, dat momenteel in voorbereiding is, de behoeften van het bedrijfsleven sterk aan bod te laten komen. Bij dergelijke principiële stellingnames kunnen uiteraard nogal wat vragen worden gesteld.

1. Betekent deze stellingname dat de stedenbouwkundige regels met soepelheid moeten worden toegepast, of zelfs dat men het met die regels niet te nauw moet nemen zodra arbeidsscheppende activiteiten worden gepland in zones die daar eigenlijk niet of niet helemaal geschikt voor zijn?
2. Op welke wijze kan de minister-president in het Structuurplan Vlaanderen zijn inzichten doordrukken? Bestaat er een georganiseerd overleg waar andere ministers dan deze bevoegd voor ruimtelijke ordening, hun desiderata kunnen formuleren en/of doordrukken? Wordt dergelijk overleg gepland voor de toekomst, zo ja, voor wanneer?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 77
van 30 april 1993
van de heer M. MAERTENS

Overheidspublicaties ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Gebruik van kringlooppapier

Onlangs ontvingen de leden van de Vlaamse Raad vanwege de administratie Kanselarij en Voorlichting de catalogus Overheidspublicaties van de Vlaamse Overheid, daterend van 1 september 1992, depotnummer D/1993/3241/1. Daarin wordt niet aangeduid welke publicaties op kringloop- of niet-chloorgebleekt papier zijn gedrukt. Nochtans heeft op 28 januari 1993, op initiatief van OVAM, een overleg plaatsgevonden met alle Vlaamse administraties inzake "milieubewust papiergebruik op kantoor", waarbij werd beslist via onder meer omzendbrieven en informatievergadering het alternatief papiergebruik aan te moedigen.

1. Hoe groot is het aandeel van de overheidspublicaties op gerecycleerd en niet-chloorgebleekt papier?
2. Welke maatregelen laat de minister door zijn administratie nemen om het aandeel van deze laatste twee soorten papier op te drijven, en tot welk percentage van het totale gebruik?
3. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de selectieve ophaling van papier door zijn diensten te bevorderen?
4. Vanaf welke datum worden de specificaties voor papier in de bestekken van zijn diensten zo aangepast, dat het gebruik van gerecycleerd of niet-chloorgebleekt papier erin wordt opgenomen?

T. KEICHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 219
van 19 april 1993
van de heer G. CARDOEN

Werken gewestweg 25.5 (Ninove-Edingen) — Voortzetting op Oostvlaams grondgebied

Op de gewestweg 255 (Ninove-Edingen) wordt tot grote voldoening van het gemeentebestuur van Galmaarden en de bevolking in het algemeen, een dubbelrichtingsfietspad aangelegd.

Dit is ongetwijfeld een ingrijpende maatregel die de veiligheid van de zwakke weggebruiker evenals van de autobestuurder dient. De werken die onder de leiding van de directie Vlaams-Brabant gestalte krijgen, eindigen spijtig genoeg op de provinciegrens Vollezele-Denderwindeke (Ninove). Vanaf het grondgebied Denderwindeke kunnen de fietsers dus niets anders dan gebruikmaken van een aanliggend en bijzonder gevaarlijk fietspad.

De gewestweg 255 is ook op de strook Oost-Vlaanderen (Vollezele-Ninove) een druk bereden baan die niet van gevaar ontbloomt is.

Bestaat er op het stuk van wegverbetering of herstructurering tussen de provinciale directies enig overleg om gelijklopende, nuttige infrastructuurwerken voor wegen die de provinciegrens overschrijden, niet te stoppen aan de provinciegrens? Zo nee, waarom niet en acht de minister dat niet nuttig?

Tegen wanneer mag men op het grondgebied Denderwindeke-Ninove hopen op een verhoogd fietspad?

Vraag nr. 220
van 19 april 1993
van de heer D. RAMOUDT

Rotondes met voorrang — Gegevens

In 1990 lanceerde de voorganger van de minister het plan om in de loop der jaren de gevaarlijke kruispunten met stoplichten zoveel mogelijk te vervangen door rotondes met voorrang voor het verkeer dat op de rotonde rijdt. De rotonde op het einde van de A 10 in Oostende is hiermee evenwel in strijd.

Het nut van dergelijke kruispunten is reeds sedert jaar en dag bewezen in het Verenigd Koninkrijk. Eén der voorwaarden is dat het verkeer op de rotonde voorrang heeft.

Graag had ik dan ook van de minister vernomen hoeveel en op welke plaatsen er in West-Vlaanderen rotondes werden aangelegd ter vervanging van de gevaarlijke kruispunten met stoplichten.

Zoals reeds gesteld is de rotonde op het einde van de A 10 in strijd met de geldende voorrangregel. Waarom wordt die daar niet toegepast?

Hoeveel rotondes is de minister nog van plan aan te leggen en op welke plaatsen?

Vraag nr. 221
van 20 april 1993
van de heer X. BUISSERET

Personeel vroegere n.v. Zeekanaal — Voorstel tot oprichting parastatale B

Onder druk van de vakbonden werd er definitief afgezien van het plan om de 161 personeelsleden van de vroegere n.v. Zeekanaal over te hevelen naar de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen. Er werd voorgesteld om een parastatale B op te richten die het kanaal Brussel-Schelde en een aantal kleinere waterwegen moet beheren.

Wat is het loonverschil van het personeel dat zal worden ondergebracht in het nieuwe stelsel, vergeleken met het personeel van de administratie Waterinfrastructuur en Zeewezen, dat hetzelfde werk doet?

Welke andere voordelen krijgt het personeel (premies, verlofvergoeding, bevordering, enzovoort)?

Welke meerwaarde zal dit meebrengen voor het Vlaamse Gewest?

Vraag nr. 223
van 21 april 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Groen langs autowegen — Kosten

Een aantal maanden geleden stelde ik de minister een schriftelijke parlementaire vraag omtrent de zogenaamde zwarte punten in Vlaams-Brabant. Ik drong ook bij de minister aan om maatregelen te nemen voor een grotere verkeersveiligheid.

Graag zou ik vernemen wat het jaarlijks bedrag is van de aanleg en het onderhoud van parken langs onze autowegen.

(Graag een indeling per provincie.)

Vraag nr. 225
van 21 april 1993
van de heer F. VAN VAERENBERGH

Borden met grensaanduiding Vlaanderen — Vernietiging

Enkele jaren geleden werd Vlaanderen zichtbaar afgebakend. Langs de grote invalswegen liet de toenmalige Vlaamse minister van Openbare Werken, Johan Sauvens, borden plaatsen waarop de officiële Vlaamse Leeuw staat afgebeeld met daaronder het opschrift Vlaanderen.

Van bij het begin werden dergelijke borden in de Druivenstreek met verf bespoten of zwaar beschadigd. Het bord langs de grote ring rond Brussel, tussen Waterloo en Groenendaal, heeft er slechts enkele maanden gestaan. Het werd nooit vervangen.

Eind februari 1993 werd het bord langs de E 411 op de grens rond Rozieren en Overijse door onbekenden neergehaald.

Kan de minister mij mededelen :

1. of hij op de hoogte is van dit vandalisme in de Druivenstreek ;
2. of de politiediensten hieromtrent een proces-verbaal hebben opgemaakt ? Zo ja, wanneer gebeurde dit ? Is er al enig spoor wie de daders zijn ;
3. of hij van plan is om de beschadigde borden te herstellen, te vernieuwen of opnieuw te plaatsen ;
4. wat de kostprijs is voor dergelijke borden ?

Vraag nr. 230
van 22 april 1993
van de heer G. ANNEMANS

Verkeerslichten Kapelsesteenweg in Brasschaat — Stand van zaken

Wanneer is de plaatsing van verkeerslichten gepland op de Kapelsesteenweg te Brasschaat ter hoogte van de Floris Verbraekenlei, waar de uitrit van de Delhaisupermarkt een ernstig veiligheidsprobleem stelt ?

Naar verluidt zou de supermarkt bereid zijn om alle kosten voor deze verkeerslichten te voldoen.

Vraag nr. 231
van 22 april 1993
van de heer G. ANNEMANS

Verkeerslichten Miksebaan in Brasschaat — Stand van zaken

Wat is de stand van het dossier van de verkeerslichten aan het T-stuk Miksebaan-Door Verstraetenlei in Brasschaat ? Hier wordt minstens 1 maal per jaar een kind doodgereden. Wat is de uiterlijke datum waarop de plaatsing van verkeerslichten beslist wordt ?

Vraag nr. 232
van 22 april 1993
van de heer L. APPELTANS

Albertkanaal — Watercaptatie door bedrijven

Zoals bekend gebruikt het bedrijf Tessenderlo Chemie-Limburgse Vinylmaatschappij voor haar vestigingen in Tessenderlo en Ham grote hoeveelheden water, voornamelijk oppervlaktewater uit het Albertkanaal.

1. Hoeveel kanaalwater wordt door dat bedrijf dagelijks gebruikt ?
2. Heeft het bedrijf hiervoor, in het kader van het besluit van de Vlaamse Executieve betreffende het verlenen van vergunningen voor het capteren van water uit bevaarbare waterlopen van 3 mei 1991, de nodige vergunningen aangevraagd en verkregen ?

3. Betaalt het bedrijf de verschuldigde bedragen zoals vastgesteld in het besluit ?
4. Welke andere bedrijven gebruiken oppervlaktewater uit het Albertkanaal ?
5. Kan de minister ook voor deze bedrijven de eerder gestelde vragen beantwoorden ?

Vraag nr. 234
van 23 april 1993
van de heer M. CAPOEN

Gemeentelijk bouwbeleid — Inzage of afschrift van vergunningen

Na alle inspanningen ten bate van de openbaarheid van bestuur blijven in tal van gemeenten deuren en kasten dicht. Een gevoelig domein waarover node inlichtingen worden verstrekt door de gemeentebesturen is het bouwbeleid. Omdat het bouwbeleid voornamelijk tot de bevoegdheid van het college van burgemeester en schepenen behoort, met de beslotenheid van dien, wordt aan de minister gevraagd thans duidelijk te bepalen welke mogelijkheden tot inzage of afschrift er bestaan wat verkavelings- en bouwvergunningen betreft.

1. Kan er een algemene samenvattende omschrijving worden gegeven van het recht tot inzage of afschrift wat verkavelings- en bouwvergunningen betreft, uit te reiken door de gemeenten ?
2. Hebben gemeenteraadsleden het recht tot inzage of afschrift van de afgegeven verkavelings- en bouwvergunningen ?
3. Idem wat de door het college van burgemeester en schepenen verrichte adviezen over verkavelings- en bouwvragen betreft ?
4. Idem wat de aanvragen zelf voor een bouw- of verkavelingsvergunning betreft, derhalve voor het ogenblik waarop het college van burgemeester en schepenen een uitdrukkelijke beslissing of advies daarover heeft genomen ?
5. Wat is het antwoord op bovenstaande vragen wat de inwoners van de gemeente, niet-gemeenteraadsleden betreft ?
6. Idem wat de inwoners van de gemeente betreft, die als aanpalende eigenaars of anderszins een belang hebben bij de betreffende bouw- en verkavelingsaanvragen ?
7. Idem wat inwoners betreft die lid zijn van de officiële gemeentelijke adviesraad voor leefmilieu ?
8. Idem voor de inwoners van de gemeente die aantonen werkend lid te zijn van een milieuvereniging ?

Vraag nr. 235
van 23 april 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Duinen langs de middenkust — Verdedigingswerken

In de tweede helft van de maand februari dit jaar heeft

een zware noordwestenstorm weer lelijk huisgehouden aan onze Belgische kust. Vooral Knokke, De Panne en Vosseslag tussen Bredene en De Haan kregen het hard te verduren. Vooral op deze laatste plaats vormt de erosie een ernstig probleem.

Naar verluidt werkt de Dienst der Kusthavens aan een plan dat de kustverdediging op termijn kan waarborgen. Naast de dringende maatregelen die jaarlijks gebeuren moet inderdaad gewerkt worden aan meer structurele ingrepen.

Mag ik van de minister vernemen welke sanerings- en beveiligingswerken op korte of middellange termijn op het getouw staan ?

Vraag nr. 237
van 23 april 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Verbinding Kennedyrotonde-De Bolle in Oostende — Stand van zaken

Zolang de verbinding tussen de autosnelweg (Kennedyrotonde) en de Koninklijke Baan (De Bolle) niet is gerealiseerd, vormt de weg langs de handelsdokken, voorbij de vroegere werf van Beliard en onder de spoorweg, de kortste verbinding voor de (lokale ?) weggebruikers.

Vooraf voor de fietsers is het een noodzakelijke verkorting van de weg naar school of naar het werk, ondanks het drukke verkeer van vrachtwagens en ander verkeer.

Bij elke fikse regenbui staat het tunneltje (vrije hoogte, 2,55 m) onder de spoorweg in de Camerlinksstraat steevast onder water. Dit zou het gevolg zijn van het feit dat het water in de nabijgelegen handelsdokken hoger staat dan het niveau van het tunneltje. En hiervoor zou het Bestuur der Kust verantwoordelijk zijn, omdat de sluizen niet meer bediend worden.

Dat alles wijst aan dat de directe nieuwe verbinding tussen Kennedyrotonde en De Bolle meer dan noodzakelijk is.

Hoever staat het met de plannen ? Werden de contacten met de NMBS tot een goed einde gebracht ? Welke maatregelen worden uitgewerkt voor een voorlopige oplossing betreffende de wateroverlast ?

Vraag nr. 239
van 23 april 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Bouw nieuwe Rattevallebrug in Middelkerke — Planning

Sinds enkele maanden is in Middelkerke, over de vaart Nieuwpoort-Plassendale, de Rattevallebrug onbruikbaar verklaard en gesloten voor alle verkeer.

De vaart Nieuwpoort-Plassendale snijdt het grondgebied van Middelkerke als het ware middendoor. Slechts een paar bruggen zorgen voor een noodzakelijke verbinding tussen de deelgemeenten. De Ratteval-

lebrug is er één van. Thans moeten de weggebruikers een omweg maken van 3 à 5 km via Slijpe of Nieuwpoort.

Mag ik van de minister vernemen of de plannen voor een nieuwe brug door de bevoegde diensten werden opgemaakt ? Over welk type gaat het en hoeveel bedragen de kosten ?

Wanneer zou de aanbesteding kunnen gebeuren ?

Vraag nr. 240
van 26 april 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

A 12 Londerzeel — Geplande werken

Naar verluidt zou de A 12 weldra veranderingen ondergaan om de veiligheid te verhogen. Dit zou gebeuren door de aanleg van rotondes en de omvorming tot een snelweg, onder meer ter hoogte van Boom en Londerzeel.

Kan de minister mij meedelen of de werken die eind april op het grondgebied van de gemeente Londerzeel werden uitgevoerd, kaderen in dit voornemen ?

Kan de minister de planning opgeven van het verloop van de werken ?

Vraag nr. 242
van 26 april 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

E 40 en andere gewestwegen — Geluidsschermen

Aansluitend op mijn vraag nummer 142 van 8 februari jongstleden (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 10 van 22 maart 1993, blz. 501) en het recent daarop verstrekte antwoord, zou ik graag het volgende vernemen.

- 1 Hoe komt het dat bij het plaatsen van een nuttig geluidsscherm op het grondgebied van Sint-Denijs-Westrem, tussen kilometerpalen 47,172 en 48,375, niet meteen een geluidsscherm is geplaatst of gepland aan de zuidkant van de bedoelde E 40-strook ?
- 2 Kan een dergelijk geluidsscherm op korte termijn worden overwogen en geplaatst, temeer omdat met het recente geluidsscherm-noord de lawaaihinder zuidwaarts uiteraard nog toegenomen is ?
- Een en ander maakt de situatie nu nauwelijks leefbaar, zoals trouwens ook op verschillende andere plaatsen langs de E 40 in de omgeving.
- 3 Zijn er, bijvoorbeeld op 5 jaar, nog geluidsschermen gepland langs de E 40 ? Zo ja, waar ? Zo nee, waarom niet ?

Vraag nr. 243
van 26 april 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Auto wegen — Verlichting

Goede verlichting op Vlaamse auto- en gewestwegen-

is een factor van veiligheid en comfort. Regelmatig wordt het regime van die verlichting aangepast, meestal om financiële redenen.

1. Van wanneer dateert de verlichting op de Vlaamse auto- en gewestwegen ?
2. Hoeveel kilometer en percent van het totale traject van de Vlaamse auto- en gewestwegen is momenteel van openbare verlichting voorzien, respectievelijk in uitvoering en gepland ?
3. Hoeveel is tot nog toe daarin geïnvesteerd, per Vlaamse provincie ?
4. Is er een causaal verband tussen de verkeersveiligheid en het gebruik van de bedoelde openbare verlichting langs de Vlaamse auto- en gewestwegen ? Zo ja, in welke zin en in welke mate ?
5. Welke bezuinigingsacties zijn er de jongste 5 jaar ter zake geweest of worden er nu gepland ? Op welke wegen ? In welke zin en in welke mate ?

Vraag nr. 246
van 27 april 1993
van de heer V. VAUTMANS

Bouwvergunningen — Motivering van weigeringen

De diensten van Arohm van bepaalde provincies weigeren meer en meer bouwvergunningen wegens de grondverspilling. Zo worden samenvoegingen van verkavelingsloten geweigerd om die reden. In andere gevallen worden stedenbouwkundig verantwoorde dakapartementen geweigerd wegens overbebouwing. Het komt mij voor dat de beoordelingscriteria hier niet vastliggen zodat er gevaar bestaat voor arbitraire beslissingen.

Overweegt de minister hiervoor beoordelingscriteria op te stellen en is de minister van oordeel dat met dergelijke weinig omschreven uitdrukkingen voldoende tegemoetgekomen wordt aan de motivatieplicht ?

Vraag nr. 248
van 27 april 1993
van de heer V. VAUTMANS

Wegentelefoon — Resultaten

Enkele maanden geleden pakte de minister met veel poeha uit met een nieuw initiatief, de wegentelefoon. Er werden speciale borden geplaatst, campagnes gevoerd, investeringskosten gedaan voor PC's, printers, drukwerk, telefoons, personeelsaanduidingen, enzovoort.

Volgens mijn informatie zouden de meeste oproepen geregistreerd zijn op de dagen dat er reclamespots op radio en televisie werden uitgezonden. Op dit ogenblik zou er gemiddeld nog één oproep per dag en per provincie worden geregistreerd.

Graag had ik dan ook van de minister vernomen wat nu de juiste situatie is in verband met de wegentelefoon en of de minister niet overweegt dit systeem, gezien het geringe succes ervan, opnieuw af te schaffen.

Vraag nr. 250
van 28 april 1993
van de heer M. CAPOEN

Zie :

L. Van den Brande
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
 Vraag nr. 76
 van 28 april 1993
 van de heer J. Capoen
 Blz. 763.

Vraag nr. 251
van 30 april 1993
van de heer L. STANDAERT

Brug over kanaal Brugge-Gent in Assebroek — Automatisering

De diverse bruggen over het kanaal Brugge-Gent in de omgeving van Brugge zijn aanleiding tot heel wat verkeershinder en oorzaak van ergernis bij de vele automobilisten die dagelijks deze bruggen meerdere malen over moeten.

1. Klopt het dat de diverse bruggen rond de stad Brugge niet worden geopend voor binnenschepen gedurende bepaalde piekuren ? Zo ja, waarom is dit niet het geval met de brug van Steenbrugge aan de Baron Ruzettelaan in Assebroek ?
2. Sinds wanneer is (zijn) de brugwachter(s) van de brug in Steenbrugge uit dienst genomen en werd er overgeschakeld op een automatische brug ?
3. Wat is er van de man(nen) geworden ?
4. Hoeveel heeft het installeren van de automatisering gekost ?
5. Welke voorzieningen zijn getroffen om het niet perfect werken van het systeem te verhelpen ? Wat gebeurt er indien spelende kinderen één automatisch oog misleiden en de brug opgehaald blijft ? Wie verwittigt wie en wat gebeurt er indien dit zich voordoet op zondag of feestdag ?
6. Al jaren is er sprake van om deze ophaalbrug te vervangen door een vaste brug. Bestaan er (nog) plannen in die zin en in welk stadium bevinden ze zich ? Zijn er al onteigeningen gebeurd ? Zo ja, voor de aankoop van welke gronden, en wat was de kostprijs van deze onteigeningen ?

Vraag nr. 252
van 30 april 1993
van de heer M. CAPOEN

Nieuwpoortbrug in Veurne — Vervangingswerken

Op maandag 3 mei beginnen in Veurne de werken ter vervanging van de Nieuwpoortbrug. De vervanging is een operatie die minstens anderhalf jaar zal duren en die enorm veel hinder mee zal brengen op het vlak van de vlotte verkeerscirculatie en de toegankelijkheid

van het stadscentrum. De Nieuwpoortbrug is immers één van de belangrijkste in- en uitvalswegen van de stad. Al het verkeer zal maandenlang moeten worden omgelegd, bijvoorbeeld via de Rozebrug en het nu al overbelaste en levensgevaarlijke kruispunt Zuidbrugweg/Iepersesteenweg op de wijk de Voorstad.

Voor de handelaars van het stadscentrum, vooral van de Ooststraat, zien de komende twee jaren er minder rooskleurig uit. Door de slechte toegankelijkheid valt een daling van het handelscijfer te vrezen.

Ook voor toeristisch Veurne is de, nochtans noodzakelijke ingreep, nefast : vanuit Oostduinkerke, Nieuwpoort en Diksmuide zal het historische stadscentrum enkel te bereiken zijn via de al eerder genoemde wijk de Voorstad. Wellicht twee topseizoenen lang zullen vele zoekende toeristen Veurne gewoon links laten liggen.

De aangelegenheid overstijgt duidelijk het lokale belang. Al wie vanuit de westelijke stadsgedeelten naar de oostelijke wil, zal via de wijk de Voorstad moeten rijden. Omgekeerd zal het verkeer uit Oostduinkerke, Nieuwpoort, Diksmuide, samen met het verkeer uit Ieper, allemaal toestromen op de wijk de Voorstad. Het is duidelijk dat daardoor in die wijk, waar bovendien twee keer per dag 500 leerlingen van het Vrij Technisch Instituut worden "gelost", werkelijk onverantwoorde verkeerssituaties zullen ontstaan, tenzij gepaste veiligheidsmaatregelen worden genomen.

Nog voor de start van de werken hebben de handelaars van het centrum en de milieugroep Voorstad gewezen op de slechte coördinatie van diverse diensten van het Vlaams departement van Openbare Werken, namelijk de Dienst van de Kust, het bestuur Elektronica en Elektriciteit (BEE) en het Bestuur der Wegen. De Dienst van de Kust had immers voorgesteld om de start van de werken (de burgerlijke bouwkunde) met drie maanden uit te stellen omdat BEE het elektromechanisch gedeelte van de aanbesteding nog niet had toegewezen, alhoewel de aanbesteding al in juni 1992 plaatsvond. Na tussenkomsten van het stadsbestuur van Veurne kon uitstel worden vermeden. Maar ondertussen heeft Bestuur der Wegen blijkbaar geen enkel plan klaar om de verkeersveiligheid in de wijk de Voorstad te waarborgen.

1. Kan de minister mij een beschrijving geven (essentiële gegevens) van de werken : welke brug komt er ? (Breedte, ophaalsnelheid enzovoort). Hoeveel kost de burgerlijke bouwkunde, hoeveel het elektromechanisch gedeelte ?
2. Is het elektromechanisch gedeelte al toegewezen na de aanbesteding van juni 1992 ? Zo ja, aan wie ? Zo niet : waarom nog niet ? Komt door de niet-toewijzing van de aanbesteding de precieze aansluiting van de diverse gedeelten van het werk niet in het gedrang ?
3. Wat is de precieze timing van de diverse gedeelten van de vervanging : aantal werkdagen, aantal dagen ontoegankelijk voor het verkeer, weghalen huidige brug, afbreken en vervangen landhoofden, plaatsen van de nieuwe brug, van de elektromechanica enzovoort ? Kan de minister een vlotte openvolging

van de werken door zijn diverse diensten garanderen ?

4. Welke concrete en doeltreffende maatregelen zal het Bestuur der Wegen nemen om de verkeersveiligheid op de wijk de Voorstad te waarborgen ? Het plaatsen van verkeerslichten op het kruispunt Zuidbrugweg-Iepersesteenweg ? Andere ? Wanneer zal dat gebeuren ?
5. Overweegt de minister het plaatsen van een noodbrug over het kanaal van Nieuwpoortkeiweg naar Rozendalstraat, zodat het verkeer tijdens de duur van de werken aldus het stadscentrum kan bereiken en de wijk de Voorstad wordt ontlast ? Waarom (niet) ?
6. Het is bekend dat ook de Ieperbrug aan vervanging toe is. Welk type brug komt daar ? Wanneer wordt ze vervangen ? Hoeveel kost die operatie ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 109
van 19 april 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radioprogramma Madiwodo — Beledigingen Vlaams Blok

Op zondag 28 maart 1993 hoorde ik in het BRTN-radioprogramma Madiwodo een Nederlander verklaren dat het Vlaams Blok bij het vieren van een eventuele overwinning naar aanleiding van de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 1994 misschien wel een barbecue zou kunnen organiseren met Marokkanen aan het spit en het zingen van het Horst Wessellied.

Is de minister van oordeel dat de BRTN haar opdracht vervult door op deze wijze een partij die meer dan 10 procent van de Vlaamse kiezers vertegenwoordigt, in haar uitzendingen te laten beledigen ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER, BUITENLANDSE HANDEL EN STAATSHERVORMING

Vraag nr. 81
van 19 april 1993
van de heer D. RAMOUDT

De Lijn in Oostende — Stelplaats

De stelplaats voor trams en autobussen van De Lijn in Oostende bevindt zich op een terrein gelegen tussen de Hypodroom en de Nieuwpoortsesteenweg.

De stelplaats hoort daar niet meer thuis. Destijds werd dan ook het plan opgevat om een nieuw tram- en

busstation te vestigen in het havengebied. Deze plannen werden echter uiteindelijk niet doorgevoerd.

Graag had ik van de minister vernomen :

1. of hij de huidige vestiging van de stelplaats van De Lijn op waardevolle bouwgronden opportuun vindt, wetende dat Oostende een nijpend gebrek heeft aan goede bouwgronden ;
2. wat de geschatte grondwaarde is van de stelplaats en of er concrete plannen bestaan om op korte of middellange termijn een nieuwe stelplaats voor trams en bussen te bouwen ?

Vraag nr. 82
van 19 april 1993
van de heer D. RAMOUDT

Luchthaven van Oostende — Cargo-vliegtuigen

Ik stel geregeld vast dat zeer lawaaiige vliegtuigen de luchthaven van Oostende aandoen.

1. Graag had ik van de minister vernomen hoeveel cargo-vliegtuigen er de jongste zes maanden landen en opstegen van op de luchthaven van Oostende. Kan de opdeling gebeuren per datum, type van vliegtuig en tonnenmaat ?
2. Beantwoordden al deze vliegtuigen aan de Europese richtlijnen in verband met lawaaihinder ?

Vraag nr. 84
van 20 april 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Buitenlandse handel — Aanwerving exportadviseurs

Naar aanleiding van de tewerkstellingsconferentie heeft de minister aangekondigd 220 miljoen frank te zullen vragen voor de aanwerving van exportadviseurs. Het zou gaan om werkloze schoolverlaters van minstens 25 jaar met een diploma van middelbaar onderwijs, die na twee weken opleiding aan een KMO zouden worden gekoppeld.

Het komt me voor dat dit een initiatief is dat veeleer de werkloze schoolverlaters dan het bedrijfsleven ten goede komt. Uiteindelijk zou het aangevraagde bedrag zijn teruggebracht tot 25 miljoen frank.

1. Klopt het dat de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH), die dit initiatief moet coördineren, niet werd betrokken bij de voorbereiding ervan ?
2. Om hoeveel exportadviseurs ging het in het oorspronkelijke voorstel ? Hoeveel blijven er daarvan nog over ?
3. Hoe staat het met de echte exportadviseurs waarover sedert de oprichting van de VDBH sprake is ?
4. Is dit niet veeleer een aangelegenheid voor het departement Onderwijs of Tewerkstelling, gezien het gebrek aan ervaring van de betrokkenen ?

Vraag nr. 85
van 21 april 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Tramverbinding naar Linkeroever — Capaciteitsprobleem

In Antwerpen kent de tramverbinding naar Linkeroever een groot succes. Daardoor wordt het tekort aan trams nog nijpender. Er zijn geruchten dat tramlijn 10 en/of 24 zou worden afgeschaft om het capaciteitsprobleem op te vangen.

1. Hoe verloopt het succes van de tramverbinding naar Linkeroever ?
2. Zijn er plannen om de verbinding nog aantrekkelijker te maken ? Om ze door te trekken ?
3. Hoe wordt het capaciteitsprobleem opgelost ?
4. Kan er bevestigd worden dat de tramlijnen 10 en 24 behouden blijven met hun huidige frequentie ?

Vraag nr. 87
van 22 april 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Bescherming monumenten en dorpsgezichten in Voeren — Weigering openbaar onderzoek

In De Standaard van 6 maart kondigde de minister aan dat hij zou voorstellen een regeringscommissaris naar Voeren te sturen omdat het gemeentebestuur blijft weigeren om met een openbaar onderzoek te beginnen voor de bescherming van monumenten en dorpsgezichten.

Toerisme kan een grote economische troef voor Voeren betekenen, maar het toerisme is voornamelijk in handen van mensen die de Retour à Liège niet ongenegen zijn.

De verzoeken van het bestuur van Monumenten en Landschappen die volledig wettelijk en volgens vereiste procedures verliepen, werden genegeerd.

De minister heeft het onrechtmatige bevelsweigering genoemd en aangekondigd dat hij de Vlaamse Executieve zou vragen een regeringscommissaris naar Voeren te sturen.

Heeft die reeds een beslissing getroffen ?

Wanneer begint de commissaris desgevallend aan de noodzakelijke onderzoeken ?

Vraag nr. 88
van 23 april 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Tram De Panne-Adinkerke — Doortrekking

Naar verluidt is de beslissing gevallen om de tramlijn van De Panne door te trekken naar Adinkerke, waar de trein Gent-De Panne aankomt.

Wordt er rekening gehouden met het milieueffecten-

rapport (MER) ? Welk tracé werd, na advies van de gemeenteraad van De Panne, uiteindelijk gekozen ?

Hoeveel zullen de werken kosten en hoelang zullen ze duren ?

Vraag nr. 89
van 23 april 1993
van de heer L. BARBE

Bestuurders De Lijn — Bescherming tegen elektromagnetische velden

Het effect van elektromagnetische velden (EMV-en) op de gezondheid van de werknemers is het voorwerp geweest van veel wetenschappelijk onderzoek. In tientallen studies bleek dat mensen die beroepshalve meer in contact komen met EMV-en (elektriciens, lassers, filmprojecteurs, technici die aan hoogspanningslijnen werken . . .) meer kans op leukemie en hersentumoren hebben. Bestuurders van trams zijn gedurende heel de werkdag blootgesteld aan EMV-en.

Op vraag van de heer Anciaux, staatssecretaris van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bevoegd voor energie, werd hierover een rapport opgesteld (een compilatie van 384 studies). Hieruit bleek dat er inderdaad talrijke gezondheidsproblemen bij dergelijke werknemers geïdentificeerd werden. In het rapport stelt men als oplossing voor om in de tramstellen de bestuurder af te schermen van de elektromagnetische velden.

1. Hebben de werknemers van De Lijn ook dergelijke gezondheidsklachten ?
2. In welke mate wordt bij de aankoop van nieuwe tramstellen rekening gehouden met de problematiek van de elektromagnetische velden ?
3. Worden de huidige tramstellen aangepast, zodat de bestuurder afgeschermd is van de elektromagnetische velden ?

Vraag nr. 90
van 26 april 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Ontvangst afgevaardigden Vlaamse bedrijven bij BDBH

De handelsattachés die naar ons land terugkeren ontvangen soms afgevaardigden van Vlaamse bedrijven in de kantoren van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel te Brussel.

1. Wordt de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH) desgevallend vooraf op de hoogte gesteld van deze afspraken door ofwel de BDBH, ofwel de handelsattachés zelf ?
2. Worden deze gesprekken desgevallend bijgewoond door personeelsleden van de VDBH, vermits die ook voor de opvolging van de dossiers instaan ?

Vraag nr. 91
van 30 april 1993
van mevrouw M. AELVOET

Predikherenkerk in Leuven — Schade bij restauratiewerken

De Onze-Lieve-Vrouw-ter-Predikherenkerk in Leuven is een waardevol monument dat echter jaren leeg stond en verkommerde. Op 28 november 1991 werd de kerk in erfpacht genomen door de v.z.w. Stichting Monumenten- en Landschapszorg, een v.z.w. van 6 ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. De restauratiewerken zijn momenteel aan de gang. Tijdens de werken zouden er waardevolle middeleeuwse muurschilderingen aangetroffen zijn. Omdat de v.z.w. niet over de nodige financiële middelen zou beschikken om deze zorgvuldig te bewaren en/of te restaureren, zouden de muurschilderingen gewoon met een laag kalk overdekt zijn. Overigens zou een deel van het waardevol interieur van de kerk afgebroken zijn en afgevoerd naar het stort. Voor verschillende deskundigen is deze gang van zaken ronduit verbijsterend. De Koninklijke Commissie voor de Monumenten en Landschappen zou de restauratiewerken bezocht hebben (zowel de centrale commissie als de provinciale), dit in het bijzijn van de directeur van het bestuur Monumenten en Landschappen, tevens afgevaardigd beheerder van de v.z.w. Stichting Monumenten- en Landschapszorg, erfpachthouder.

1. Werden bij de restauratiewerken van de Leuvense Predikherenkerk inderdaad historische muurschilderingen ontdekt en overplakt met een kalklaag ?
2. Wordt een deel van het interieur weggebroken en afgevoerd naar een stort ?
3. Wordt bij deze restauratiewerken het beschermingsbesluit van 1 februari 1937 overtreden ?
4. Wat waren de bevindingen van de Koninklijke Commissie ?
5. Welke maatregelen heeft de minister genomen om de aangerichte schade zoveel mogelijk te herstellen en te voorkomen dat dit in de toekomst nog gebeurt ?

Vraag nr. 92
van 30 april 1993
van mevrouw M. AELVOET

Predikherenkerk in Leuven — Restauratiepremie

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1991 tot het instellen van een restauratiepremie bepaalt dat de Vlaamse regering binnen de perken van de begroting een restauratiepremie kan verlenen als bijdrage in de kosten voor restauratiewerken aann aan een beschermd monument, andere dan gebouwen bestemd voor een erkende eredienst, seminaries of pastorieën. Deze nieuwe regeling bepaalt weliswaar lagere tegemoetkomingen dan de vroegere subsidieregeling, maar

de procedure is vlotter (openbare aanbesteding is bijvoorbeeld niet meer verplicht).

De Onze-Lieve-Vrouw-ter-Predikherenkerk in Leuven werd in erfpacht genomen door de v.z.w. Stichting Monumenten- en Landschapszorg, een v.z.w. van 6 ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap om de kerk te restaureren.

Op 27 februari 1992 vaardigde de minister het ministerieel besluit uit tot het toekennen van een restauratiepremie aan de v.z.w. Stichting Monumenten- en Landschapszorg voor de restauratie van de Predikherenkerk (bijdrage Vlaams Gewest 6.456.491 frank, bijdrage provincie Brabant 1.936.947 frank). Ik verneem nu

echter dat de procedure inzake desaffectatie van de eredienst van de Predikherenkerk nog niet rond zou zijn. Met andere woorden, de Predikherenkerk zou officieel nog steeds de bestemming "eredienst" hebben en dus eigenlijk niet in aanmerking komen voor een restauratiepremie.

1. Heeft de Predikherenkerk in Leuven nog steeds de bestemming eredienst ?
2. Waarom heeft de minister voor de restauratie van de Predikherenkerk in Leuven aan de v.z.w. Stichting Monumenten en Landschappen toch een restauratiepremie toegekend ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
68	01.04.1993	P. Van Grembergen	<i>Investeringskredieten Gewest — Toekenning en besteding</i>	753
70	08.04.1993	L. Barbé	<i>Technology Assessment — Budgetten</i>	754
71	19.04.1993	A. Verlinden	<i>Handleidingen en etiketteringen van verkoopsartikelen — Nederlandse taal</i>	756
72	22.04.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Belgacom — Verklaring voorzitter Vlaamse regering</i>	757
73	26.04.1993	J. De Mol	<i>Duurzame ontwikkeling — Omzetting Agenda 21 in actieprogramma's</i>	721
74	○ 28.04.1993	L. Standaert	<i>Vlaanderen-Europa 2002 — Ronde langs provinciehoofdsteden</i>	763
75	28.04.1993	L. Standaert	<i>Externe betrekkingen — Betekenis</i>	721
76	○ 28.04.1993	M. Capoen	<i>Structuurplan Vlaanderen — Ruimtelijke ordening versus tewerkstelling</i>	763
77	○ 30.04.1993	M. Maertens	<i>Overheidspublikaties ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Gebruik van kringlooppapier</i>	763
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
154	20.04.1993	X. Buisseret	<i>Sociale woningen — Voorrang voor Vlamingen bij toekenning</i>	721
155	19.04.1993	L. Appeltans	<i>Luchtpollutie verbrandingsovens — Uitvoering EG-richtlijn</i>	722
156	19.04.1993	L. Appeltans	<i>N. v. Tessenderlo Chemie — Exploitatie waterwachtbekken</i>	722
157	19.04.1993	F. Ghesquièrre	<i>Sparrenbos van De Haan — Herstel duinenvallei</i>	723
158	19.04.1993	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren — Cumulatie met gemeentelijke heffing</i>	724
159	19.04.1993	L. Peeters	<i>Huursubsidie en installatiepremie — Voorwaarden</i>	724
160	21.04.1993	V. Dua	<i>Indaver — Asbestafvalstoffen</i>	725
161	23.04.1993	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Verkrotte woningen en leegstand in arrondissement Aalst — Maatregelen</i>	725
162	23.04.1993	L. Standaert	<i>Ongeval vrachtwagen met loodcarbonaat — Opruiming gevaarlijke stoffen</i>	729
163	23.04.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Biochim in Machelen — Hervatting van activiteiten</i>	729
164	23.04.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Gepland waterzuiveringsstation nabij dorpskom Terlanen — Vragen</i>	730
165	23.04.1993	F. Ghesquièrre	<i>Natuurreservaten in West-Vlaanderen — Erkenning</i>	730

166	23.04.1993	F. Ghesquière	<i>Domein Georges Theunis in Oostduinkerke — Bestemming</i>	731
167	26.04.1993	H. Brouns	<i>Woningfonds — Niet aanvaarden Nederlandse invaliditeitsattesten</i>	731
168	03.05.1993	M. Aelvoet	<i>Metallisatiebedrijf van klasse 1 in Bierbeek — Werkzaamheden zonder vergunning</i>	732
169	04.05.1993	M. Tyberghien Vandenbussche	<i>Natuurverbindingsgebied tussen Handzamevallei en kleiputten van Stuivekenskerke, en ecologisch impulsgebied Ijzervallei — Stand van zaken</i>	732

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

165	26.02.1993	F. Ghesquière	<i>Spoorwegbrug over zeekanaal in Ruisbroek — Afwerking</i>	757
183	08.03.1993	J. De Meyer	<i>Verkeersveiligheid N 70 in Sint-Niklaas — Maatregelen</i>	758
204	30.03.1993	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Spoorbrug over zeekanaal Brussel-Rupel in Ruisbroek — Afwerking</i>	758
206	30.03.1993	J. Peeters	<i>Gemeentelijke opcentiemen — Milieueffing intercommunale stortplaatsen</i>	759
208	01.04.1993	P. Van Grember- gen	<i>Gemengde studiecmissie Decentralisatie — Gegevens</i>	759
210	02.04.1993	H. Van Diende- ren	<i>Woonzones bedreigd door vrachtwagens — Maatregelen</i>	760
219	○ 19.04.1993	G. Cardoen	<i>Werken gewestweg 2.55 (Ninove-Edingen) — Voortzetting op Oost-Vlaams grondgebied</i>	764
220	○ 19.04.1993	D. Ramoudt	<i>Rotondes met voorrang — Gegevens</i>	764
221	○ 20.04.1993	X. Buisseret	<i>Personeel vroegere n.v. Zeekanaal — Voorstel tot oprichting parastatale B</i>	764
222	21.04.1993	E. Van Vaeren- bergh	<i>Maleizen 2000/Mountlleigh in Overijse — Schending landelijk karakter</i>	733
223	0 21.04.1993	E. Van Vaeren- bergh	<i>Groen langs autowegen — Kosten</i>	764
224	21.04.1993	E. Van Vaeren- bergh	<i>Plannen voor transferium in Maleizen (Overijse) — Schending structuurplan</i>	734
225	0 21.04.1993	E. Van Vaeren- bergh	<i>Borden met grensaanduiding Vlaanderen — Vernietiging</i>	764
226	21.04.1993	G. Cardoen	<i>Bouwaanvragen — Uniforme toepassing reglementering</i>	734
227	21.04.1993	M. Maertens	<i>Ontginningsgebied in Zonnebeke — Nabestemming</i>	734
228	21.04.1993	M. Maertens	<i>Inzagerecht voor bouwvergunningen — Begrip belanghebbende derde</i>	735
229	22.04.1993	H. Suykerbuyk	<i>Gemeentebelastingen — Interpretatie Beneluxverdrag</i>	736
230	0 22.04.1993	G. Annemans	<i>Verkeerslichten Kapelsesteenweg in Brasschaat — Stand van zaken</i>	765
231	0 22.04.1993	G. Annemans	<i>Verkeerslichten Miksebaan in Brasschaat — Stand van zaken</i>	765
232	0 22.04.1993	L. Appeltans	<i>Albertkanaal — Watercaptatie door bedrijven</i>	765
233	23.04.1993	E. Van Vaeren- bergh	<i>Hoogspanningslijn door Lot (Beersel) — Herstel terreinschade Zennebeemden</i>	737
234	0 23.04.1993	M. Capoen	<i>Gemeentelijk bouwbeleid — Inzage of afschrift van vergunningen</i>	765

235	0	23.04.1993	F. Ghesquière	<i>Duinen langs de middenkust — Verdedigingswerken</i>	765
236		23.04.1993	F. Ghesquière	<i>Aansluiting A 18 Veurne-Frankrijk — Hoogdringendheid</i>	737
237	0	23.04.1993	F. Ghesquière	<i>Verbinding Kennedyrotonde-De Bolle in Oostende — Stand van zaken</i>	766
238		23.04.1993	F. Ghesquière	<i>Werken aan gewestwegen in West-Vlaanderen — Programmatie en kredieten</i>	737
239	0	23.04.1993	F. Ghesquière	<i>Bouw nieuw Rattevallebrug in Middelkerke — Planning</i>	766
240	0	26.04.1993	L. Van Nieuwen- huysen	<i>A 12 Londerzeel — Geplande werken huysen</i>	766
241		26.04.1993	R. Van Hooland	<i>Defusie Antwerpen — Studie</i>	739
242	0	26.04.1993	R. Van Hooland	<i>E 40 en andere gewestwegen — Geluidsschermen</i>	766
243	0	26.04.1993	R. Van Hooland	<i>Autowegen — Verlichting</i>	766
244		27.04.1993	V. Vautmans	<i>Structuurplan Vlaanderen — Rol van de provincies</i>	739
245		27.04.1993	V. Vautmans	<i>Structuurplan Vlaanderen — Timing</i>	740
246	0	27.04.1993	V. Vautmans	<i>Bouwvergunningen — Motivering van weigeringen</i>	767
247		27.04.1993	V. Vautmans	<i>Behandeling bouw- en verkavelingsaanvragen — Achterstand</i>	740
248	0	27.04.1993	V. Vautmans	<i>Wegentelefoon — Resultaten</i>	767
249		28.04.1993	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Rijschool van stad Lokeren — Oneerlijke concurrentie huysen</i>	741
250	○	28.04.1993	M. Capoen	<i>Structuurplan Vlaanderen — Ruimtelijke ordening versus tewerkstelling</i>	767
251	○	30.04.1993	L. Standaert	<i>Brug over kanaal Brugge-Gent in Assebroek — Automatisering</i>	767
252	○	30.04.1993	M. Capoen	<i>Nieuwpoortbrug in Veurne — Vervangingswerken</i>	767
254		04.05.1993	J. Caubergs	<i>Parkgebied op gewestplannen — Gegevens</i>	741
268		07.05.1993	M. Maertens	<i>Oprichting congrescentrum in Zwinbosjes — Uitblijven antwoord op vraag EP-lid</i>	742

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

109	0	19.04.1993	F. Van den Eyn- de	<i>BRTN-radioprogramma Madiwodo — Beledigingen Vlaams Blok</i>	768
110		19.04.1993	V. Dua	<i>Milieu- en natuurverenigingen — Belastingvrije giften</i>	742
116		05.05.1993	F. Van den Eyn- de	<i>BRTN — Verklaring televisiejournalist in Humo over leden raad van bestuur</i>	743

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

145		19.04.1993	B. Vandendries- sche	<i>Schaalvergroting hoger onderwijs — HOKT-SP</i>	760
147		21.04.1993	B. Vandendries- sche	<i>Studietoelagen — Negatieve beslissingen wegens te hoog kadastraal inkomen</i>	743
148		22.04.1993	L. Martens	<i>Terbeschikkingstelling in ondeelbaar of beperkt deelbaar ambt — Wedertewerkstelling</i>	744
149		22.04.1993	X. Buisseret	<i>Slechte conditie schoolgaande jeugd — Maatregelen</i>	744
151		23.04.1993	L. Standaert	<i>Internaten — Uitzetting internen</i>	745

153	23.04.1993	J. Eeman	<i>Tijdelijken in het gemeenschapsonderwijs — Cijfers</i>	746
157	03.05.1993	F. Van den Eyn- de	<i>Samenwerking met Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racis- mebestrijding — Ontbreken van raad van bestuur</i>	747
158	05.05.1993	F. Van den Eyn- de	<i>Onderwijsinstelling Onze-Lieve-Vrouw-Presentatie in Ledeberg — Tweetalige werkinstrumenten</i>	747
161	07.05.1993	L. Standaert	<i>Leerkrachten gedetacheerd naar VDAB — Gegevens</i>	747
163	07.05.1993	L. Standaert	<i>Gemeenschapsonderwijs — Afdanking bij tuchtmaatregel</i>	748
164	07.05.1993	L. Standaert	<i>Lessentabellen derde graad ASO gemeenschapsonderwijs — Aanpas- singen</i>	749
165	07.05.1993	L. Standaert	<i>Lorgo's — Gebrekkige werking</i>	750
166	07.05.1993	L. Standaert	<i>Gemeenschapsonderwijs — Verwijderen van leerlingen</i>	750
171	12.05.1993	E. Van Vaeren- bergh	<i>Complementaire vakken — Belang bij deliberatie klasseraad</i>	751

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats Hervorming

81	o	19.04.1993	D. Ramoudt	<i>De Lijn in Oostende — Stelplaats</i>	768
82	o	19.04.1993	D. Ramoudt	<i>Luchthaven van Oostende — Cargo-vliegtuigen</i>	769
84	o	20.04.1993	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Buitenlandse Handel — Aanwerving exportadviseurs</i>	769
85	o	21.04.1993	H. Van Diende- ren	<i>Tramverbinding naar Linkeroever — Capaciteitsprobleem</i>	769
87	o	22.04.1993	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Bescherming monumenten en dorpsgezichten in Voeren — Weige- ing openbaar onderzoek</i>	769
88	0	23.04.1993	F. Ghesquière	<i>Tram De Panne-Adinkerke — Doortrekking</i>	769
89	o	23.04.1993	L. Barbé	<i>Bestuurders De Lijn — Bescherming tegen elektromagnetische velden</i>	770
90	0	26.04.1993	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Ontvangst afgevaar- digden Vlaamse bedrijven bij BDBH</i>	770
91	0	30.04.1993	M. Aelvoet	<i>Predikherenkerk in Leuven — Schade bij restauratiewerken</i>	770
92	o	30.04.1993	M. Aelvoet	<i>Predikherenkerk in Leuven — Restauratiepremie</i>	770

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

35		22.04.1993	X. Buisseret	<i>Steunpunt Werkgelegenheid, Arbeid, Vorming — Voorrang aan jon- ge migranten</i>	752
36		06.05.1993	J. Eeman	<i>Buitenschoolse kinderopvang — Praktische modaliteiten</i>	752

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

50		20.04.1993	E. Baldewijns	<i>Kinderdagverblijven — Capaciteitsuitbreiding</i>	761
51		23.04.1993	J. Vande Lanotte	<i>Kinderopvang — Uitbreiding</i>	762